

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
SAKON NAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

แผนกลยุทธ์

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556

2552-2556

สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ
เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2551

คำนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้บริหารงานภายใต้นโยบายและแนวทางการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2548-2551) วิสัยทัศน์และแนวทางการบริหารราชการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (พ.ศ. 2548-2551) รวมทั้งแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551 มาอย่างต่อเนื่อง ขณะนี้สิ้นสุดการดำเนินงานตาม นโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ดังกล่าวแล้ว ประกอบกับนโยบายและแนวทางในระดับมหภาคที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงข้างหน้ามีความชัดเจนมากขึ้น ทั้งแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) กรอบทิศทางการพัฒนาระบบการศึกษาในช่วง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา แห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจึงได้ดำเนินการทบทวนนโยบาย วิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ ของ มหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคี เริ่มดำเนินการ ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม 2551 ผลจากการดำเนินการซึ่งผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์แล้วได้ ถูกกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556 มีรายละเอียดปรากฏ ตามเอกสารฉบับนี้

มหาวิทยาลัยคาดหวังว่าเอกสารนี้จะเป็นแนวทางที่ประชาคมของมหาวิทยาลัยทุกระดับ จะนำไปใช้เพื่อวางแผนการทำงานที่ตนรับผิดชอบส่งผลถึงการบรรลุปรัชญา วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย ที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

พฤศจิกายน 2551

สารบัญ

	หน้า	
ส่วนที่ 1	ประวัติมหาวิทยาลัย	1
ส่วนที่ 2	ความเป็นมา กรอบแนวคิด และกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ 5 ปี (พ.ศ. 2552-2556) อย่างมีส่วนร่วมจากภาคีทุกภาคส่วน	9
ส่วนที่ 3	กสนดำเนินงานที่ผ่านมา	21
ส่วนที่ 4	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	43
ส่วนที่ 5	แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556	47
ส่วนที่ 6	แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556	89
ส่วนที่ 7	การแปลงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติและการประเมินผล	107
ภาคผนวก		
	ความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์	110
	คำอธิบาย เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบเป้าหมายของตัวชี้วัดระดับเป้าหมาย	111
	ของตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์	

ส่วนที่ 1

ประวัติมหาวิทยาลัย¹

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นโรงเรียนการเรือนแห่งแรกของประเทศไทย ชื่อ “โรงเรียนมัธยมวิสามนัญ การเรือน” สังกัดกองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการ) เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2477 ที่วังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร) มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกอบรมการบ้านการเรือนสำหรับสตรีหลักสูตร 4 ปี² และได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรอบรมครูการเรือนขึ้นเป็นครั้งแรก มีความมุ่งหมายเพื่อเตรียมผู้ที่จะออกไปมีอาชีพครูในแขนงนี้³ ต่อมาในปี พ.ศ.2480 ได้ย้ายมาอยู่ที่วังจันทร์เกษม (กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบัน) และเปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนมัธยมวิสามนัญการเรือนมาเป็น “โรงเรียนการเรือนวังจันทร์เกษม” สังกัดกองและกรมเดิม โดยเปิดสอนหลักสูตรมัธยมศึกษาการเรือน (หลักสูตร 3 ปี) และหลักสูตรการเรือนชั้นสูง (หลักสูตร 3 ปี) เพิ่มเติม

ในปี พ.ศ. 2484 ได้ย้ายจากวังจันทร์เกษมมาตั้งอยู่ในบริเวณสวนสุนันทา⁴ บนพื้นที่ประมาณ 37 ไร่ ซึ่งเป็นบริเวณที่ตั้งมหาวิทยาลัยในปัจจุบันและเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนการเรือนพระนคร” ย้ายสังกัดจากกองอาชีวศึกษาไปสังกัดกองฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา⁵ ในขณะเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการก็ได้จัดตั้ง

¹ รศ.ศิริโรจน์ ผลพันธิน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

² หลักสูตรมัธยมวิสามนัญการเรือน รายวิชาในหลักสูตรจะประกอบไปด้วย (1) อาหารและโภชนาการ (2) ศิลปะประดิษฐ์ (3) การตัดเย็บเสื้อผ้า (4) การเลี้ยงดูเด็ก และ (5) การจัดและตกแต่งบ้าน

³ โรงเรียนมัธยมวิสามนัญการเรือนเปิดรับนักเรียน 2 ประเภท ประเภทแรกรับนักเรียนที่จบมัธยมต้นมาเรียนหลักสูตร 4 ปี และประเภทที่สองรับครูน้อยหรือครูใหญ่จากจังหวัดต่าง ๆ ที่ส่งมาอบรมหลักสูตรพิเศษ 1 ปี

คุณหญิงเพชรดา ณ บ่อมเพชร (ม.ล. จิตรกุล กุญชร) รับหน้าที่เป็นครูใหญ่คนแรก ในปีแรกมีนักเรียนที่อยู่ในประเภทที่ 1 จำนวน 18 คน และนักเรียนที่อยู่ในประเภทที่ 2 จำนวน 48 คน และมีนักเรียนที่โอนมาจากโรงเรียนศึกษานารีอีก 9 คน มาอบรมด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัญจวน ประวัติเมือง, การสร้างเสริมวัฒนธรรมองค์การเพื่อเพิ่มศักยภาพแห่งความสำเร็จ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, คุชกุณินพนธ์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, พ.ศ. 2550 หน้า 73)

⁴ สวนสุนันทาเดิมเป็นพระราชอุทยาน ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นทางด้านหลังของพระที่นั่งอัมพรสถาน มีลักษณะเป็นสวนป่า ใช้เป็นพื้นที่พักผ่อนพระราชอิริยาบถ และต่อมาทรงมีพระราชดำริที่จะสร้างเป็นที่ประทับถาวรสำหรับเจ้านายฝ่ายในบางพระองค์ ในกรณีที่พระองค์ได้เสด็จสวรรคตไปแล้ว พระราชอุทยานนี้ได้รับพระราชทานนามว่า “สวนสุนันทา”

⁵ การย้ายสังกัดจากกองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ ไปสังกัดกองฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. 2483

“โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ” ขึ้น⁶ ในบริเวณพื้นที่เดียวกันกับโรงเรียนการเรือนพระนคร สังกัดกองฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษาแต่แยกส่วนการบริหารจัดการออกจากกัน⁷

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งกรมการฝึกหัดครูขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับ พ.ศ. 2497 เพื่อรวมการฝึกหัดครูที่จัดขึ้นในกรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการประหยัดและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปรับปรุงการผลิตครูทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โรงเรียนการเรือนพระนครจึงย้ายมาสังกัดกรมการฝึกหัดครู ในปี พ.ศ. 2498 และได้โอนแผนกฝึกหัดครูอนุบาลจากโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ มาสังกัดโรงเรียนการเรือนพระนคร

ปี พ.ศ. 2499 โรงเรียนการเรือนพระนครได้เปิดสอนหลักสูตร ป.กศ.⁸ (คหศาสตร์) เป็นปีแรก และเป็นแห่งแรกของประเทศไทย ในขณะเดียวกันก็เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูการเรือน ประโยคครูอนุบาลระดับ ป.ป. (หลักสูตรครูประถม) และประโยคครูมัธยมศึกษาการเรือนควบคู่กันไปด้วย⁹

ปี พ.ศ. 2501 เปิดสอนหลักสูตร ป.กศ. และ ป.กศ. (ชั้นสูง) เรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2504 กระทรวงศึกษาธิการประกาศยกฐานะโรงเรียนการเรือนพระนครเป็นวิทยาลัยครู ชื่อ “วิทยาลัยครูสวนดุสิต” สังกัดกองการฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครู¹⁰

ปี พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2518 มีผลบังคับใช้ กรมการฝึกหัดครูได้ปรับปรุงหลักสูตรขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหลักสูตรการฝึกหัดครูของสภาการฝึกหัดครู พ.ศ. 2519 ทำให้วิทยาลัยครูสามารถเปิดสอนได้ถึงระดับ

⁶ ในปี พ.ศ. 2483 กระทรวงศึกษาธิการได้รับเงินบริจาคของนางสาวละออ หลิมเซ่งไถ่ จำนวนแปดหมื่นบาท จึงได้นำเงินจำนวนดังกล่าวสร้างตึกอนุบาลขึ้น ในบริเวณโรงเรียนการเรือนพระนคร ให้ชื่อตึกหลังนี้ว่า “ตึกละอออุทิศ” ใช้เป็นโรงเรียนอนุบาลชื่อว่า “โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ” สังกัดกองฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นโรงเรียนอนุบาลแห่งแรกของกระทรวงศึกษาธิการ และเปิดทำการสอน เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2483 โดยมีคุณหญิงจิตรา ทองแถม ณ อยุธยา เป็นครูใหญ่คนแรก จุดมุ่งหมายในการจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ เพื่อทดลองและทดสอบว่าประชาชนมีความสนใจและเข้าใจเรื่องการอนุบาลศึกษา จนเป็นรากฐานการเรียนรู้ของเด็กมากน้อยเพียงใด การดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ กระทรวงศึกษาธิการจึงมอบหมายให้กองฝึกหัดครู โดย ม.ล. มานิจ ชุมสาย หัวหน้ากองฝึกหัดครูดำเนินการให้โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศเปิดรับนักเรียนฝึกหัดครูที่สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรประโยคครูประถม เข้ารับการอบรมหลักสูตร 1 ปี เพื่อเป็นครูอนุบาล ซึ่งเป็นการเปิดแผนกฝึกหัดครูอนุบาลขึ้นเป็นปีแรกในปีการศึกษา 2484 และให้คุณหญิงจิตรา ทองแถม ณ อยุธยา เป็นหัวหน้าแผนกอบรมครูอนุบาลอีกตำแหน่งหนึ่งด้วย (รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริโรจน์ ผลพันธิน, กว่าจะมาเป็น.....โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ, เอกสารประกอบการนำเสนอโครงการยกฐานะโรงเรียนละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ, พ.ศ. 2551, หน้า 9-10 ภาคผนวก 1)

⁷ โรงเรียนการเรือนพระนครและโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศมักจะไปเปิดด้วยกันเสมอ โดยเฉพาะในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 (2486-2489) กระทรวงศึกษาธิการไปเปิดโรงเรียนอนุบาลขึ้นที่จังหวัดใด ก็จะต้องมีโรงเรียนการเรือนเปิดตามไปด้วย เพื่อรองรับผู้ที่อพยพหลบหนีภัยสงครามไปจากกรุงเทพฯ เมื่อสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 โรงเรียนการเรือนที่เปิดเปิดสอนขึ้นเฉพาะกิจในต่างจังหวัดรวม 10 จังหวัด ก็ถูกยุบลงเหลือแต่เพียงโรงเรียนอนุบาล

⁸ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา

⁹ หลักสูตรทั้ง 3 เป็นหลักสูตรที่สอนมาก่อน และเลิกสอนทั้งหมดในปี พ.ศ. 2506

¹⁰ แต่เดิมการฝึกหัดครูจะแยกเป็นโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิง จังหวัดเดียวกันจะมีทั้งโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิง กรมการฝึกหัดครูจึงได้รวมโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิง เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูประเภทสหศึกษาที่ละแห่งสองแห่ง จนถึง พ.ศ. 2514 โรงเรียนต่าง ๆ ถูกรวมเป็นสหศึกษาหมด มีแต่วิทยาลัยครูสวนดุสิตเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่ยังคงเป็นวิทยาลัยครูสำหรับสตรี

ปริญญาตรี นอกจากนี้ยังได้มีการรวมโรงเรียนอนุบาลลอออุทิศกับการฝึกหัดครูอนุบาลเข้าด้วยกันเป็นภาค
วิชาการอนุบาลศึกษา สังกัดคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต และได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนอนุบาลลอออุทิศ
เป็น “โรงเรียนสาธิตอนุบาลลอออุทิศ”¹¹ และเปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรสหภาพการฝึกหัดครู วิชาเอก
การอนุบาลศึกษาเป็นครั้งแรก

จากพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2518 ทำให้วิทยาลัยครูมีการเปลี่ยนแปลง
โครงสร้างทั้งระบบบริหารและวิชาการ ตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษาของวิทยาลัยครูได้เปลี่ยนไปเป็น “อธิการ
วิทยาลัย” พร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการอื่น ๆ ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือ
เป็นส่วนราชการที่ประกอบด้วยอธิการ รองอธิการฝ่ายบริหาร รองอธิการฝ่ายวิชาการ และรองอธิการฝ่าย
กิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการ ประกอบด้วยแผนกต่าง ๆ 12 แผนก ด้านงานวิชาการได้จัดตั้งให้มีคณะวิชา
3 คณะ คือ คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (มีภาควิชาในสังกัด 11 ภาควิชา) คณะวิชาครุศาสตร์ (มี
ภาควิชาในสังกัด 7 ภาควิชา) และคณะวิชาวิทยาศาสตร์ (มีภาควิชาในสังกัด 9 ภาควิชา)

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นผลให้วิทยาลัยครูมีการก่อสร้างและปรับปรุงอาคารสถานที่ เพื่อให้
เป็นสำนักงานและห้องเรียนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก แม้ว่าจะมีการปรับปรุงโครงสร้าง ระบบบริหารและระบบ
วิชาการใหม่ แต่วิทยาลัยครูสวนดุสิตยังคงมีการจัดการศึกษาในสาขาเดียว คือ สาขาวิชาการศึกษา ตาม
หลักสูตรสหภาพการฝึกหัดครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. สูง) และระดับปริญญาตรี 4 ปี และ 2 ปี ต่อเนื่อง (ครุศาสตร์
บัณฑิต) จำนวน 11 วิชาเอก (ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ทั่วไป คหกรรมศาสตร์
ศิลปศึกษา การศึกษาพิเศษ การอนุบาลศึกษา การประถมศึกษา อุตสาหกรรมศิลป์ และคณิตศาสตร์)

ปี พ.ศ. 2528 หลังจากที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 1) พ.ศ.
2518 เป็น พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 ทำให้วิทยาลัยครูสามารถเปิดสอนสายวิชาการ
อื่นได้ นอกเหนือจากสายวิชาชีพครู วิทยาลัยครูสวนดุสิตจึงเริ่มเปิดสอนสายวิชาการอื่น โดยเริ่มจากหลักสูตร
ระดับอนุปริญญา คือ อนุปริญญาศิลปศาสตร์ (อ.ศศ.) 3 วิชาเอก (วารสารและการประชาสัมพันธ์
ภาษาอังกฤษ และออกแบบนิเทศศิลป์) และอนุปริญญาวิทยาศาสตร์ (อ.วท.) 3 วิชาเอก (การอาหาร ผ้าและ
เครื่องแต่งกาย และศิลปประดิษฐ์) และได้มีการเปิดรับสมัครนักศึกษาชายเข้าเรียนเป็นสหศึกษาเป็นปีแรก

พ.ศ. 2529 – 2534 วิทยาลัยครูสวนดุสิตได้ขยายการเปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาย
วิชาการอื่นเพิ่มขึ้นหลายวิชาเอก ในสาขาวิทยาศาสตร์บัณฑิตและศิลปศาสตรบัณฑิต ทั้งในระดับปริญญาตรี 4

¹¹ เปลี่ยนชื่อ “โรงเรียนอนุบาลลอออุทิศ” เป็น “โรงเรียนสาธิตอนุบาลลอออุทิศ” วิทยาลัยครูสวนดุสิต ในปี พ.ศ. 2520

ปี และปริญญาตรีต่อเนื่อง มีการเปิดสอนนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ¹² (กศ.บป.) รุ่นแรกในปี พ.ศ. 2529 โดยเปิดสอนทั้งสายวิชาชีพครูและสายวิชาการอื่นในระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี

พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ “สถาบันราชภัฏ” แก่วิทยาลัยครูทั่วประเทศ

พ.ศ. 2538 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ส่งผลให้วิทยาลัยครูสวนดุสิตเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏสวนดุสิต” สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทำให้สวนดุสิตสามารถขยายการจัดการศึกษาได้อย่างกว้างขวางและหลากหลายรูปแบบมากขึ้น มีการเปิดสอนตามหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีผู้สนใจสมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมากทั้งภาคปกติและภาคสมทบ นอกจากนี้ยังได้ร่วมมือกับองค์กรภายนอก เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษา ด้วยการจัดตั้งศูนย์การศึกษานอกสถาบันจำนวน 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์ซูเปอร์เซฟ ศูนย์องค์การเภสัชกรรม และศูนย์อรรถวิทย์ โดยเปิดสอนระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี รั้งนักศึกษาภาคสมทบ

พ.ศ. 2540 จัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยขึ้น และเริ่มเปิดสอนระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ (Master of Business Administration) โดยร่วมมือกับ Victoria University ประเทศแคนาดา และเปิดศูนย์การศึกษานอกสถาบันเพิ่มขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร (ศูนย์จรัญสนิทวงศ์ ศูนย์พงษ์สวัสดิ์ และศูนย์สุขโขทัย) เป็นปีที่สถาบันทุ่มเทงบประมาณเป็นจำนวนมาก พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและเป็นฐานข้อมูลระบบการสอนทางไกล (Video – conference) และระบบห้องสมุดเสมือน (Virtual Library) ที่สมบูรณ์แบบได้ถูกพัฒนาขึ้นมาเป็นครั้งแรกในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย

พ.ศ. 2541 – 2546 เป็นช่วงระยะเวลาที่สถาบันราชภัฏสวนดุสิตได้ขยายการจัดการศึกษาออกไปอย่างกว้างขวาง ทั้งการเปิดสอนในหลักสูตรใหม่ ๆ เพิ่มเติม และการขยายศูนย์การศึกษานอกไปยังเขตปริมณฑลและต่างจังหวัด (ศูนย์ดุสิตพัฒนิกขการสยาม ศูนย์เช็ลทรัลปิ่นเกล้า ศูนย์อิมพีเรียล บางนา ศูนย์นครนายก ศูนย์ปราจีนบุรี ศูนย์ธนาลางกรณ์ ศูนย์บุษยามาส ศูนย์พัฒนิกขการสยาม ศูนย์นครปฐม ศูนย์ชลบุรี ศูนย์พัทยา ศูนย์สระบุรี ศูนย์พะเยา ศูนย์ลำปาง ศูนย์ระนอง 2 ศูนย์พิษณุโลก ศูนย์ตรัง ศูนย์อุ้มผาง และศูนย์

¹² ก่อนปี พ.ศ. 2529 การเปิดสอนจะเรียกเป็นโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อศป.) เป็นการจัดการศึกษาให้กับบุคคลที่มีงานทำอยู่แล้วได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มเติม เฉพาะสายวิชาชีพครู เมื่อมีพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 จึงมีการจัดการศึกษาสายวิชาการอื่นเพิ่มขึ้น และเปลี่ยนชื่อเรียกโครงการใหม่ว่าโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ จัดการศึกษาในตอนเย็นและวันหยุด พัฒนามาจากการจัดการศึกษาระบบทวิภาคหรือภาคสมทบ

หัวหิน) เนื่องจากมีผู้สนใจเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก ประกอบกับพื้นที่เรียนภายในสถาบันอยู่ในระหว่างการก่อสร้างและปรับปรุงใหม่

ทางด้านการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาก็ได้มีการจัดการศึกษาทั้งในระดับปริญญาโท (ครุศาสตรมหาบัณฑิต รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต) และเปิดสอนในระดับปริญญาเอกเป็นครั้งแรก (พ.ศ. 2545) หลักสูตรการจัดการดุษฎีบัณฑิต (Doctor of Management)

พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏสวนดุสิตได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพจาก “สถาบัน” เป็น “มหาวิทยาลัย” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 ชื่อว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2548 – 2551 จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ทำให้สวนดุสิตมีการปรับเปลี่ยนในด้านต่าง ๆ ทั้งโครงสร้างของระบบบริหารและการบริหารจัดการทางด้านวิชาการ รวมทั้งจากการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูประบบราชการ ทำให้มหาวิทยาลัยต้องกำหนดแผนกลยุทธ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551 ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย¹³

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจัดอยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม จัดการเรียนการสอนและภารกิจอื่นทั้งในมหาวิทยาลัย และศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยที่กระจายอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ทุกภูมิภาคของประเทศ

ตลอดระยะเวลากว่า 70 ปี จากโรงเรียนมัธยมวิสามัญการเรือนจนมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต การพัฒนาความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเข้มแข็งของความสามารถทางวิชาการที่มีมาอยู่เดิม และปรับปรุงพัฒนาให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้กำหนดอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นความเชี่ยวชาญดั้งเดิม และโดดเด่นเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งสาขาวิชาที่มีความพร้อมสามารถตอบสนองของความต้องการของสังคมและท้องถิ่น มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ

1. ด้านการศึกษาปฐมวัย
2. ด้านอุตสาหกรรมอาหาร
3. ด้านอุตสาหกรรมบริการ

¹³ รายละเอียดของแผนกลยุทธ์หาได้จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, “แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 – 2551”, เอกสารเผยแพร่, 2549.

4. ด้านการศึกษาพิเศษ

การสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ตลอดจนการบริหารการจัดการที่เป็นรูปแบบของสวนดุสิตจากภาวะผู้นำขององค์กร ได้หล่อหลอมและสร้างเป็นวัฒนธรรมของสวนดุสิตที่มีความโดดเด่น และสามารถอยู่รอดได้ภายใต้สถานการณ์ของการแข่งขันและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วความเข้มแข็งในวัฒนธรรมของสวนดุสิตอยู่ในรูปแบบของ

1. การมีบุคลิกภาพที่ดี
2. การศึกษาหาความรู้ และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ อยู่เสมอ
3. ความมีวินัยและการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น
4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์
5. ความมีระเบียบและประณีตในงานที่ทำ
6. มีความรู้จริงในสิ่งที่ทำ

อันนำมาซึ่งความเป็นตัวตนของ “สวนดุสิต” ในวันนี้ และเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาต่อไปในอนาคต

สรุปลำดับความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ปี พ.ศ.	ชื่อสถานศึกษา	สังกัด	ตำแหน่ง/ผู้บริหาร
2477 – 2480	โรงเรียนมัธยมวิสามันญ์ การเรือน (วังกรมหลวง ชุมพรเขตอุดมศักดิ์)	กองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงธรรมการ	2477 ครูใหญ่ คุณหญิงเพชรดา ณ ป้อมเพชร (ม.ล. จิตรกุล กุญชร) 2477 รักษาการครูใหญ่ นางนิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสน์
2480 – 2484	โรงเรียนการเรือนวังจันทร์ เกษม (วังจันทร์เกษม)	กองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงธรรมการ	2477 – 2484 ครูใหญ่คุณหญิง ไสววงศ์ ทองเจือ
2484 – 2504	โรงเรียนการเรือนพระนคร (สวนสุนันทา)	กองโรงเรียนฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา กระทรวงธรรมการ	2484 – 2489 อาจารย์ใหญ่ นางบุญเกลือ กรลักษณ์ 2489 - 2504 อาจารย์ใหญ่ คุณหญิงกระจ่างศรี รักตะกนิษฐ

ปี พ.ศ.	ชื่อสถานศึกษา	สังกัด	ตำแหน่ง/ผู้บริหาร
2504 – 2538	วิทยาลัยครูสวนดุสิต	กองโรงเรียนฝึกหัดครู (กองการฝึกหัดครู) กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ	2504 - 2518 ผู้อำนวยการ คุณหญิงกระจ่างศรี รักตะกนิษฐ 2518 – 2528 อธิการ ศาสตราจารย์เวรดี วงศ์พรหมเมฆ (พ.ร.บ. วิทยาลัยครู ฉบับที่ 1, 2518) 2528 – 2537 อธิการ รองศาสตราจารย์ลำพอง บุญช่วย (พ.ร.บ. วิทยาลัยครู ฉบับที่ 2, 2527) 2537 – 2538 อธิการ รองศาสตราจารย์ธง รุญเจริญ
2538 – 2547	สถาบันราชภัฏสวนดุสิต	สำนักงานสภาสถาบัน ราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ	2538 – 2546 อธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร. ศิโรจน์ ผลพันธิน (พ.ร.บ. สถาบันราชภัฏ, 2538) 2546 – 2547 อธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร. สุขุม เฉลยทรัพย์
2547 - ปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต	สำนักงาน คณะกรรมการการ อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2547 – ปัจจุบัน อธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร. ศิโรจน์ ผลพันธิน (พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2547)

ผู้บริหารสถาบัน (อดีต-ปัจจุบัน)

ผู้บริหาร	ระยะเวลาบริหาร
1. คุณหญิงเพชรดา ณ ป้อมเพชร์	พ.ศ. 2477
2. นางนิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสน์	พ.ศ. 2477
3. คุณหญิงไสววงศ์ ทองเจือ	พ.ศ. 2477 – 2484
4. นางบุญเกื้อ กมลักษรณ์	พ.ศ. 2484 – 2489
5. คุณหญิงกระจ่างศรี รักตะกนิษฐี	พ.ศ. 2489 – 2518
6. ศาสตราจารย์เรวัติ วงศ์พรหมเมฆ	พ.ศ. 2518 – 2528
7. รองศาสตราจารย์ลำพอง บุญช่วย	พ.ศ. 2528 – 2537
8. รองศาสตราจารย์ธง รุณเจริณู	พ.ศ. 2537 – 2538
9. รองศาสตราจารย์ ดร. ศิโรจน์ ผลพันธิน	พ.ศ. 2538 – 2546
10. รองศาสตราจารย์ ดร. สุขุม เฉลยทรัพย์	พ.ศ. 2546 – 2547
11. รองศาสตราจารย์ ดร. ศิโรจน์ ผลพันธิน	พ.ศ. 2547-ปัจจุบัน

ส่วนที่ 2

ความเป็นมา กรอบแนวคิด และกระบวนการ การจัดทำแผนกลยุทธ์ 5 ปี (พ.ศ.2552-2556) อย่างมีส่วนร่วม จากภาคีทุกภาคส่วน

ความเป็นมา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

ประเทศไทยได้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์และนโยบายมาอย่างต่อเนื่องจนถึงแผนพัฒนาฯฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทยภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ที่มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบคลุมรอบอุ้น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” และเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าวจึงได้กำหนดพันธกิจการพัฒนาประเทศไทยไว้ประกอบด้วย (1) พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน (2) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม (3) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม (4) พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แผนพัฒนาฯฉบับนี้ยังคงใช้หลักการของการให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากแผนฯฉบับที่ผ่านมา

กรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำกรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับ

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการศึกษาขององค์กร/หน่วยงานทางการศึกษาโดยกรอบทิศทางดังกล่าวได้มีการทบทวนบริบทต่างๆ ในปัจจุบันและอนาคต ทั้งภายในประเทศและการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกสรุปได้ว่ารูปแบบระบบการค้าโลกและรูปแบบของระบบการศึกษาจะเปลี่ยนแปลงไปอันเนื่องมาจากเศรษฐกิจในอนาคตจะมีลักษณะเป็นเศรษฐกิจฐานความรู้ภายใต้กระแสการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ และการศึกษาไทยต้องเร่งสร้างคุณภาพในการจัดการศึกษาเพื่อพร้อมรับการแข่งขันที่มากขึ้น และรองรับวัฒนธรรมที่หลากหลายอันเนื่องมาจากการย้ายถิ่นที่มีมากขึ้น รวมทั้งต้องเร่งสร้างสังคมให้มีความรู้เทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรมในทุกระดับโดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้และสังคมสมานฉันท์

จากการทบทวนผลการดำเนินงานพัฒนาการศึกษาช่วงที่ผ่านมา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษาพบว่าไม่สามารถผลิตกำลังคนตอบสนองของความต้องการกำลังคนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่จะใช้เป็นกำลังสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ จึงได้กำหนดประเด็นพัฒนาการอุดมศึกษาไว้ ดังนี้

จะต้องดำเนินการให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเป็นสถาบันวิจัยและแหล่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากลสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นแหล่งพัฒนาและบริการวิชาการวิชาชีพชั้นสูง การค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมฐานความรู้ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ประชากรกลุ่มอายุ 18-24 ปี ได้รับการศึกษา ระดับอุดมศึกษามากขึ้น และผู้จบปริญญาตรีศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สนับสนุนส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการอุดมศึกษามากขึ้น

กรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ได้กำหนดวิสัยทัศน์คือ

พัฒนาการศึกษาให้คนไทยทุกคนมีการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสุขภาพ ร่างกาย จิตใจ มีคุณธรรม จริยธรรม มีสมานฉันท์ ดำรงชีวิตอย่างสันติวิธี มีวิถีประชาธิปไตย มีความภาคภูมิใจในความเป็นมนุษย์และความเป็นคนไทย บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นพลโลกที่มีคุณภาพ มีความรักในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีความรู้ความสามารถด้านภาษา ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี มีทักษะการคิด วิเคราะห์ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและกลุ่มจนติดตัวตลอดชีวิต มีจิตสาธารณะ รักการทำงาน มีความอยู่ดี มีสุข สามารถพึ่งตนเอง มีทักษะการประกอบอาชีพ รู้จักรักษา และพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา มีศักยภาพทั้งการพัฒนาตนเอง

ครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ โดยคำนึงถึงการดูแลรักษาวัฒนธรรม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการแข่งขันในสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ ได้อย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 19 เรื่องคือ

1. พัฒนาการศึกษาปฐมวัย
2. พัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. พัฒนาการอาชีวศึกษา
4. พัฒนาการอุดมศึกษา
5. พัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบ/นอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย
6. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเฉพาะทาง
7. พัฒนาการศึกษาเอกชน
8. ส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
9. พัฒนาการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้
10. พัฒนาการจัดการศึกษาในพื้นที่ประสบภาวะวิกฤติและภัยพิบัติ
11. ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นครูดี ครูเก่ง และครูคุณธรรม
12. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมการดำรงชีวิตในบริบทของสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
13. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การจัดสรร และระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
14. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันกับนานาประเทศ
15. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา
16. พัฒนาการศึกษาเพื่อส่งเสริมระบบทรัพย์สินทางปัญญา
17. ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา
18. พัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ
19. พัฒนากฎหมายการศึกษา

ในยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการอุดมศึกษาได้กำหนดเป้าหมายภายในปี 2554 ไว้ดังต่อไปนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเป็นสถาบันวิจัยและแหล่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากล เป็นแหล่งพัฒนาและบริการวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง การค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมตามจุดเน้นที่แตกต่างกัน

2. ประชากรกลุ่มอายุ 18-24 ปี ได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษาร้อยละ 37

3. ผู้จบปริญญาตรีศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

4. สัดส่วนการมีส่วนร่วมจัดอุดมศึกษาระหว่างรัฐ : เอกชน เป็น 70:30

มาตรการที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการอุดมศึกษา ประกอบด้วย

1. เร่งรัด ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาสู่ระดับสากล โดยเฉพาะสถาบันที่มีความพร้อมให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลก (World Class University) รวมทั้งเร่งรัดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเป็นสถาบันเน้นการวิจัย

2. ส่งเสริมสหกิจศึกษา การผลิตและการพัฒนากำลังคนระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรอุดมศึกษา ให้มีความรู้ระดับปริญญาเอกอย่างเพียงพอกับความต้องการควบคู่กับการพัฒนางานวิจัย และการสร้างองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง

4. ส่งเสริมและขยายการมีส่วนร่วมการจัดการอุดมศึกษาของเอกชน ทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่มีศักยภาพและเป็นศูนย์บริการเครือข่ายทางวิชาการให้แก่สถานศึกษาทุกระดับ/ประเภท ทั้งการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา การศึกษาเฉพาะทาง ทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

กรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

จากความตระหนักถึงความสำคัญของ “คน” และการให้ความสำคัญต่อการศึกษาในฐานะที่เป็นกลไกการพัฒนาคนที่มีประสิทธิภาพที่สุด กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) โดยมุ่งหวังจะให้

เป็นแผนรุกไปสู่อนาคต ซึ่งนำทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาอุดมศึกษาในระยะยาว และเป็นแผนแม่บทกำกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะ 5 ปี กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ได้กำหนดเป้าหมายเมื่อสิ้นสุดแผนในปี 2565 คือ “การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษานานาชาติของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ” กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาวนี้ได้รับความเห็นชอบในหลักการจากคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2551 แล้ว โดยให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป ซึ่งทิศทางยุทธศาสตร์ (Strategic Direction) ซึ่งมีสาระหลัก 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ภาพอนาคตที่จะมีผลกระทบต่อโลก ประเทศ และอุดมศึกษา มี 7 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร 2) พลังงานและสิ่งแวดล้อม 3) การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต 4) การกระจายอำนาจการปกครอง 5) การจัดการความขัดแย้งและความรุนแรง 6) เยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต และ 7) เศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่ 2 ประเด็น ทิศทาง และนโยบายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มี 9 ประเด็น ประกอบด้วย 1) รอยต่อกับการศึกษาระดับอื่นๆ 2) การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน 3) ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการอุดมศึกษา 4) บทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ 5) การเงินอุดมศึกษา 6) การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา 7) เครือข่ายอุดมศึกษา 8) การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 9) โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นสถาบันอุดมศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ การดำเนินงานภายใต้ปรัชญาตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยถือเป็นกลไกหนึ่งที่จะช่วยผลักดันยุทธศาสตร์ชาติตามแนวทางการพัฒนาประเทศซึ่งปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ให้บังเกิดผล ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการไว้ เป็นแนวทางในการดำเนินงานในช่วงอนาคตข้างหน้า นอกจากนี้จะต้องดำเนินงานเพื่อให้บรรลุยุทธศาสตร์ชาติตามแนวทางที่กล่าวมาแล้ว มหาวิทยาลัยในฐานะส่วนราชการจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ

บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวในมาตรา 6 ได้ให้คำนิยามการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้ 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ จากเป้าหมายดังกล่าวสามารถวิเคราะห์หลักการสำคัญได้ว่า มหาวิทยาลัยในฐานะส่วนราชการต้องถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ มหาวิทยาลัยจะต้องจัดทำแผนเป็นการล่วงหน้าก่อนดำเนินภารกิจใดๆ โดยต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ (ขณะนั้นรัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้วเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551) รวมทั้งต้องดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และทบทวนภารกิจที่ไม่จำเป็นโดยคำนึงถึงความสะดวกรวดเร็วและลดภาระของประชาชนเป็นสำคัญ และต้องจัดให้มีคณะผู้ประเมินอิสระดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ คุ้มค่าในภารกิจด้วย

เพื่อให้การบริหารราชการของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับทิศทางของมหาวิทยาลัย วิสัยทัศน์แนวทางการบริหาร และแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้จัดทำเป็นเอกสารรูปเล่มประกอบด้วย

1. นโยบายและแนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2548-2551)
 2. วิสัยทัศน์และแนวทางการบริหารราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (พ.ศ. 2548-2551)
 3. แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551
- กำลังจะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 มหาวิทยาลัยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อจัดให้มีแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ประจำปี พ.ศ. 2552-2556 ขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารราชการของมหาวิทยาลัยในอนาคตต่อไป

กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

หลักการ

การบริหารราชการของมหาวิทยาลัยต้องมีความเชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาประเทศตาม ยุทธศาสตร์ชาติ (Strategic Alignment) โดยยึดหลักการบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Result Based Management) โดยมีจุดเน้นที่การให้ความสำคัญแก่ประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ประเทศชาติ และมีกระบวนการที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนทั้งภาคภายในและภาคภายนอก เพื่อ เป็นการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการทำงานของมหาวิทยาลัยที่เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม

วัตถุประสงค์

จัดทำแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2552-2556 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำ แผนพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะ 5 ปี โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552

กรอบแนวคิดในการกำหนดกรอบทิศทางและการจัดทำแผนกลยุทธ์

1. วิสัยทัศน์คุณภาพ

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างมากมาในช่วงที่ผ่านมาทำให้ส่งผลถึงความหมายของ คุณภาพของการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยต้องพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงของ ระบบการศึกษาในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นสำคัญต่อไปนี้

1) ระบบการศึกษานับเนื่องมาจากความต้องการแรงงานที่มีความสามารถในการ ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง

2) คุณลักษณะบัณฑิตที่ประกอบด้วย ความรู้ที่ตรงกับความต้องการตลาดแรงงาน บุคลิกภาพสำหรับยุคโลกาภิวัตน์ที่จะช่วยผลักดันให้บัณฑิตเข้าไปมีบทบาทในสังคมได้อย่างเหมาะสม รวมทั้ง คุณธรรม และการดำเนินชีวิตภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3) ความท้าทายเพื่อความอยู่รอดในบริบทของยุคโลกาภิวัตน์ที่มหาวิทยาลัยต้อง สร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อสร้างผลผลิตที่แตกต่างและเป็นเอกลักษณ์จากความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยที่ สัมผัสมาเป็นระยะเวลายาวนานใน 4 ด้านประกอบด้วย

- 3.1) ด้านปฐมวัย
- 3.2) ด้านอุตสาหกรรมอาหาร
- 3.3) ด้านอุตสาหกรรมบริการ
- 3.4) ด้านพยาบาลศาสตร์

2. ภาพอนาคตที่มีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย

การพัฒนามหาวิทยาลัยในช่วงต่อไปยังคงต้องเผชิญกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงในหลายด้าน ซึ่งจะเป็นผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดของมหาวิทยาลัยในการที่จะดำเนินการตามภารกิจให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ มหาวิทยาลัยจึงต้องมีความสามารถในการที่จะนำศักยภาพที่มีอยู่และที่จะสร้างขึ้นมาปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ ซึ่งภาพอนาคตของบริบทที่เปลี่ยนแปลงจะประกอบด้วย

- 1) การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเงินของโลก
- 2) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
- 3) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและโครงสร้างประชากร
- 4) สภาพความต้องการในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
- 5) พฤติกรรมการบริโภค กระแสการรักษาคูณภาพและความนิยมธรรมชาติ
- 6) สภาพการมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต
- 7) การกระจายอำนาจทางการปกครอง
- 8) การสร้างสังคมสมานฉันท์
- 9) การสร้างประชากรคุณภาพเพื่อสังคมคุณภาพ
- 10) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทั้งนี้การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับบริบทของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องนำจุดแข็งและความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้วมาเป็นภูมิคุ้มกันและพัฒนาให้เป็นประโยชน์ เพื่อเป็นกลไกการสร้างและพัฒนาทุนมนุษย์ของประเทศได้อย่างรู้เท่าทัน

3. ประเด็น ทิศทาง นโยบายและกลยุทธ์เพื่ออนาคต

แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนามหาวิทยาลัยในช่วงระยะเวลา พ.ศ. 2552-2556 มีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

- 1) การดำเนินงานตามวิสัยทัศน์อย่างมีคุณภาพ เน้นการบริหารจัดการเชิงพลวัตเป็นหลัก มีการเตรียมความพร้อมทั้งคนและระบบที่ดีเพื่อใช้วัฒนธรรมองค์กรเป็นกลไกในการสร้างสรรคนวัตกรรม
- 2) การพัฒนาองค์กรเพื่อความยั่งยืน โดยใช้ทุนทรัพยากรที่มีอยู่และการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

3) การมีภูมิคุ้มกันรู้เท่าทันบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณธรรม สร้างทุนมนุษย์ของทั้งมหาวิทยาลัยและผลผลิตของสังคมให้รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีทั้งต่อตนเองและสังคม ประเทศชาติโดยมีจิตสำนึกคุณธรรมเป็นพื้นฐาน

ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยในช่วง ปีพ.ศ. 2552-2556 จะเน้นเกี่ยวกับการอาศัยแนวคิด (Concept) ในการสร้างอัตลักษณ์ (Organizational Identity) ที่มีความแตกต่างเป็นตัวสร้างโอกาสและสื่อสารความแตกต่างนั้นเพื่อการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สำหรับจุดเน้นในกระบวนการนั้นจะเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันให้มหาวิทยาลัย โดยเน้นในเรื่องของการสร้าง พัฒนา และการใช้ทรัพย์สินทั้งที่จับต้องได้ (Tangible Asset) และทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Asset) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพอยู่แล้ว รวมทั้งสร้างระบบ/วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้โดดเด่น เป็นการพิสูจน์ความสามารถในการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ส่งผลถึงความยั่งยืนต่อการสร้างและพัฒนาทุนทางสังคมทั้งที่อยู่ในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาเพื่ออนาคตในวันหน้า และบรรลุเป้าหมายให้เกิดประโยชน์สูงสุดของประเทศ

เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการตามวิสัยทัศน์ ทิศทางดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยในช่วงปี พ.ศ. 2552-2556 จะครอบคลุมถึง

1. การผลักดันให้มหาวิทยาลัยเปลี่ยนสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยพัฒนาศักยภาพและความพร้อมที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง
2. การสนับสนุน ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของบุคลากรของมหาวิทยาลัย และภาคีการพัฒนาทั้งจากภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาชน สื่อมวลชน ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. การบริหารคุณภาพองค์รวมในการดำเนินการหลักทั้งด้านการจัดการศึกษา การบริการวิชาการ การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งในลักษณะแยกส่วนและการบูรณาการภารกิจ
4. การกำกับ ดูแลการปฏิบัติการตามภารกิจของมหาวิทยาลัยด้วยความซื่อสัตย์ ตรวจสอบได้ และจะรับฟังความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสังคมโดยรวม
5. การประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การใช้ทรัพยากรร่วมกัน และการส่งเสริมความเข้มแข็งระดับภูมิภาค รวมทั้งการเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมขีดสมรรถนะการแข่งขันของประเทศ

ทั้งนี้กลยุทธ์เพื่ออนาคตของมหาวิทยาลัยอาจต้องคำนึงประเด็นดังต่อไปนี้เป็นสำคัญ

1. การสร้างสรรค์นวัตกรรม

เพื่อเพิ่มระดับคุณภาพการดำเนินงานตามภารกิจโดยมีจุดเน้นตามความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย และส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างผลผลิตที่มีความแตกต่างอย่างมีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ

2. สร้างรอยต่อกับการศึกษาระดับอื่นๆ อย่างมีบูรณาการ

เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกกระบวนการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพื่อแก้ปัญหาคความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมในรูปแบบการบูรณาการ

3. สร้างความสัมพันธ์กับภาคีพัฒนา

เพื่อส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาคมและประชาชน ทั้งในด้านการวางแผนการดำเนินงาน และการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน

4. การจัดระบบการบริหารวิชาการและการบริหารจัดการ

เพื่อความพร้อมที่จะเผชิญกับกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยกลไกผลักดันประกอบด้วยทุนมนุษย์ ทุนเทคโนโลยีและฐานข้อมูล และทุนวัฒนธรรมองค์กร ทำให้สามารถพัฒนาองค์กร สร้างประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพ ต่อการบริหารราชการและผลผลิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศชาติโดยรวม

กระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

การจัดทำกรอบทิศทาง แนวทางพัฒนา และแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเป็นกระบวนการที่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งในเรื่องการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมติดตามประเมินผล โดยจะเปิดโอกาสให้พหุภาคีมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางภายใต้การดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขึ้นกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทาง แนวทางการพัฒนา และแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นการระดมสมองจากทุกภาคส่วนโดยใช้เทคนิค Focus Group ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การขอรับฟังความคิดเห็นจากคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยในวันที่

23 มกราคม 2551

2) การขอรับฟังความคิดเห็นจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในวันที่ 2

เมษายน 2551

3) การขอรับฟังความคิดเห็นจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ และตัวแทนอาจารย์ประจำตามสัญญาจ้างในวันที่ 17 มีนาคม 2551

4) การขอรับฟังความคิดเห็นจากประธานหลักสูตร ตัวแทนคณาจารย์ และผู้อำนวยการศูนย์การศึกษา ในวันที่ 17-18 เมษายน 2551

5) การขอรับฟังความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนในวันที่ 21-22 เมษายน 2551

6) การขอรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

6.1) กลุ่มนักศึกษาปัจจุบัน (องค์กรนักศึกษา) และศิษย์เก่า ในวันที่ 27 มีนาคม 2551

6.2) ภาคประชาชน ประกอบด้วยตัวแทนประชาชนในพื้นที่ตั้งศูนย์การศึกษาทุกแห่ง และตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในวันที่ 23 เมษายน 2551

6.3) ตัวแทนภาครัฐ ภาคเอกชน สื่อมวลชน ในวันที่ 29 เมษายน 2551

6.4) ตัวแทนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในวันที่ 27 พฤษภาคม 2551

(รายละเอียดผลการดำเนินงานส่วนนี้ปรากฏในรายงานผลการประชุมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบทิศทางและแนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยและแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556)

7) การประชุมอภิปรายแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารมหาวิทยาลัยและศาสตราจารย์ ไกรฤทธิ บุญเกียรติ ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ในวันที่ 22 กรกฎาคม 2551 (รายละเอียดปรากฏในรายงานผลการประชุมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบทิศทางและแนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยและแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556 (ศาสตราจารย์ ไกรฤทธิ บุญเกียรติ ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัยร่วมกับผู้บริหารมหาวิทยาลัย วันที่ 22 กรกฎาคม 2551)

8) การขอรับฟังแนวคิดเชิงนโยบายจากคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในวันที่ 23 กรกฎาคม 2551 (รายละเอียดปรากฏในรายงานผลการประชุมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบทิศทางและแนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยและแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556 (กลุ่มคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย) วันที่ 23 กรกฎาคม 2551)

2. ขึ้นยกร่างรายละเอียดปรัชญา ค่านิยมร่วม วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติ โดยกองนโยบายและแผนยกร่าง “แผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556” เพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยพิจารณาในวันที่ 13 สิงหาคม 2551
3. ขึ้นอนุมัติและประกาศใช้ โดยนำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติในวันที่ 3 กันยายน 2551 และมหาวิทยาลัยประกาศให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป

คณะที่ปรึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริโรจน์ ผลพันธิน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไล ศรีธนาภกุล

คณะทำงาน

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชุม เฉลยทรัพย์	ประธานอำนวยการ
2. ดร.สุวมาลย์ ม่วงประเสริฐ	หัวหน้าคณะทำงาน
3. นางสาวธิดารัตน์ คำยัง	รองหัวหน้าคณะทำงาน
4. เจ้าหน้าที่กองนโยบายและแผน	คณะทำงาน

ส่วนที่ 3

การดำเนินงานที่ผ่านมา

สาระเติมแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551

สาระสำคัญในแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551 ประกอบด้วย

ปรัชญา

เป็นมหาวิทยาลัยที่ตระหนักถึงความอยู่รอดขององค์กร (Survival) สามารถอยู่ในโลกของการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจะเป็นมหาวิทยาลัยที่ตระหนักถึงความอยู่รอดขององค์กร (Survival) โดยเน้นแนวทางที่สำคัญ (Focal Point) คือ

1. เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่เน้นในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศ สามารถสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งพัฒนาและสร้างสรรค์บุคลากรให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ (Knowledge Workers) เพื่อเป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ในการสร้างความมั่งคั่งทางปัญญา (Intellectual Wealth)

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับและต้องการของผู้ประกอบการและสังคม โดยเน้นการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถแข่งขันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต

2. สร้างองค์ความรู้ ประสานความร่วมมือด้านวิจัย พัฒนานวัตกรรมและสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางวิชาการกับองค์กรในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งให้บริการวิชาการแก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการบริการวิชาการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. การอนุรักษ์ ส่งเสริม สืบสานประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
3. การสร้างองค์ความรู้และจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการแข่งขันของประชาชน

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีโอกาสรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการบริการวิชาการที่มีคุณภาพมากขึ้น
2. ประชาชนได้รับความรู้และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม
3. ผลิตร่างคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ
4. มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการและการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของประชาชน

กลยุทธ์

1. สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาและการบริการวิชาการที่หลากหลาย
2. ผลิตร่างคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
3. พัฒนาคุณภาพบัณฑิตผ่านกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) กระบวนการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐและกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management)
4. พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่แข็งแกร่ง
5. พัฒนาความสัมพันธ์เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
6. อนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
7. พัฒนาสมรรถนะ (Competency) ทุมนมนุษย์

ผลการดำเนินงาน

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วนโดยมีผลการดำเนินงาน
จำแนกตามกลยุทธ์โดยสรุปดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาและการ บริการวิชาการที่หลากหลาย

มหาวิทยาลัยได้สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยการจัดการศึกษาในหลายระดับและ
รูปแบบที่หลากหลาย ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ในปีการศึกษา พ.ศ. 2549 จัดการเรียนการสอน 62 สาขาวิชา มีนักศึกษาทั้งหมด 42,662 คน
จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี 40,337 คน ปริญญาโท 1,911 คน และปริญญาเอก 414 คน ปีการศึกษา พ.ศ.
2550 จัดการเรียนการสอน 64 สาขาวิชา มีนักศึกษาทั้งหมด 32,776 คน จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี 31,611
คน (ภาคปกติ 22,473 คน ภาคปศุสัตว์นอกเวลา 2,670 คน ภาคสมทบ 6,468 คน) ปริญญาโท 921 คน
และปริญญาเอก 244 คน ปีการศึกษา พ.ศ. 2551 จัดการเรียนการสอน 64 สาขาวิชา มีนักศึกษาทั้งหมด
30,965 คน จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี 28,546 คน (ภาคปกติ 21,142 คน ภาคปศุสัตว์นอกเวลา 3,967 คน
และภาคสมทบ 3,437 คน) ปริญญาโท 1,905 คน และปริญญาเอก 514 คน

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 10,359 คน มีงาน
ทำ 6,750 คน หรือร้อยละ 74.12 โดยเป็นบัณฑิตที่ได้นำมาทำงานตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 5,813
คน หรือร้อยละ 86.12 (รายละเอียดการมีงานทำและการทำงานตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษารายปี
การศึกษา พ.ศ. 2550 อยู่ในระหว่างดำเนินการ)

ปีการศึกษา 2549 มีนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 39,330 คน (ระดับปริญญา
ตรี 37,017 คน ปริญญาโท 1,899 คน ปริญญาเอก 414 คน) ปีการศึกษา 2550 จำนวน 29,675 คน (ระดับ
ปริญญาตรี 28,525 คน ปริญญาโท 906 คน ปริญญาเอก 244 คน) ปีการศึกษา 2551 จำนวน 20,832 คน
(ระดับปริญญาตรี 25,296 คน ปริญญาโท 1,863 คน และปริญญาเอก 514 คน)

ผู้สำเร็จการศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา
2549 มีจำนวน 252 คน มีงานทำ 194 คน หรือร้อยละ 81.51 โดยเป็นบัณฑิตที่ได้นำมาทำงานตรงตามสาขาที่สำเร็จ
การศึกษา จำนวน 185 คน หรือร้อยละ 95.36 กลุ่มสาขาวิชาบริหาร/พาณิชยศาสตร์/การบัญชี/การจัดการ/
การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์ มีจำนวน 6,411 คน มีงานทำ 4,481 คน หรือร้อยละ 77.58 โดยเป็นบัณฑิตที่ได้
งานทำตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 3,932 คน หรือร้อยละ 87.75 กลุ่มสาขาวิชามนุษย์และสังคม

จำนวน 2,527 คน มีงานทำ 1,489 คน หรือร้อยละ 64.51 โดยเป็นบัณฑิตที่ได้งานทำตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 1,188 คน หรือร้อยละ 79.79

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการพัฒนาการศึกษาพิเศษเพื่อให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กพิเศษอย่างต่อเนื่องโดยในปีการศึกษา พ.ศ. 2549-2551 มีการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัว ซึ่งดูแลเด็กที่มีความพิการแรกเริ่ม อายุ 0-6 ปี จำนวน 67 คน 54 คน และ 60 คนตามลำดับ และฝ่ายสาธิตการศึกษาพิเศษ ดูแลเด็กที่ส่งต่อมาจากฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัวที่มีความพร้อมก่อนเข้าประถมศึกษาจำนวน 66 คน 70 คน และ 66 คนตามลำดับ มหาวิทยาลัยยังให้โอกาสแก่เด็กพิเศษในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศในระหว่างปีการศึกษา 2549-2551 โดยระดับอนุบาลมีจำนวน 18 คน 15 คน และ 20 คนตามลำดับ และระดับประถมศึกษามีจำนวน 24 คน 26 คน และ 34 คนตามลำดับ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีเด็กพิเศษเรียนร่วมในปีการศึกษา พ.ศ. 2549 จำนวน 143 คน จำแนกเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 121 คน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น 16 คน และเด็กออทิสติก 6 คน ปีการศึกษา พ.ศ. 2550 มีเด็กพิเศษเรียนร่วมจำนวน 164 คน จำแนกเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 143 คน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น 9 คน และเด็กออทิสติก 12 คน มหาวิทยาลัยดำเนินงานโครงการที่สนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กพิเศษในช่วงแผนกลยุทธ์ที่ผ่านมา เช่น โครงการพัฒนาศักยภาพการฟังและการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โครงการอบรมตรวจวัดการได้ยิน โครงการพัฒนาบุคลากรเรื่องการผลิตสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย และเรื่องการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กมัดใหญ่ โครงการสอนเสริมภาคฤดูร้อนนักศึกษาที่มีความบกพร่อง

ในด้านการจัดการเรียนการสอนในช่วงแผนกลยุทธ์ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการจัดการศึกษาด้วยหลักสูตรที่ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลง ในปีการศึกษา 2549 มีการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ จำนวน 4 หลักสูตร เป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับปริญญาโท 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการความรู้ และหลักสูตรระดับปริญญาเอก 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขานโยบายและการบริหารสังคม และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำเชิงยุทธศาสตร์ความเป็นเลิศ ปีการศึกษา 2550 เปิดสอนหลักสูตรใหม่ 2 หลักสูตร คือ ปริญญาตรีพยาบาลศาสตร์ และปริญญาตรีการจัดการกอล์ฟ ปีการศึกษา 2551 มีหลักสูตรใหม่ 2 หลักสูตร คือ ปริญญาตรีการออกแบบงานแสดงและนิทรรศการ และปริญญาตรีจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องโดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาผู้นำและการจัดการ

นันทนาการ หลักสูตรนิติศาสตร์ หลักสูตรภาษาไทยและภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ หลักสูตรการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตร จิตวิทยา หลักสูตรนิเทศศาสตร์ หลักสูตรการบัญชี หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการธุรกิจอาหาร หลักสูตรเศรษฐศาสตร์สาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ หลักสูตรเทคโนโลยีวัสดุและการผลิต หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร หลักสูตรวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง หลักสูตรเทคโนโลยีการ ออกแบบงานแสดงและนิทรรศการ หลักสูตรการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 พัฒนาและ ปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์ หลักสูตรการบริหารธุรกิจ (ดำเนินการต่อเนื่อง) หลักสูตรการจัดการทั่วไป หลักสูตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ (ดำเนินการต่อเนื่อง) หลักสูตรนิเทศศาสตร์ (ดำเนินการต่อเนื่อง) หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ หลักสูตรเทคโนโลยีเครื่องกลอาหาร หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์

โครงการเด่น ได้แก่ โครงการความร่วมมือทางวิชาการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนการสอนให้แก่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การศึกษาปฐมวัย และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา โดยจัดการศึกษาในศูนย์ การศึกษาหลัก 12 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ให้บริการ 60 จังหวัดทั่วประเทศ

เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการสร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นไปได้อย่างเหมาะสม มหาวิทยาลัยได้สร้างระบบกลไกและดำเนินงานต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้กลยุทธ์นี้ประสบความสำเร็จ โดยได้มีการ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ มีการประกาศจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ มหาวิทยาลัย รวมทั้งจัดทำคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ แต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการกำกับติดตามประเมินผล การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ และดำเนินการโครงการบุคลากรดีเด่นเพื่อเชิดชูเกียรติบุคลากร ที่ประพฤติตนตามหลักจรรยาบรรณได้เหมาะสม นอกจากนี้ในเรื่องของการเรียนการสอนยังเป็นการดำเนินงาน ในลักษณะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างต่อเนื่องโดยตลอด ซึ่งมหาวิทยาลัยสนับสนุนให้มีการพัฒนา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสำหรับอาจารย์ใหม่ จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพอาจารย์เพื่อเข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการต่อเนื่องทุกปี จัดประชุมปฏิบัติการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเน้นประเด็น การให้คณาจารย์มีความเข้าใจเป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีการ วิเคราะห์เข้าใจศักยภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองและผู้เรียน มีการประเมินผลการ เรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ เช่น การศึกษาประสิทธิภาพการเรียนการสอนรายวิชาการคิด และการตัดสินใจโดยใช้สื่อการสอนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เรื่อง “ตรรกศาสตร์และการให้เหตุผล” และ “การใช้ข้อมูลและข่าวสารเพื่อการตัดสินใจ”

มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการแข่งขันวิชาการและการประกวดสิ่งประดิษฐ์เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาและประชาชนทั่วไปเกิดความต้องการเรียนรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยจัดทำโครงการนิทรรศการแสดงผลงานโฆษณาทางสื่อสิ่งพิมพ์ นิทรรศการ Science Festival 2005 โครงการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา (สัปดาห์งานนิทรรศการและการประชุมวิชาการ ประจำปี 2549)

มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยได้มีการเผยแพร่องค์ความรู้ตามความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยในระบบสารสนเทศ เช่น โครงการพิพิธภัณฑ์อาหารไทย ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และต่อเนื่องในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ในชื่อโครงการฐานข้อมูลระบบสืบค้นผ่าน website เกี่ยวกับอาหารไทยตำรับอาหารและอุปกรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ดำเนินโครงการจัดทำเว็บไซต์/ฐานข้อมูลวิชาการด้านการค้า ท่องเที่ยว และวัฒนธรรม

ผลการดำเนินงานการบริการวิชาการมีโครงการสำคัญที่มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้สวนดุสิตโพลทำการวิจัยในการสร้างและเผยแพร่ความรู้สู่สังคมทำให้ระหว่างปี พ.ศ. 2549-2551 สวนดุสิตโพลมีโครงการวิจัยจำนวน 85 โครงการมีโครงการเด่นที่ได้ให้บริการหน่วยงานภายนอกในลักษณะธุรกิจวิชาการ อาทิ โครงการประเมินผู้ประกอบการใหม่ โครงการ NEC (ดำเนินการร่วมกับศูนย์สุขุขทัย) ดำเนินการให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม การสำรวจความคิดเห็นต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษา 8 ประการ ดำเนินการให้แก่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา การประเมินหมู่บ้านเข้มแข็ง (ชพส.) ให้แก่ กอ.รมน. การวิจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนเกี่ยวกับโรคภัยต่างๆ ให้แก่กรมควบคุมโรค การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการปรับโครงการการบริหารราชการท้องถิ่นให้สถาบันดำรงราชานุภาพ การสำรวจความคิดเห็นโครงการสานสายใจเยาวชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้แก่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และการสำรวจความคิดเห็นประชาชนต่อโครงการรถไฟฟ้าให้แก่ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) การให้บริการวิชาการอื่นๆ ที่เป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย การสนับสนุนการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น โครงการวัยใสใสใจสิ่งแวดล้อม โครงการศูนย์การศึกษาสามสัมพันธ์กับท้องถิ่นและชุมชน โครงการรณรงค์รวมใจต้านภัยเอดส์ โครงการวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ โครงการให้บริการแก่ชุมชนในการตรวจวัดและวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านน้ำ อากาศ เสียง มลพิษ และสอบเทียบเครื่องแก้ววัดปริมาตรให้กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โครงการศูนย์บริการร่วมสารสนเทศสิ่งแวดล้อมร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 5 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงการหมู่บ้านสร้างเสริมสุขภาพตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง โครงการจัดทำแผนรณรงค์ประชาสัมพันธ์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนซึ่งจัดให้หน่วยงานกรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีการจัดตั้งสถาบันขงจื้อที่ศูนย์สุพรรณบุรีเพื่อให้บริการด้านการฝึกอบรมภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนแก่นักศึกษา คณาจารย์ และบุคคลทั่วไป การฝึกอบรมวัฒนธรรมไทยและจรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับครูชาว

ต่างประเทศ โครงการสวนดุสิตสู่ชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาความรู้การบริหารงานส่วนท้องถิ่นสู่ชุมชน โครงการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบบูรณาการของจังหวัดหนองบัวลำภู การจัดการความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์สู่ชุมชน การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการอาหาร (Food Expo) การพัฒนารูปแบบโภชนาการของเด็กปฐมวัย ในช่วงปีงบประมาณ 2549-2551 มหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานด้านบริการวิชาการโดยเฉลี่ยประมาณ 400 โครงการ

กลยุทธ์ที่ 2 ผลิตกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

ปีการศึกษา 2549 มีนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 3,332 คน (ระดับปริญญาตรี 3,320 คน และปริญญาโท 12 คน) ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3,101 คน (ระดับปริญญาตรี 3,086 คน และปริญญาโท 15 คน) ปีการศึกษา 2551 จำนวน 3,292 คน (ระดับปริญญาตรี 3,250 คน และปริญญาโท 42 คน)

ผู้สำเร็จการศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2549 มีจำนวน 868 คน มีงานทำ 586 คน หรือร้อยละ 74.65 โดยเป็นบัณฑิตที่ได้งานทำตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 508 คน หรือร้อยละ 86.69 (รายละเอียดการมีงานทำและการทำงานตรงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษาของปีการศึกษา พ.ศ. 2550 อยู่ในระหว่างดำเนินการ)

มหาวิทยาลัยได้สนับสนุนการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยเร่งสร้างอาคารศูนย์วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2551 อาคารนี้สร้างด้วยงบประมาณทั้งสิ้น 204,775,931 บาท เป็นเงินงบประมาณแผ่นดินผูกพัน 4 ปีวงเงิน 202,621,245 บาทและมหาวิทยาลัยสมทบเงินนอกงบประมาณตามหลักเกณฑ์จำนวน 2,154,686 บาทและสมทบเพิ่มเติมอีกเป็นจำนวนมาก อาคารนี้ได้เปิดใช้สำหรับการเรียนการสอนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะพยาบาลศาสตร์ในปีการศึกษา 2551 ซึ่งคณะพยาบาลศาสตร์เริ่มต้นจากการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษามาตั้งแต่ช่วงต้นแผนกลยุทธ์อย่างต่อเนื่องจนหลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล สามารถเปิดการสอนได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550

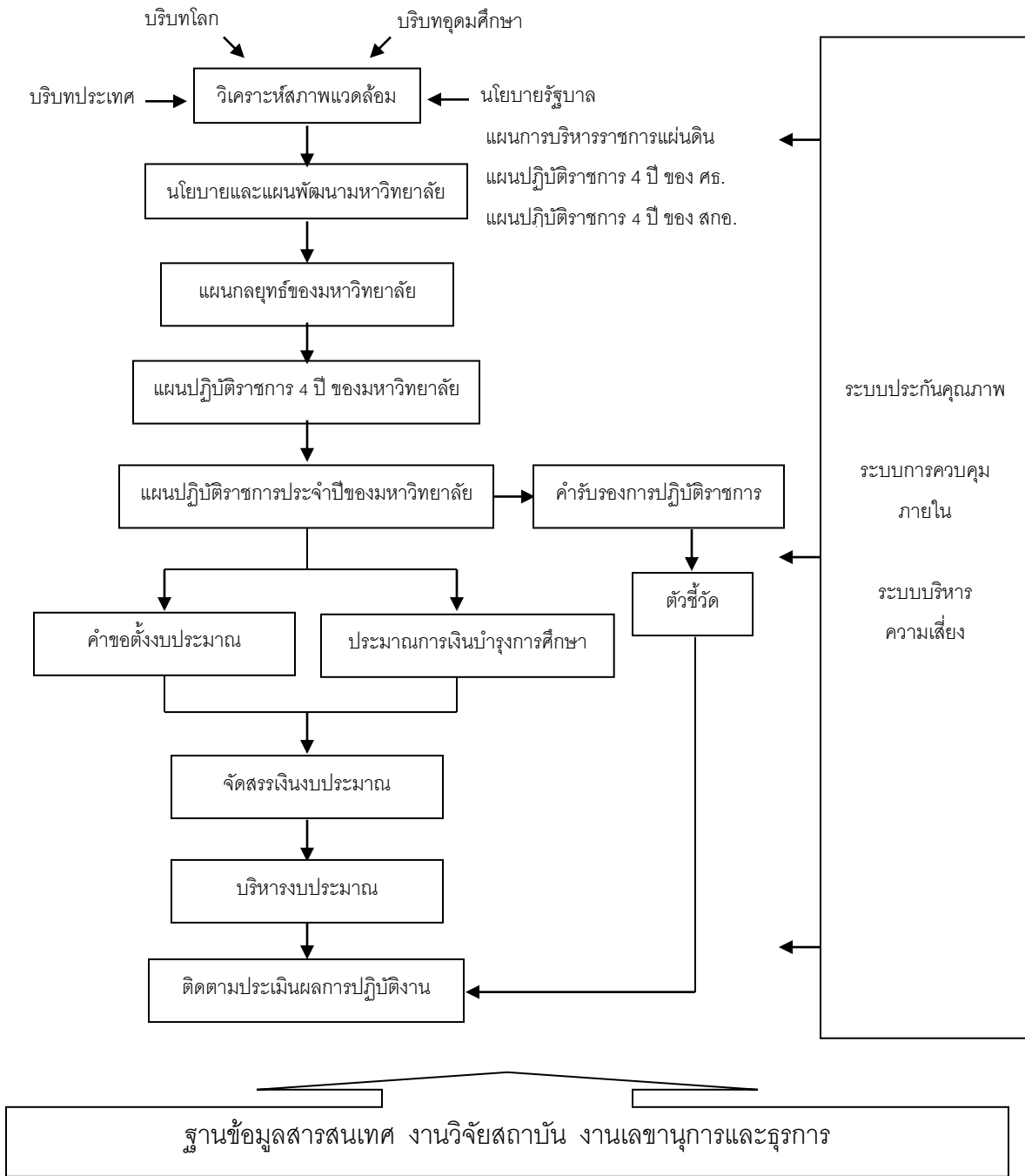
มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานโดยหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง เช่น หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการผลิต หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม หลักสูตรเทคโนโลยีการออกแบบงานแสดงและนิทรรศการ หลักสูตรเทคโนโลยีวัสดุและการผลิต หลักสูตรวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง หลักสูตร

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร หลักสูตรวิทยาการความปลอดภัย หลักสูตรอุตสาหกรรมอาหารและการบริการ

โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่องค์ความรู้ที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยโครงการนิทรรศการขนมไทยและของว่างไทยโบราณ โครงการจัดนิทรรศการวิชาการ “เทิดไถ้มหาธาจีน” และโครงการจัดนิทรรศการ “Science Festival” รวมทั้งโครงการนิทรรศการอาหารไทยสี่ภาค โครงการเด่นได้แก่การบริการอาหารแก่นักกีฬา เจ้าหน้าที่ และบุคลากรทางการกีฬาในหมู่บ้านนักกีฬา งานซีเกมส์ครั้งที่ 24 มีการสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยภาคเหนือด้านวิชาการเพื่อสร้างพันธมิตร และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวิชาการ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคูณภาพบัณฑิตผ่านกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process)

มหาวิทยาลัยมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพจึงได้เน้นกระบวนการดำเนินงานต่างๆที่มีประสิทธิภาพในรูปแบบการบริหารจัดการแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Result Based Management- RBM) ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

กระบวนการพัฒนาแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณของมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์บริบทโดยรวมตั้งแต่สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และสถานการณ์ปัจจุบันในขณะนั้น นโยบายของรัฐบาล ประเด็นยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

2. วิเคราะห์ SWOT ของมหาวิทยาลัยและจัดทำ Strategy Map ของมหาวิทยาลัย

3. กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการและแนวทางปฏิบัติงาน

4. กำหนดตัวบ่งชี้วัดจำนวน 35 ตัวชี้วัด

5. หน่วยงานภายในจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยโดยต้องมีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยและประเด็นยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน

ในการสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยได้จัดสรรงบประมาณตามระบบการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ (Strategic Performance Based Budgeting – SPBB) มีการดำเนินงานโครงการพัฒนาระบบงบประมาณ พัสดู การเงิน และบัญชีกองทุน โดยเกณฑ์ที่พึงรับ-พึงจ่ายลักษณะ 3 มิตินอกจากนี้ยังได้มีการกำหนดสมรรถนะของผู้บริหารระดับกลาง การฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนงาน (Coaching) รวมทั้งการฝึกอบรมผู้บริหารระดับต้นเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะในการบริหารงาน จัดทำโครงการส่งเสริมการจัดการความรู้สำหรับกลุ่มเลขานุการ “ก้าวแรกของทีมงานเลขานุการสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้” ซึ่งมหาวิทยาลัยถือว่าเป็นกลุ่มที่เป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานภายใน มหาวิทยาลัยมีการจัดทำคู่มือการบริหารความเสี่ยงที่ทุกหน่วยงานใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนบริหาร ความเสี่ยงของแต่ละหน่วยงาน โดยมีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการจัดทำ แผนและรายงานการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย ซึ่งระบบการบริหารความเสี่ยง เป็นการดำเนินงานในลักษณะบูรณาการกับการบริหารแผนและงบประมาณ และการควบคุมภายในที่ ดำเนินการโดยหน่วยตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนโดยการแลกเปลี่ยนความรู้และ ผลการดำเนินงานและเร่งรัดการปฏิบัติงานโดยใช้กลไกการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย นอกจาก การติดตามผลการดำเนินงานดังกล่าวแล้ว หน่วยงานภายในรวมทั้งศูนย์การศึกษานำร่อง 2 แห่งคือศูนย์หัวหิน และศูนย์สุพรรณบุรีได้จัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการกับอธิการบดี หน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัยยังได้ ให้ความร่วมมือแก่มหาวิทยาลัยในการนำส่งข้อมูลการดำเนินงานเข้าสู่ระบบการรวบรวมข้อมูลการดำเนินงาน

ของหน่วยงานสำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงาน (ในระบบ Manual) เป็นประจำทุกเดือน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวได้มีการรายงานให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยทราบเป็นประจำต่อเนื่องทุกเดือนด้วย

นอกจากการบริหารจัดการที่กล่าวมา มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีระบบ กลไก และการดำเนินงานที่เป็นกระบวนการสร้างคุณค่าเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตโดยมีการพัฒนาระบบที่ปรึกษาโดยริเริ่มให้มีการพัฒนาโปรแกรมสนับสนุนระบบที่ปรึกษาของหน่วยงานวิชาการ ในแต่ละคณะจะมีการพัฒนาระบบที่ปรึกษาที่เป็นรูปธรรม โดยมีการมอบหมายหน้าที่ที่ปรึกษาแก่คณาจารย์ จัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา มีระบบให้นักศึกษาประเมินคณาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมนักศึกษาในทุกรูปแบบทั้งกิจกรรมวิชาการ สันทนาการ กีฬา ดนตรี และการทำประโยชน์แก่สังคม ผ่านโครงการต่างๆ เช่น โครงการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต โครงการพัฒนาศักยภาพการฟังและการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โครงการเสริมสร้างศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ โครงการต่อ เต็ม เสริมแต่งบุคลิกภาพและจริยธรรมให้กลมกลืน โครงการพัฒนาทักษะเพื่อความเป็นเลิศ โครงการ “คิดเพิ่มเติมค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ตอน จากสังคมการเรียนรู้สู่ท้องถิ่น” โครงการพัฒนาบุคลิกภาพและการสร้างความประทับใจในด้านบริการ โครงการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต “เส้นทางสู่เนติบัณฑิตไทย” โครงการ “แบ่งปันรักให้น้อง” โครงการวิจัยใส่ใจสิ่งแวดล้อม โครงการรณรงค์รวมใจต้านภัยเอดส์ โครงการค่ายวิทยาศาสตร์อาสา

มหาวิทยาลัยได้ใช้ ICT เป็นกลไกในการสนับสนุนการดำเนินงานโดยเฉพาะส่วนที่เป็นอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย และได้จัดทำแผนแม่บท ICT ของมหาวิทยาลัย ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2550-2554 มีการจัดทำระบบห้องสมุดเสมือน (Virtual Library) ซึ่งมีการพัฒนาระบบสารสนเทศ เช่น การสืบค้นหนังสือ/สารสนเทศห้องสมุดผ่าน VTLS ซึ่งเชื่อมโยงการสืบค้นหนังสือผ่านระบบสหบรรณานุกรม (Union Catalog) และเป็นโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ 13 แห่ง มีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (Database) กฤตภาคออนไลน์ (Clipping) บทเรียนออนไลน์ (e-Learning) E-Research, VDO on Demand มหาวิทยาลัยริเริ่มเป็นแห่งแรกในการจัดทำโครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook) ซึ่งเป็นการจัดหาคอมพิวเตอร์พกพาให้นักศึกษาปีที่ 1 มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เพื่อให้นักศึกษาจะได้ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เสริมจากห้องเรียนและเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักศึกษา และมหาวิทยาลัยยังได้ส่งเสริมให้การใช้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาเป็นไปได้อย่างขึ้นโดยการขยายวงกรให้บริการ Wireless Internet ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัย ในช่วงแผนที่ผ่านมามหาวิทยาลัยยังได้มีการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาของประเทศไทยผ่านเครือข่าย Internet ภายใต้อินเทอร์เน็ต สวนดุสิตอินเทอร์เน็ตบรอดคาสติ้ง (Suan Dusit Internet Broadcasting : SDIB) เพื่อจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย บริการเผยแพร่ความรู้ และบริการวิชาการสู่สังคม ซึ่งเป็นการจัดรายการผ่านเว็บไซต์คล้ายสถานีโทรทัศน์ เพื่อให้นักศึกษาและประชาชนเข้าถึงความรู้ได้ 4 ช่อง คือช่องที่ 1 เป็นการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ ช่องที่ 2 เป็นการเรียนการ

สอนผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ (VDO Conference) ช่อง 3 เป็นช่องข่าวประชาสัมพันธ์เรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆรอบรั้วมหาวิทยาลัย และช่องที่ 4 เป็นรายการวิทยุ มหาวิทยาลัยยังกำหนดให้มีระบบลงทะเบียนออนไลน์ (Web Register) และตู้ Kiosk e-ASM ซึ่งอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนได้ด้วยตนเอง สามารถเพิ่ม ถอนรายวิชา ตรวจสอบผลการเรียน และพิมพ์ข้อมูลการลงทะเบียน ผลการเรียน โดยให้บริการทั้งในมหาวิทยาลัยและเกือบทุกศูนย์การศึกษาของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมีการควบคุมคุณภาพภายในในทุกหน่วยงาน มีการประเมินตนเองต่อเนื่องทุกปี และมีกิจกรรมดำเนินงานที่ส่งเสริมการสร้างคุณภาพภายใน เช่น โครงการส่งเสริมการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย/คณะโดยใช้ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ (Knowledge Management) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และสำนักงานอธิการบดีได้รับการตรวจติดตามเพื่อรักษาระบบการบริหารงานคุณภาพ เช่น ระบบ ISO 9001:2000

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่แข็งแกร่ง

มหาวิทยาลัยได้พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี และส่งเสริมงานวิจัยโดยจัดสรรงบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษาร้อยละ 3 ของวงเงินที่จัดสรรทุกปีเพื่อเป็นทุนอุดหนุนงานวิจัยและการบริหารงานวิจัย โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จัดสรรงบประมาณจำนวน 11,757,400 บาท ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 จำนวน 9,392,200 บาท ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 10,115,800 บาท นอกเหนือจากงบประมาณแผ่นดินที่ได้รับอนุมัติในแต่ละปีจำนวน 3,124,000 บาท 7,650,000 บาท และ 14,000,000 บาท ตามลำดับ ทั้งนี้ยังมีจำนวนเงินสนับสนุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกอีกเป็นจำนวนมาก

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551 มีการดำเนินงานโครงการวิจัยจำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติจำนวน 67 เรื่อง 147 เรื่อง และ 117 เรื่อง (ผลงานรอบ 9 เดือน) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยมีการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการจัดสรรทุนวิจัยชัดเจน มีการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลสนับสนุนทรัพยากรด้านอื่นๆ ต่อการวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในลักษณะอื่น ๆ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน ฐานข้อมูลเครือข่ายการวิจัยภายนอก มหาวิทยาลัยยังได้จัดทำโครงการส่งเสริม สนับสนุน การเพิ่มศักยภาพการทำงานวิจัยของบุคลากร

เป็นประจำต่อเนื่องทุกปี โดยมี Researcher Club เป็นกลไก มีการให้ความรู้การทำงานวิจัยทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี มีเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการจัดการความรู้งานวิจัย และมีระบบ การให้คำปรึกษาแนะนำการทำงานวิจัยโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของลูกค้า เช่น มีการสำรวจความ คาดหวังและความพึงพอใจของนักศึกษา การวิจัยเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนของคณาจารย์ และการสำรวจความพึงพอใจผู้รับบริการและความพึงพอใจต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็น สถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำเนินงานโดยหน่วยงานภายนอกเป็นประจำทุกปี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551 เป็น การดำเนินงานในด้านการบริการของสถาบันภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม หน่วยช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็ก พิกัดและครอบครัว ศูนย์สิ่งแวดล้อม สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานอธิการบดี เช่นเดียวกับการวิจัยติดตามผลบัณฑิตระดับปริญญาตรี การศึกษาความพึงพอใจของนายจ้าง/ผู้ประกอบการ ต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตที่มีการดำเนินการต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

ในช่วงสามปีที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานในกระบวนการที่ต้องมีการติดต่อนักศึกษาโดยตรงประกอบด้วย ขั้นตอนการลงทะเบียนเรียน การขอไปสมทบเรียนต่าง สถาบัน การขอย้ายสถานศึกษา (เฉพาะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ) นักศึกษาต่างสถาบันขอสมทบเรียน การขอ ปรับแก้ผลการเรียนให้เป็นปัจจุบัน การขอสำเร็จการศึกษา การขอลงทะเบียนเรียนข้ามภาค การดำเนินการทาง ทะเบียนนักศึกษากรณีนักศึกษาถูกลงโทษ การขอย้ายโปรแกรม การขอย้ายศูนย์การศึกษา การยกเว้นรายวิชา การขึ้นทะเบียนบัณฑิต การขอใบรับรองการเป็นนักศึกษา การขอ Transcript คำร้องเทียบโอนผลการเรียน/ผล การอบรม

มหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาความสัมพันธ์กับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อการฝึกประสบการณ์และการมีงานทำของบัณฑิตและสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมใน การพัฒนามหาวิทยาลัย เช่น การมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และ คณะกรรมการชุดต่างๆ เช่น คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย คณะกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการ คณะกรรมการประเมิน คุณภาพภายใน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม เช่น ในการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรภายใน ภายนอกต่อแนวทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัย การจัดทำ Forum ต่างๆ ในการจัดทำแผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยโดยการมีส่วนร่วมจากการขอรับฟังความคิดเห็นจากคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

สภาคณาจารย์และข้าราชการ และตัวแทนอาจารย์ประจำตามสัญญาจ้าง ประธานหลักสูตร ตัวแทนคณาจารย์ และผู้อำนวยการศูนย์การศึกษา เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบด้วยกลุ่มนักศึกษาปัจจุบัน (องค์กรนักศึกษา) และศิษย์เก่า ภาคประชาชน ประกอบด้วยตัวแทนประชาชนในพื้นที่ตั้งศูนย์การศึกษาทุกแห่ง และตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวแทนภาครัฐ ภาคเอกชน สื่อมวลชน ตัวแทนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลยุทธ์ที่ 6 อนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

มหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยมีการจัดนิทรรศการและกิจกรรมด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม การพัฒนาบุคลากรด้านศิลปวัฒนธรรม การพัฒนาสื่อการสอนทางด้านวัฒนธรรมไทยระบบ 2 ภาษา การอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในโอกาสต่างๆ นิทรรศการ “พัสดราภรณ์ราชสำนักสยาม” โครงการบรรยายเชิงปฏิบัติการด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะไทยสำหรับบุคคลทั่วไปในหัวข้อ “ศิลปะรัตนโกสินทร์ : ช่วงสำคัญของการเปลี่ยนแปลง” มีการจัดประกวดและแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม โครงการอบรมนาฏศิลป์ไทยและตะวันตก การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมไทยยุครัตนโกสินทร์ การแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมไทยกับต่างประเทศ การอนุรักษ์งานศิลปประดิษฐ์ การสัมมนาดุสิตาวิชาการ และเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติ เช่น การเลี้ยงน้ำชาแบบ High Tea การสอนภาษาต่างประเทศ ทั้งอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส

มหาวิทยาลัยตระหนักเห็นความสำคัญของความเชื่อมโยงของวัฒนธรรมองค์กรและวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสุภาพ อ่อนน้อม ความมีมรรยาท การเคารพนับถือผู้อาวุโส โดยได้มีความพยายามต่อยอดสิ่งเหล่านี้ในวัฒนธรรมขององค์กร นอกเหนือจากการดำเนินงานเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยในรูปแบบการดำเนินงานโครงการต่างๆ มหาวิทยาลัยยังได้มีโครงการพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษาตามวัฒนธรรมสวนดุสิตเพื่อสร้างบุคลิกภาพความเป็นไทยเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยในบุคลิกของบัณฑิตด้วย

กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาสมรรถนะ (Competency) ทุนมนุษย์

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญแก่บุคลากรทุกประเภทและมีนโยบายการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทุกรูปแบบทั้งศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน และการส่งเสริมการทำงานในลักษณะ Work Based Learning มีการให้การอบรมเสริมทั้งในหลักสูตรที่ส่งเสริมจิตสำนึกและเทคนิคการบริการ (Service Minded Conciousness and Techniques) การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยใช้สมรรถนะเป็นฐาน

(Competency Based Management) และสนับสนุนให้มีการกำหนดสมรรถนะบุคลากรทั้งสายการบริหาร วิชาการ และสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย มีการจัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพระบบงานบริหารบุคคล การอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โครงการเสริมสร้าง EQ ภาวะผู้นำ คุณธรรม จริยธรรม ภาษาอังกฤษ ศักยภาพด้านการวิจัย โครงการเพิ่มความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมแก่บุคลากร อบรมคอมพิวเตอร์สำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ในหลักสูตร ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง การอบรมการใช้ระบบ MIS การอบรมภาษามือขั้นพื้นฐานสำหรับ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ การฝึกอบรมโปรแกรมประยุกต์ทางด้านสถิติเพื่อการวิจัยทางธุรกิจ

มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านบุคลากร และเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร องค์ความรู้ให้บุคลากร ผ่านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มหาวิทยาลัยจัดหาให้ทั้งระบบห้องสมุดเสมือน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ทั้งที่เป็นแบบตั้งโต๊ะและแบบพกพา ส่งเสริมระบบการทำงานที่บุคลากรสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ภายใต้คำแนะนำของผู้บริหารระดับต้นของตนเอง โดยมีการฝึกอบรมผู้บริหารระดับกลางในเรื่อง Coaching หรือการสอนงาน มีการจัดสถานที่ที่ส่งเสริม การจัดการความรู้ โดยธรรมชาติ เช่น การจัดห้อง Pantry ให้หน่วยงานภายในแต่ละหน่วยงาน เพื่อสร้างโอกาสการแลกเปลี่ยน ความรู้แบบไม่เป็นทางการ การสอดแทรกกิจกรรมการจัดการความรู้เข้าไปในกระบวนการทำงานของหน่วยงาน ภายในต่างๆ

ผลการประเมินตนเองและจากหน่วยงานภายนอก

ผลการประเมินตัวชี้วัดตามแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551 ได้ กำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานไว้จำนวน 35 ตัวชี้วัด จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2549 มีผลการปฏิบัติงาน ตามตัวชี้วัด ดังนี้

ดัชนีชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	
		ผลการดำเนินงาน	ระดับ
มาตรฐานที่ 1 คุณภาพการเรียนการสอน			
1.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	75 (3)	ร้อยละ 76.4	3
1.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรการศึกษ	75 (4)	ร้อยละ 75	4

ดัชนีชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	
		ผลการดำเนินงาน	ระดับ
1.3 ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด	90 (3)	ร้อยละ 66.01	1
1.4 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือศึกษาต่อในระยะเวลา 1 - 12 เดือนหลังจากจบการศึกษา	72 (3)	ร้อยละ 72.39	3
1.5 จำนวนหลักสูตรใหม่และ/หรือจำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา	3 (3)	3 หลักสูตร	3
1.6 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับหรือเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูงขึ้น	5 (3)	ร้อยละ 2.81	1
1.7 ร้อยละของระดับความภาคภูมิใจของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัย	80 (4)	ร้อยละ 73.20	2
1.8 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	15 (3)	ร้อยละ 10.77	2
1.9 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	30 (3)	ร้อยละ 43.14	4
มาตรฐานที่ 2 คุณภาพงานวิจัย			
2.1 สัดส่วนของจำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ดีพิมพ์และเผยแพร่ใน ระดับประเทศต่อจำนวนอาจารย์ทุกระดับ	2 (4)	ร้อยละ 14.17	5
2.2 สัดส่วนของจำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ดีพิมพ์และเผยแพร่ในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ทุกระดับ	0.55 (4)	ร้อยละ 2.52	5
2.3 สัดส่วนของจำนวนเงินด้านวิจัยทั้งหมดต่องบประมาณด้านวิจัยที่ได้รับการจัดสรร	2 (4)	สัดส่วน 2.36	5
มาตรฐานที่ 3 คุณภาพการบริการวิชาการ			
3.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการวิชาการ	75 (3)	ร้อยละ 84.64	5
3.2 ร้อยละของการเพิ่มขึ้นของรายได้สุทธิของธุรกิจวิชาการ	15 (3)	ร้อยละ 71.48	5

ดัชนีชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	
		ผลการดำเนินงาน	ระดับ
3.3 ร้อยละของความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่ร่วมมือกับองค์กรภายนอก	90 (4)	ร้อยละ 98.28	5
3.4 สัดส่วนของอาจารย์ที่เป็นกรรมการวิชาการ/วิชาชีพ / กรรมการวิทยานิพนธ์ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด	15 (3)	ร้อยละ 21.19	4
3.5 ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ที่มาศึกษาและดูงานของมหาวิทยาลัย	75 (3)	ร้อยละ 89.2	5
3.6 จำนวนโครงการ/กิจกรรมระดับชาติ / ระดับนานาชาติ	15 (3)	220 โครงการ	5
3.7 จำนวนครั้งที่ผู้บริหาร/อาจารย์เป็นวิทยากร / ที่ปรึกษา / คณะกรรมการวิชาชีพในระดับชาติ / ระดับนานาชาติ	50 (3)	667 ครั้ง	5
มาตรฐานที่ 5 คุณภาพการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม			
5.1 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา	1.22 (3)	ร้อยละ 3.96	5
มาตรฐานที่ 6 คุณภาพคน			
6.1 ร้อยละของบุคลากรที่ปฏิบัติตามเกณฑ์การพัฒนาอาชีพ (Criteria of Career Development)	70 (3)	ร้อยละ 73.38	3
มาตรฐานที่ 7 คุณภาพการจัดการ			
7.1 ร้อยละของการรู้จักและการยอมรับของสาธารณชน	70 (3)	ร้อยละ 82.00	5
7.2 ร้อยละของความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ	95 (4)	ร้อยละ 97.81	5
7.3 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการด้านระบบการประกันคุณภาพภายใน	3	ระดับ 5	5
7.4 ระดับคุณภาพของการจัดการสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัย (การใช้ ประโยชน์ของสารสนเทศ)	5	ระดับ 5	5
7.5 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์ความรู้	90 (3)	N/A	-

ดัชนีชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	
		ผลการดำเนินงาน	ระดับ
7.6 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูล ด้านนักศึกษาอาจารย์/บุคลากร และหลักสูตร	5	ระดับ 5	5
7.7 ระดับคุณภาพของการจัดการสารสนเทศ ของ มหาวิทยาลัย (คุณภาพของระบบสารสนเทศ)	5	ระดับ 5	5
7.8 จำนวนกระบวนการปฏิบัติงานที่ได้รับการทบทวนเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	80 (3)	ร้อยละ 89.01	4
7.9 ร้อยละของงบประมาณที่สามารถประหยัดได้	3 (3)	N/A	-
7.10 ระดับความสำเร็จของระบบการบริหารบุคลากร	70 (3)	ระดับ 3	3
7.11 ร้อยละที่ลดลงของข้อร้องเรียน	3 (3)	ร้อยละ 5	5
7.12 สัดส่วนของการได้รับการสนับสนุนทางการเงินจาก หน่วยงาน/บุคคลภายนอกเทียบกับงบประมาณที่ได้รับ	1.5 (3)	N/A	-
7.13 อัตราผลตอบแทนต่อการลงทุน (ROI) และอัตรา ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)	40 (3)	N/A	-
7.14 จำนวนทุนการศึกษาที่ได้จากการจัดหาเงินทุนจาก องค์กร มูลนิธิ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน	310 (3)	393 ทุน	5

ปีการศึกษา 2550 ได้มีการปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพภายในที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ซึ่งมหาวิทยาลัยมีผลการประเมินคุณภาพภายในตามองค์ประกอบคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัย ดังนี้

องค์ประกอบ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน
	Input	Process	Output	รวม	
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน	-	3.00	2.00	2.50	ดี
2. การเรียนการสอน	1.00	2.80	2.50	2.25	ดี
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	-	2.50	-	2.50	ดี
4. การวิจัย	3.00	3.00	2.00	2.75	ดีมาก
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม	2.00	2.00	2.67	2.40	ดี
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	-	3.00	-	3.00	ดีมาก
7. การบริหารและการจัดการ	3.00	2.40	1.67	2.22	ดี
8. การเงินและงบประมาณ	-	3.00	-	3.00	ดีมาก
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	-	2.50	3.00	2.67	ดีมาก
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ	1.83	2.67	2.31	2.43	ดี
ผลการประเมิน	พอใช้	ดีมาก	ดี		

หมายเหตุ ผลการประเมิน ≤ 1.50 การดำเนินงานของหน่วยงานยังไม่ได้คุณภาพ 1.51-2.00 การดำเนินงานของหน่วยงานได้คุณภาพในระดับพอใช้
2.01-2.50 การดำเนินงานของหน่วยงานได้คุณภาพในระดับดี 2.51-3.00 การดำเนินงานของหน่วยงานได้คุณภาพในระดับดีมาก

ผลการประเมินจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยตามคำรับรองปฏิบัติราชการมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 สำหรับผลการประเมินการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2550 (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 อยู่ระหว่างดำเนินการ) มีดังนี้

มิติ	พ.ศ. 2549		พ.ศ. 2550	
	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ค่าคะแนนที่ได้	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ค่าคะแนนที่ได้
1. ด้านประสิทธิผล	55	4.3805	55	4.8060
2. ด้านคุณภาพ	15	4.8226	15	3.8053
3. ด้านประสิทธิภาพของการ ปฏิบัติราชการ	10	4.2050	10	2.8490
4. ด้านการพัฒนาสถาบัน	20	4.9685	20	3.7690
รวม (ถ่วงน้ำหนัก)	100	4.5469	100	4.3528

หมายเหตุ: ผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 มีผลคะแนนมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ 73 แห่ง

การประเมินของสำนักงาน ก.พ.ร.ดังกล่าว ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 สำนักงาน ก.พ.ร.มิได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ได้เสนอจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยไว้ดังนี้

จุดเด่น

มหาวิทยาลัยมีจุดเด่นในด้านคุณภาพการให้บริการและด้านการพัฒนาองค์กร โดยมีการจัดกิจกรรมโครงการทางวิชาการที่ตอบสนองของความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ มีการจัดการศึกษาที่ตอบสนองของความต้องการของสังคม โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มุ่งพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ตามแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์

จุดที่ควรพัฒนา

มหาวิทยาลัยควรพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุมาตรฐานคุณภาพ สมศ. ในมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตที่เกี่ยวกับจำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนไปศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ และการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิทยานิพนธ์ปริยญาโท/เอก มาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่เน้นให้อาจารย์ประจำมีการตีพิมพ์และเผยแพร่งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในระดับชาติหรือนานาชาติ และผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จนได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา และมาตรฐานด้านการประกันคุณภาพภายในด้านการบริหารจัดการ ในเรื่องจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยควรพิจารณาทบทวนการกำหนดค่าเป้าหมายในแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง แต่ต้องทำทนายและส่งเสริมการพัฒนาสถาบัน ที่ครอบคลุมทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงจุดเน้นและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและนโยบายของชาติ
2. มหาวิทยาลัยควรเร่งดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพวิชาการ ด้วยการบูรณาการการวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิจัยและงานสร้างสรรค์ในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็ง เชื่อมโยงกับการบริการวิชาการ และอาศัยความร่วมมือจากชุมชนและสังคม
3. การรายงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยควรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของการประกันคุณภาพภายในว่า การดำเนินงานเหล่านั้นก่อให้เกิดผลอะไรและอย่างไร และมหาวิทยาลัยควรมีการสื่อสารกับบุคลากรทุกระดับให้เข้าใจ รวมทั้งเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาด้วย
4. มหาวิทยาลัยควรเร่งดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณวุฒิอาจารย์ในทุกสาขาวิชา ด้วยการสนับสนุนทุนไปศึกษาต่อแก่อาจารย์ประจำเพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรบัณฑิตศึกษา กระตุ้นให้อาจารย์ประจำผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ จนสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ และสามารถจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาได้
5. มหาวิทยาลัยควรคำนึงถึง สัดส่วนอาจารย์ประจำต่อจำนวนนักศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพ สัดส่วนอาจารย์ประจำต่อจำนวนนักศึกษาจะต้องสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอน และสัดส่วนดังกล่าวยังเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ทั้งในด้านการวางแผนการรับนักศึกษา อัตรากำลังและทรัพยากรที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน

ในช่วงปีการศึกษา 2549 -2551 มหาวิทยาลัยยังไม่ได้รับการประเมินภายนอกซึ่งเป็นการประเมินรอบ 3 จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ส่วนที่ 4

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ทิศทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศตามกรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) และทิศทางการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในช่วงที่ผ่านมา และผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของมหาวิทยาลัยที่ได้จากการอภิปรายขอรับความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนซึ่งได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ไปพร้อมกัน สามารถนำมาประมวลเป็นโอกาส อุปสรรค จุดแข็ง และจุดอ่อน ดังนี้

โอกาส (Opportunities)

- การก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนและการเปิดเสรีการค้าบริการในอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 เปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยใช้ศักยภาพตามความเชี่ยวชาญเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับภูมิภาคของประเทศได้มากขึ้น
 - นโยบายในการพัฒนาประเทศของรัฐบาลครอบคลุมสาขาตามความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยเป็นโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลได้มากขึ้น
 - รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐซึ่งจะช่วยทำให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารเพิ่มขึ้น
 - ความต้องการตลาดแรงงานในภาคบริการมีแนวโน้มสูงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การวางแผนระยะยาวของมหาวิทยาลัยดำเนินการได้ต่อเนื่อง
 - ภาคอุตสาหกรรมและบริการต้องปรับตัวในสังคมแห่งการเรียนรู้ทำให้โอกาสของมหาวิทยาลัยในการสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาด้วยรูปแบบที่หลากหลายเป็นไปได้ง่ายขึ้น
 - แนวโน้มผู้สูงอายุมีมากขึ้น ทำให้มหาวิทยาลัยมีกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการมากขึ้น

- โลกโลกาภิวัตน์เป็นโอกาสให้มหาวิทยาลัยได้เรียนรู้มากขึ้น และความต้องการในการเรียนภาษาไทยของต่างประเทศมีมากขึ้น

อุปสรรค (Threats)

- ภาวะการแข่งขันอย่างรุนแรงของมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ ทำให้ผู้เรียนลดลง และสร้างความร่วมมือในบรรยากาศการแข่งขันได้ยาก
- ปัญหาด้านการบริหารจัดการกองทุนกู้ยืมนักศึกษาส่งผลให้อัตราการออกกลางคันของนักศึกษาสูง
- นโยบายของรัฐเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอันเนื่องมาจากความไม่มั่นคงทางการเมือง ทำให้ขาดความต่อเนื่อง
- ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำกระทบต่อความสามารถในการจ่ายค่าเล่าเรียน ทำให้ผู้เรียนลดลง
- เครือข่ายจากองค์กรที่เกี่ยวข้องตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมีน้อย

จุดแข็ง (Strengths)

- ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีภาวะผู้นำสูง และเป็นที่ยอมรับของบุคคลภายนอก
- มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่มีความเป็นพลวัตสูง และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง
- มหาวิทยาลัยมีอัตลักษณ์ที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สามารถสร้างความแตกต่างเพื่อใช้เป็นกลไกในการสร้างเครือข่ายธุรกิจวิชาการ สร้างเครือข่ายความรู้สู่ชุมชน และสร้างรายได้
- มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนบุคลากรในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มความสามารถ
- มหาวิทยาลัยมีศูนย์ธุรกิจ ศูนย์วิจัย ห้องปฏิบัติการ และมีระบบที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
- มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรายได้ที่มีความหลากหลาย

จุดอ่อน (Weaknesses)

- ระบบการสื่อสารภายในที่ไม่แข็งแกร่งทำให้การบริหารจัดการขาดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดจากนโยบายสู่การปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน ส่งผลถึงความเข้าใจในนโยบายและความร่วมมือในการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง
- ขาดการพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่ตรงกับสายงาน บุคลากรบางส่วนทำงานแบบเดิม ขาดการประสานงาน กลุ่มวิชาการและสนับสนุนทำงานแยกส่วน

- คุณภาพด้านวิชาการของบัณฑิตยังไม่สามารถเทียบได้กับมหาวิทยาลัยเดิม
- งานวิจัย งานสร้างสรรค์ และตำราวิชาการยังมีการตีพิมพ์น้อย โดยเฉพาะงานวิจัยเชิง

บูรณาการที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

- อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญถูกดึงตัวไปมหาวิทยาลัยอื่นมากขึ้น

ส่วนที่ 5

แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556¹⁴

ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556 มหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยไว้ 4 เรื่องหลักๆ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างมหาวิทยาลัยเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจและประสิทธิผลของการบริหารจัดการ
2. การมุ่งเน้นคุณภาพของงานและการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย
3. การกำหนดอัตลักษณ์ (Identity) ของมหาวิทยาลัย
4. การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การปรับโครงสร้างมหาวิทยาลัยเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจและประสิทธิผลของการบริหารจัดการ มีหลักการเหตุผลและแนวปฏิบัติ ดังนี้

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และแนวนโยบายของมหาวิทยาลัย ในการที่จะพัฒนาโครงสร้างของหน่วยงานหลักในมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับพันธกิจและประสิทธิผลของการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดให้มีหน่วยงานใหม่เพิ่มขึ้น ตามประกาศสภามหาวิทยาลัย นอกเหนือไปจากโครงสร้างเดิมตามกฎหมายกระทรวงในการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

- 1.1 โครงสร้างเดิม ตามกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กระทรวงศึกษาธิการ มีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น

1.1.1 สำนักงานอธิการบดี

¹⁴ ศิโรจน์ ผลพันธ์. 2551. กรอบแนวคิดในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2552-2556. เอกสารประกอบการแสดงวิสัยทัศน์ต่อคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีของสภามหาวิทยาลัย วันที่ 23 กรกฎาคม 2551

- (ก) กองกลาง
- (ข) กองคลัง
- (ค) กองนโยบายและแผน
- (ง) กองกิจการนักศึกษา
- (จ) กองบริหารงานบุคคล

1.1.2 คณะครุศาสตร์

- (ก) สำนักงานเลขานุการคณะบดี

1.1.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- (ก) สำนักงานเลขานุการคณะบดี

1.1.4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- (ก) สำนักงานเลขานุการคณะบดี

1.1.5 คณะวิทยาการจัดการ

- (ก) สำนักงานเลขานุการคณะบดี

1.1.6 สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

- (ก) สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ

1.1.7 สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

- (ก) สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ

1.1.8 สถาบันภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม

- (ก) สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ

1.1.9 สถาบันวิจัยและพัฒนา

- (ก) สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ

1.2 โครงสร้างใหม่ ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ที่เทียบเท่าคณะ และหน่วยงานที่เทียบเท่ากอง ตามประกาศสภามหาวิทยาลัยเพิ่มเติม ดังนี้

1.2.1 หน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ

- (ก) บัณฑิตวิทยาลัย
- (ข) สำนักกิจการพิเศษ
- (ค) คณะพยาบาลศาสตร์
- (ง) โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ

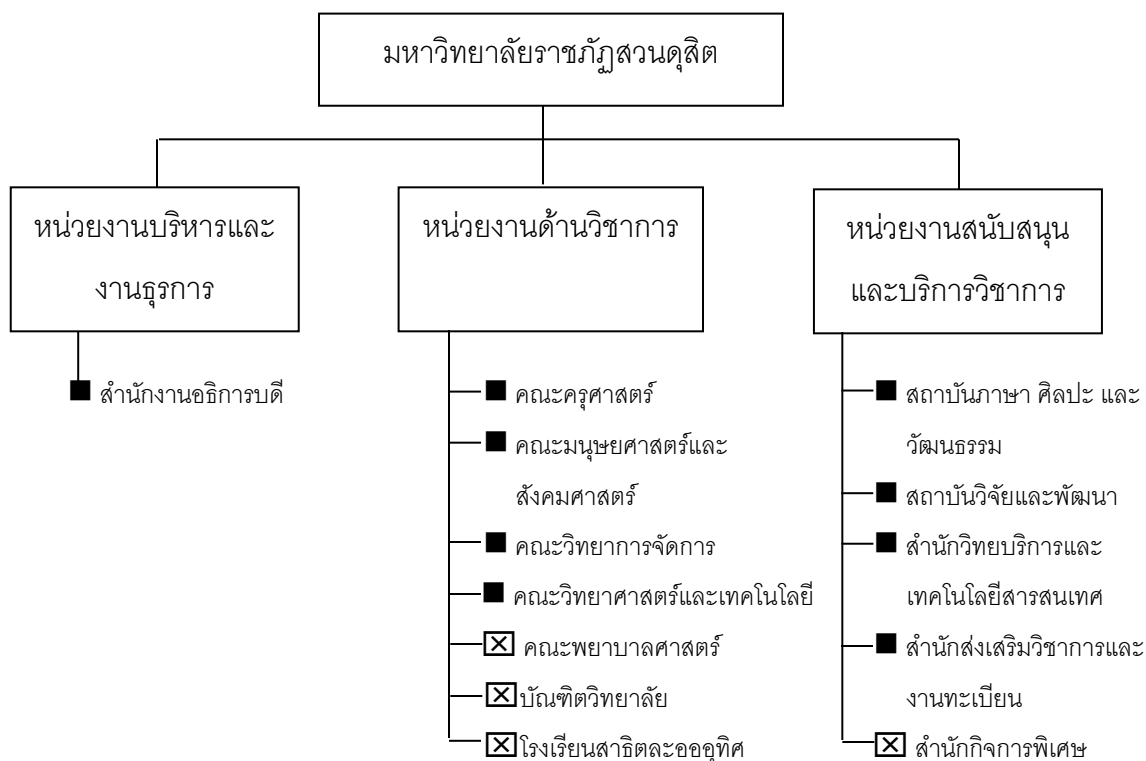
โดยให้มีรูปแบบการบริหารจัดการตามลักษณะเฉพาะของตนเอง เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับภารกิจ หากการดำเนินการไม่สามารถอาศัยข้อบังคับหลักการ หรือระเบียบของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่เดิมได้ ให้สามารถเสนอข้อบังคับ ประกาศ หรือระเบียบที่เอื้อต่อการปฏิบัติตามภารกิจผ่านมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยได้

1.2.2 หน่วยงานที่เทียบเท่ากอง

- (ก) กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี
- (ข) กองอาคาร สำนักงานอธิการบดี
- (ค) สำนักงานวิเทศสัมพันธ์ หน่วยงานภายใต้การกำกับ ดูแลของรองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
- (ง) สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัย หน่วยงานภายใต้การกำกับ ดูแลของสภามหาวิทยาลัยและรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

โดยให้มีการบริหารจัดการและการดำเนินงานเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

โครงสร้างองค์กรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
(หน่วยงานบริหารและสนับสนุน)

■ หน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวง (หน่วยงานที่เป็นคณะหรือเทียบเท่าคณะ)

☒ หน่วยงานที่จัดตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย (หน่วยงานเทียบเท่าคณะ)

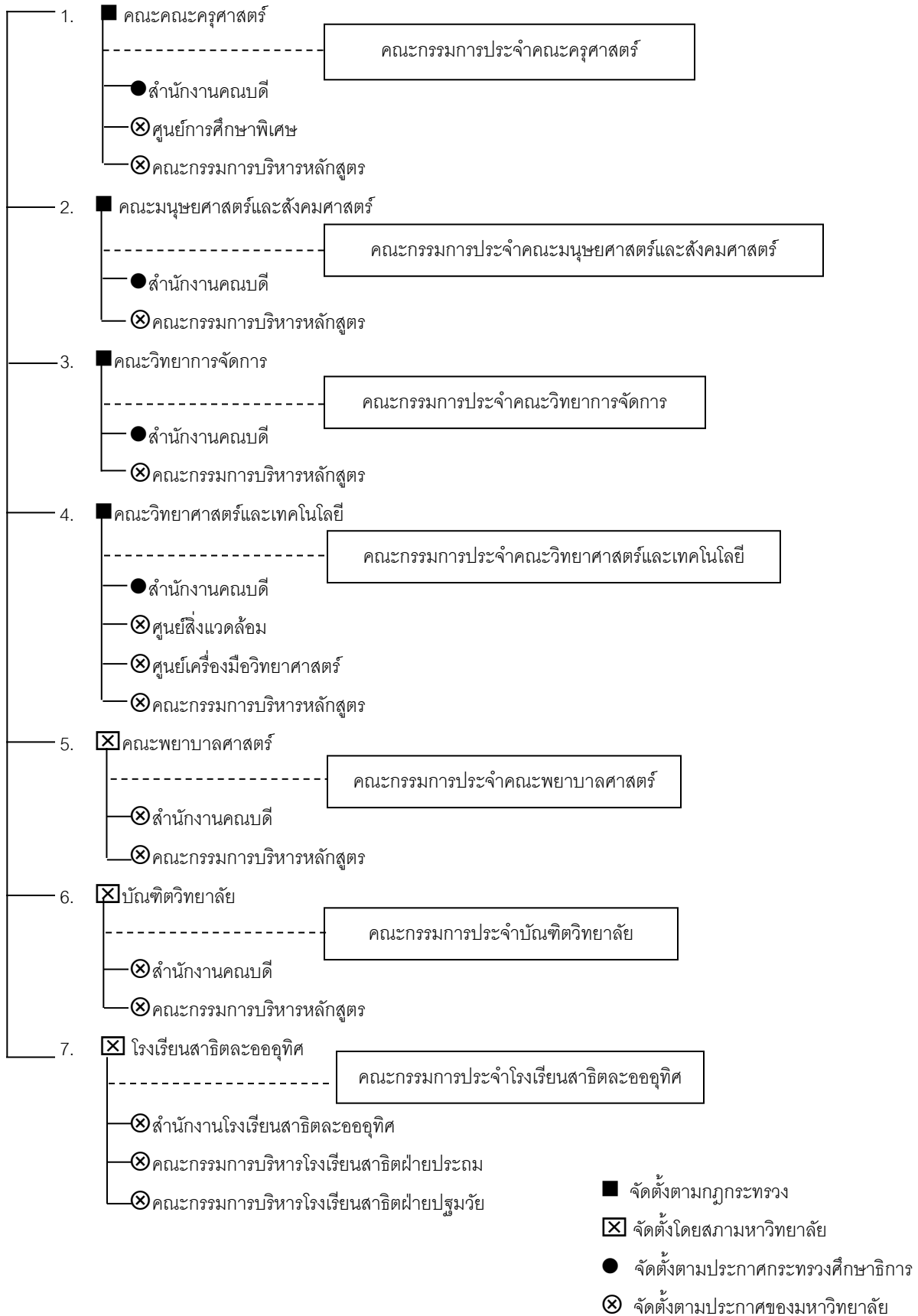
หน่วยงานบริหารและงานธุรการ

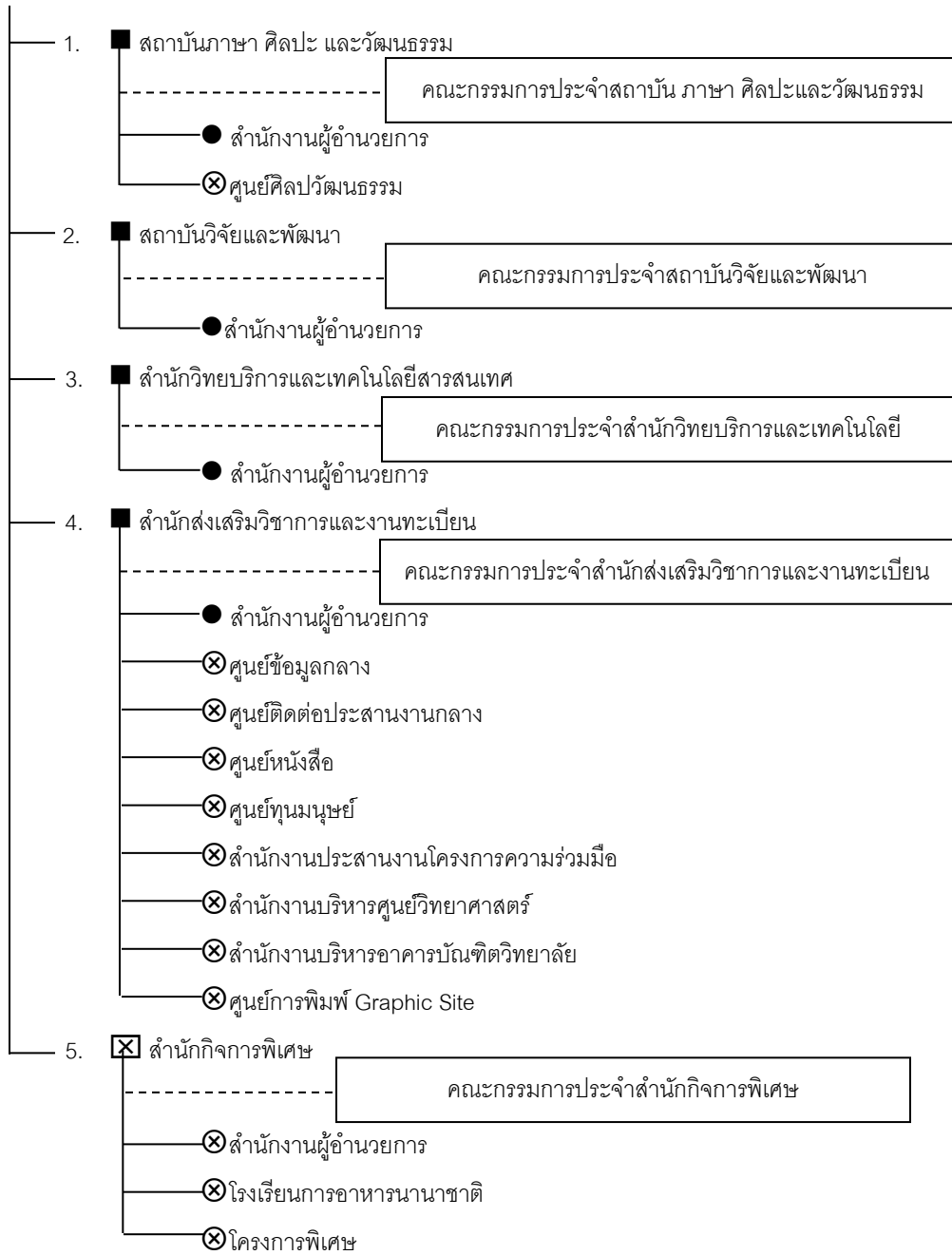
■ หน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

☒ หน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หน่วยงานด้านวิชาการ

หน่วยงานสนับสนุนและบริการวิชาการ

■ จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง

⊗ จัดตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย

● จัดตั้งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

⊗ จัดตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หน่วยงานที่มีลักษณะพิเศษที่อยู่ที่ในการกำกับดูแลของรองอธิการบดีโดยตรง

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

- ⊗ สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
- ⊗ โฮมเบเกอรี่ (Home Bakery)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

- * ฝ่ายเลขานุการสภาวิชาการ
- * ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

รองอธิการบดีฝ่ายศูนย์การศึกษา

- ⊗ ศูนย์การศึกษา
- ⊗ สวนดุสิตโพล
- * ฝ่ายประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา

- * หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ (UBI)
- * หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี (TLO)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

- * ศูนย์สนเทศและแนะแนววิชาชีพ
- * มูลนิธิ

รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์

- ⊗ สำนักงานวิเทศสัมพันธ์

* หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศมหาวิทยาลัย หรือตามข้อตกลงความร่วมมือในการพัฒนาภารกิจเฉพาะด้านระหว่างหน่วยงานภายนอกกับมหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานอิสระที่อยู่ที่ในการกำกับดูแลของรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายโดยตรง

2. การมุ่งเน้นคุณภาพของงานและการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

ในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานจะต้องดำเนินการโดยมุ่งเน้นคุณภาพของงานเป็นสิ่งสำคัญ และจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยในภาพรวมได้ และจะต้องดำเนินการให้เป็นไป ดังนี้¹⁵

2.1 ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป หน่วยงานทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยต้องจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของตนเอง และให้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเป็นภาระงานปกติที่ต้องดำเนินการเป็นประจำทุกปี โดยไม่ต้องรอให้มหาวิทยาลัยสั่งการ

2.2 ทุกหน่วยงานต้องให้ความสำคัญต่อการกำหนดตัวชี้วัดและการดำเนินการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ และต้องสื่อสารแนวทางการบริหารลักษณะดังกล่าวให้บุคลากรในสังกัดเข้าใจชัดเจนถึงทิศทางและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในภาพรวม

2.3 หน่วยงานต้องจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงควบคู่ไปกับแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นรูปธรรม

2.4 การได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินประจำปี และการจัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัย ใช้หลักการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นกลไกของการบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management-RBM) ฉะนั้น เมื่อหน่วยงานได้จัดทำแผนปฏิบัติการของตนเองแล้ว การพิจารณาอนุมัติงบประมาณของมหาวิทยาลัยจะพิจารณาให้เฉพาะโครงการที่ปรากฏในแผนปฏิบัติการ โครงการที่จะดำเนินการนอกเหนือจากแผนปฏิบัติการจะต้องจัดทำรายละเอียดเสนอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาตามความจำเป็นเป็นกรณีไป

2.5 ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป หน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัย คือ คณะ สำนัก สถาบัน หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ จะต้องจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการกับมหาวิทยาลัย และจะมีการติดตามประเมินผลในเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามระบบประกันคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

¹⁵ ประเด็นสรุปจากการสัมมนาเรื่องการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 แบบมีส่วนร่วม, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 30 ตุลาคม 2550, ณ ห้องกรุงธน โรงแรมรอยัลริเวอร์, กรุงเทพมหานคร.

2.6 การกำหนดโครงการ/กิจกรรมในแผนปฏิบัติการควรให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2.7 การทำแผนและการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในปัจจุบันต้องมีส่วนร่วม โดยเฉพาะจากภาคประชาชน มหาวิทยาลัยจะกำหนดให้มีการนำเสนอแนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงานโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั่วไปและจากสภามหาวิทยาลัยและตัวแทนจากภาคประชาชนมาให้ข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัย

2.8 ทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานต้องมุ่งสู่ความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยที่กำหนดนโยบายไว้อย่างชัดเจน สำหรับในแต่ละด้านนั้นควรพิจารณา ดังนี้

2.8.1 ด้านการเรียนการสอน ควรมีการดำเนินการในเรื่อง

- การสร้างระบบกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร
- การจัดทำแผนผลิตบัณฑิต
- การมีระบบกลไกในการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
- การพัฒนานักศึกษาที่เน้นในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม และการ

สร้างคุณลักษณะที่เป็นอัตลักษณ์ของสวนดุสิต

- การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็น

2.8.2 ด้านวิจัย

- กำหนดสัดส่วนงานวิจัยที่ใช้เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยให้มีการ

ทำวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยในอัตราร้อยละ 70

- ปรับรูปแบบการสำรวจอัตราการมีงานทำและการทำงานตรงตามสาขาของบัณฑิตเพื่อให้ได้ข้อมูลนักศึกษาที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถรายงานผลการดำเนินงานส่วนนี้ได้ทันเวลาสิ้นปีงบประมาณ

2.8.3 ด้านการบริการวิชาการ

- การจัดทำแผนงานและดำเนินงานตามแผนด้านการบริการ

วิชาการแก่สังคม

- การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านบริการวิชาการในลักษณะที่เป็น

in cash และ in kind

2.8.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ต้องมีการสร้างระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน

2.8.5 ด้านการบริหารจัดการ ต้องคำนึงถึงการจัดการความรู้ การพัฒนาบุคลากร ตามแนวทาง Work based learning อาจเป็นลักษณะส่งเสริมให้ทำงานวิจัย การทำผลงานวิชาการ ต้องมีแผนพัฒนาบุคลากรที่เป็นรูปธรรม ประการสำคัญ คือ ทุกหน่วยงานต้องให้ความสำคัญต่อการจัดเก็บข้อมูลผลการดำเนินงาน โดยทุกหน่วยงานต้องสร้างระบบการจัดเก็บข้อมูลของตนเอง และรวบรวมข้อมูลโดยสำนักงานเลขานุการของหน่วยงาน เพื่อรายงานผลการดำเนินงานเข้าสู่ระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบ Manual ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะกำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการส่งข้อมูลที่ครบถ้วนเข้าสู่ระบบ Manual เพื่อวัดผลการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน ผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานจะรวบรวมจากระบบการจัดเก็บข้อมูลของมหาวิทยาลัยเท่านั้น

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว การดำเนินงานของหน่วยงานต้องคำนึงถึงคุณภาพ ประสิทธิภาพ และการพัฒนาองค์กร

2.8.6 ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการติดตามประเมินผลทั้งในส่วนของการประกันคุณภาพ การควบคุมภายใน และการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ปีละ 2 ครั้ง โดยกรรมการเพียงชุดเดียว การจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบของหน่วยงานจะช่วยให้การติดตามประเมินผลเป็นไปได้ง่ายและลดภาระงานในการรับรองการติดตามของคณะกรรมการได้

3. การกำหนดอัตลักษณ์ (Identity) ของมหาวิทยาลัย

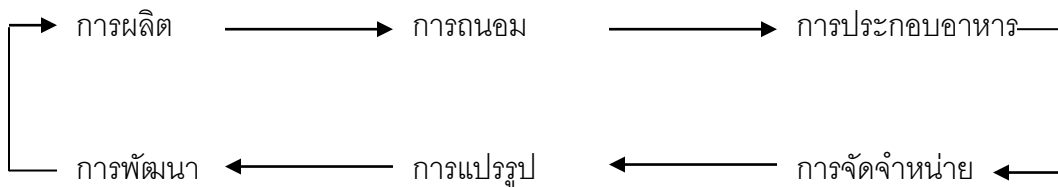
ตลอดระยะเวลากว่า 70 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จากโรงเรียนมัธยมวิสามันท์ การเรือน (พ.ศ. 2477) จนมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (พ.ศ. 2547) ได้มีการพัฒนามาบนพื้นฐานของความสามารถเฉพาะทางของตนเองมาโดยตลอด (อาหาร การบริการ และการเลี้ยงดูเด็ก) และได้มีการนำเอาศาสตร์สมัยใหม่ (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) มาประยุกต์ให้ผสมผสานและสนับสนุนในความสามารถเฉพาะทางของตนเอง มีการพัฒนานวัตกรรมจัดการยุคใหม่เข้ามาเป็นองค์ประกอบหลักทำให้การพัฒนา มหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็งมากขึ้น

จากการที่มหาวิทยาลัยพัฒนามาจากกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยครูและสถาบันราชภัฏมาก่อน ทำให้คนทั่วไปมองภาพรวมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเหมือนกับมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น (39 แห่ง) เพราะเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยที่ถูกพัฒนามาจากฐานเดียวกัน ทั้งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น จึงต้องกำหนดอัตลักษณ์ที่ชัดเจนของ

มหาวิทยาลัยขึ้นเพื่อสร้างความแตกต่าง (มหาวิทยาลัยได้เคยกำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อสร้างความแตกต่างนี้ไว้แล้วในแนวคิดและวิสัยทัศน์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2548-2551)

การเปลี่ยนแปลงจากภาพลักษณ์ (Image)¹⁶ ไปสู่อัตลักษณ์ (Identity)¹⁷
จาก Corporate Image¹⁸ → Corporate Identity¹⁹

จากปรัชญาและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้มีการกำหนดเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในการที่จะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางด้านอุตสาหกรรมอาหาร (Food Industry) ทั้งในด้านองค์ความรู้ (Knowledge) นวัตกรรม (Innovation) และผลิตภัณฑ์ (Product) ตามวงจรเกษตรกรรมแนวใหม่ (Modern Agriculture)

แม้ว่าเป้าหมายหลักของมหาวิทยาลัยจะเน้นไปในความเป็นเลิศทางด้านอุตสาหกรรมอาหาร แต่ในหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาศักยภาพมาเป็นระยะเวลายาวนาน ก็ได้สร้างความเป็นเลิศในงานที่รับผิดชอบ และได้รับการยอมรับในควมมีชื่อเสียงและคุณภาพของผลผลิต ตลอดจนเทคโนโลยี

¹⁶ ภาพลักษณ์ (Image) หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลตามความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อองค์กร สถาบัน บุคคลหรือการดำเนินงาน โดยอาจจะเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์โดยตรง หรือประสบการณ์ทางอ้อมที่บุคคลนั้นรับรู้มา

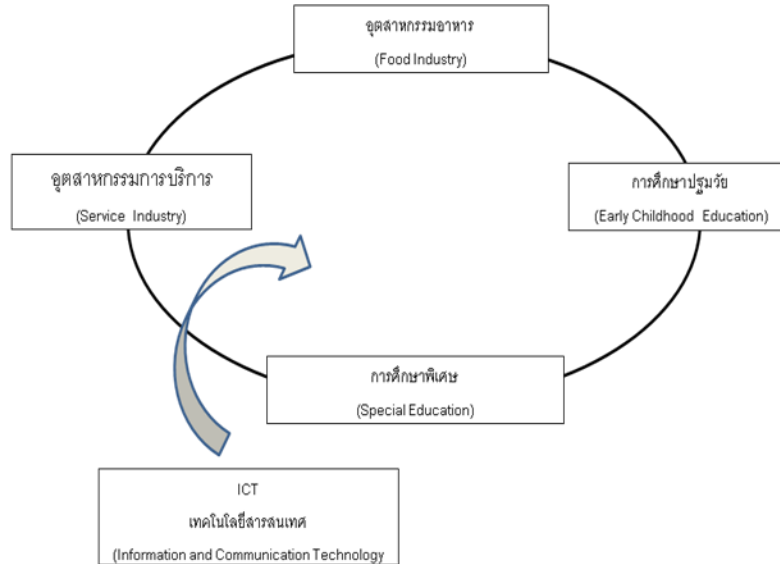
¹⁷ อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึง ผลรวมทางลักษณะเฉพาะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นที่รู้จักหรือจดจำได้

¹⁸ ภาพลักษณ์องค์กร (Corporate Image) หมายถึงภาพลักษณ์ขององค์กร ซึ่งหมายรวมทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับองค์กรที่คนทั่วไปรู้จัก เข้าใจ และได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรนั้น รวมไปถึงผลิตภัณฑ์ (Product) และบริการ (Service) ขององค์กรนั้นด้วย หรืออีกนัยหนึ่งนั้น หมายถึงกิตติศัพท์ขององค์กร (Corporate Reputation)

¹⁹ อัตลักษณ์ขององค์กร (Corporate Identity หรือ Organization Identity) จากหนังสือ Organizational Identity in Practice by Lin Lerpold, Davide Ravasi, Johan van Rekom and Guillaume Soenen, published by Routledge, New York, NY 10016, 2007 ให้ ความหมายเอาไว้ว่า ".....refer to engaging and influential conceptualization of the organization of the organization, which are emphasized informal corporate statements (mission, vision etc.) and expressions (logos, buildings, symbols, etc.)."

Corporate identity is what the organization communicates (either intentionally or unintentionally) via various cues, whereas its image is how its publics actually view it. An image is a perception and only in the mind of receiver.

การบริหารจัดการที่ดี และการประยุกต์ศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์ให้เข้ากับความชำนาญเฉพาะด้าน ดังนั้นจึงพอจะกำหนดได้ว่าเป้าหมายหลักของมหาวิทยาลัยในภาพรวมจะอยู่ในรูปแบบ ดังนี้

จากเป้าหมายหลักของมหาวิทยาลัยที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกลไกหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้เป็นผู้มีความเป็นเลิศตามวัตถุประสงค์ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยให้มีความหลากหลาย และมีความเข้มแข็ง สามารถตอบสนองการพัฒนาของมหาวิทยาลัยได้ จึงเป็นเป้าหมายหนึ่งที่มีความสำคัญ การกำหนดแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปี พ.ศ. 2552 - 2556 จึงถูกกำหนดควบคู่กับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

แนวทางการพัฒนาโครงสร้างมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และรูปแบบความสัมพันธ์ในการปฏิบัติการกิจของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์มหาวิทยาลัยในช่วงปี 2552-2556 จะเป็นลักษณะดังนี้

3.1 การปรับปรุงโครงสร้าง

การปรับปรุงโครงสร้างและภารกิจของหน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ในการสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งทางวิชาการ ตลอดจนให้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาในการแบ่งประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการรับรอง

วิทยฐานะ²⁰ โดยมีหน่วยงานหลักที่จัดตั้งเป็นคณะหรือเทียบเท่าคณะ ดังนี้

3.1.1 โรงเรียนการอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต²¹

(School of Culinary Arts, Suan – Dusit Rajabhat University)

รับผิดชอบในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตในสาขา

(ก) สาขาอุตสาหกรรมอาหารและบริการ

(ข) สาขาคหกรรมศาสตร์

(ค) สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

3.1.2 โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต²²

(La – or Utit Demonstration School, Suan – Dusit Rajabhat University)

รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา รวมทั้งการผลิต

บัณฑิตสาขาวิชาการ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

²⁰ กลุ่มสถาบันที่กำหนดให้มี 4 กลุ่ม (Category) คือ

กลุ่มที่ 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกและการวิจัยชั้นสูง

หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัย รวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

กลุ่มที่ 2 สถาบันเฉพาะทาง

หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขา ทั้งสาขาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบวิชาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้านรวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้ออกเป็น 2 ลักษณะ

2.1 ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา

2.2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่มที่ 3 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลัก ในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคสถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจและบุคคลในภูมิภาคเพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจจะมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่มที่ 4 วิทยาลัยชุมชน

หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรม สนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนแปลงอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชน และการพัฒนาที่ยั่งยืน

²¹ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศมหาวิทยาลัย ต้องมีการพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจที่กำหนดไว้ และจะต้องดำเนินการพัฒนาให้เป็นหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ โดยจัดทำเป็นประกาศสภามหาวิทยาลัย

²² เป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ จัดตั้งตามประกาศสภามหาวิทยาลัย การดำเนินการตามภารกิจทำเป็นประกาศสภามหาวิทยาลัย

- (ก) สาขาการศึกษาปฐมวัย
- (ข) สาขาการประถมศึกษา
- (ค) สาขาการจัดการเรียนร่วม (ศูนย์การศึกษาพิเศษ)

3.1.3 โรงเรียนการพยาบาล (คณะพยาบาลศาสตร์) (School of Nursing, Faculty of Nursing)²³

รับผิดชอบในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ และพัฒนาความรู้ทางด้านการพยาบาล เพื่อกำหนดขอบเขตของการจัดการความรู้ไปสู่มิติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.1.4 โรงเรียนการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต²⁴
(School of Tourism, Hospitality and Event Management)

รับผิดชอบในการจัดการศึกษาและพัฒนาบัณฑิตในสาขา

- (ก) สาขาการจัดการท่องเที่ยว
- (ข) สาขาการจัดการโรงแรม
- (ค) สาขาการจัดการภัตตาคารและร้านอาหารแบบเร่งด่วน
- (ง) สาขาธุรกิจการบิน
- (จ) สาขาการออกแบบงานแสดงและนิทรรศการ

3.1.5 คณะครุศาสตร์ (Faculty of Education)²⁵

พัฒนาความรู้ทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาด้านปฐมวัย จัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ และการบริหารการศึกษา

3.1.6 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Faculty of Science and Technology)²⁶

พัฒนาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์จัดการศึกษาในสาขาวิชา

²³เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศสภามหาวิทยาลัย เป็นคณะ (คณะพยาบาลศาสตร์ – Faculty of Nursing) เพื่อจะเป็นขอบเขตให้กว้างขวาง ขึ้นตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สามารถปรับปรุงโครงสร้างใหม่ได้ หรือจะคงโครงสร้างเดิมไว้ก็ได้

²⁴เป็นหน่วยงานที่จะต้องจัดตั้งขึ้นใหม่เพิ่ม เพื่อให้สามารถรองรับการพัฒนางานให้มีขอบเขตกว้างขวางขึ้น และมีจุดเน้นที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้อย่างเป็นรูปธรรม

²⁵เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

²⁶เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

- (ก) สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและอุตสาหกรรม
- (ข) สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (ค) สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์
- (ง) สาขาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง
- (จ) สาขาวิทยาการความปลอดภัย

3.1.7 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Faculty of Humanities and Social Science)²⁷

พัฒนาและจัดการศึกษาตามกลุ่มวิชาที่รับผิดชอบ

- (ก) กลุ่มวิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์
- (ข) กลุ่มวิชาภาษา
- (ค) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- (ง) กลุ่มวิชานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์

3.1.8 คณะวิทยาการจัดการ (Faculty of Management Science)²⁸

พัฒนาและจัดการศึกษาในสาขาวิชา

- (ก) สาขาการบัญชี
- (ข) สาขาการบริหารธุรกิจ
- (ค) สาขานิเทศศาสตร์
- (ง) สาขาเศรษฐศาสตร์

3.1.9 บัณฑิตวิทยาลัย (Graduate School)²⁹

ประสานงานการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อกำหนดมาตรฐานและการกำกับดูแล รวมทั้งการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในสาขาที่มีความพร้อม

3.1.10 สถาบันภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม (Institute of Language, Art and Culture)³⁰

ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

²⁷ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

²⁸ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

²⁹ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศสภามหาวิทยาลัย ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับแตกต่างจากการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี

³⁰ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

3.1.11 สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ (University Library)³¹

พัฒนาและจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ให้เป็นส่วนสนับสนุนและตอบสนองความต้องการของมหาวิทยาลัย รวมทั้งกำหนดแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย

3.1.12 สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (Office of the Register and Academic Support)³²

ส่งเสริม สนับสนุน และให้บริการในระบบงานวิชาการ และงานทะเบียนของมหาวิทยาลัย

3.1.13 สำนักกิจการพิเศษ (Office of Business Affairs)³³

สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้และผลิตงานของมหาวิทยาลัย และนำไปสร้างงานในส่วนที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ เพื่อพัฒนาศักยภาพให้มีความเข้มแข็งขึ้น

3.1.14 สำนักงานอธิการบดี (Office of the President)³⁴

เป็นหน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุน และส่งเสริมภารกิจของมหาวิทยาลัยให้ดำเนินการได้อย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ มีการแบ่งภารกิจออกเป็น³⁵

(ก) กองกลาง (Division of General Management)

(ข) กองคลัง (Division of Financial Services)

(ค) กองนโยบายและแผน (Division of University Planning and Policy)

(ง) กองบริหารงานบุคคล (Division of Personal Management)

(จ) กองกิจการนักศึกษา (Division of Student Affairs)

(ฉ) กองกฎหมาย (Division of Legal Administration)

(ช) กองอาคารสถานที่ (Division of University Operation Service)

(ซ) สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัย (University council Secretary Office)

(ณ) สำนักงานวิเทศสัมพันธ์ (Foreign Affairs Office)

³¹ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

³² เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

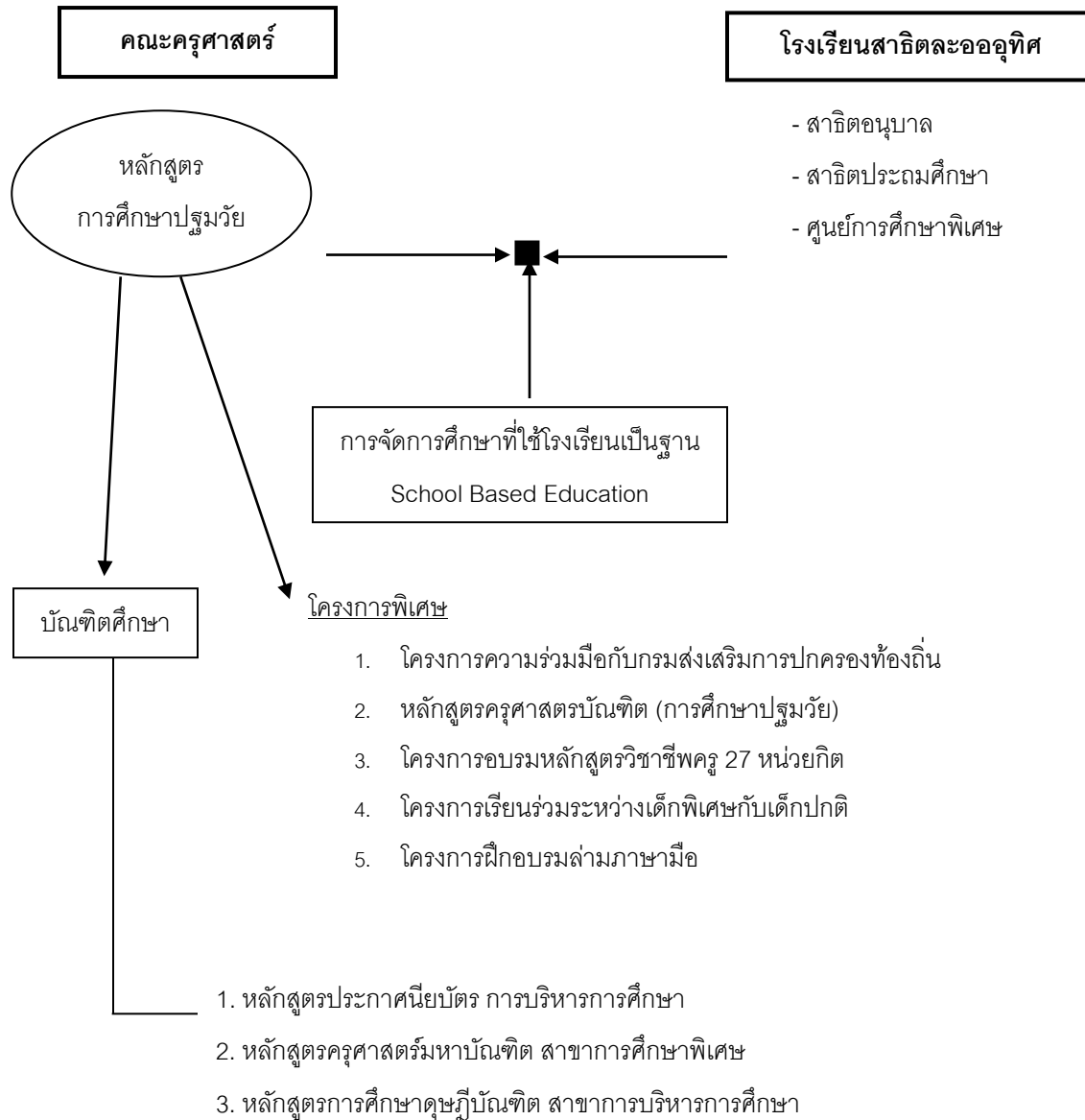
³³ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศสภามหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินงานในโครงการพิเศษต่างๆ ของมหาวิทยาลัย มีข้อบังคับของตนเอง และดำเนินการกำกับดูแลโครงการพิเศษของมหาวิทยาลัย

³⁴ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

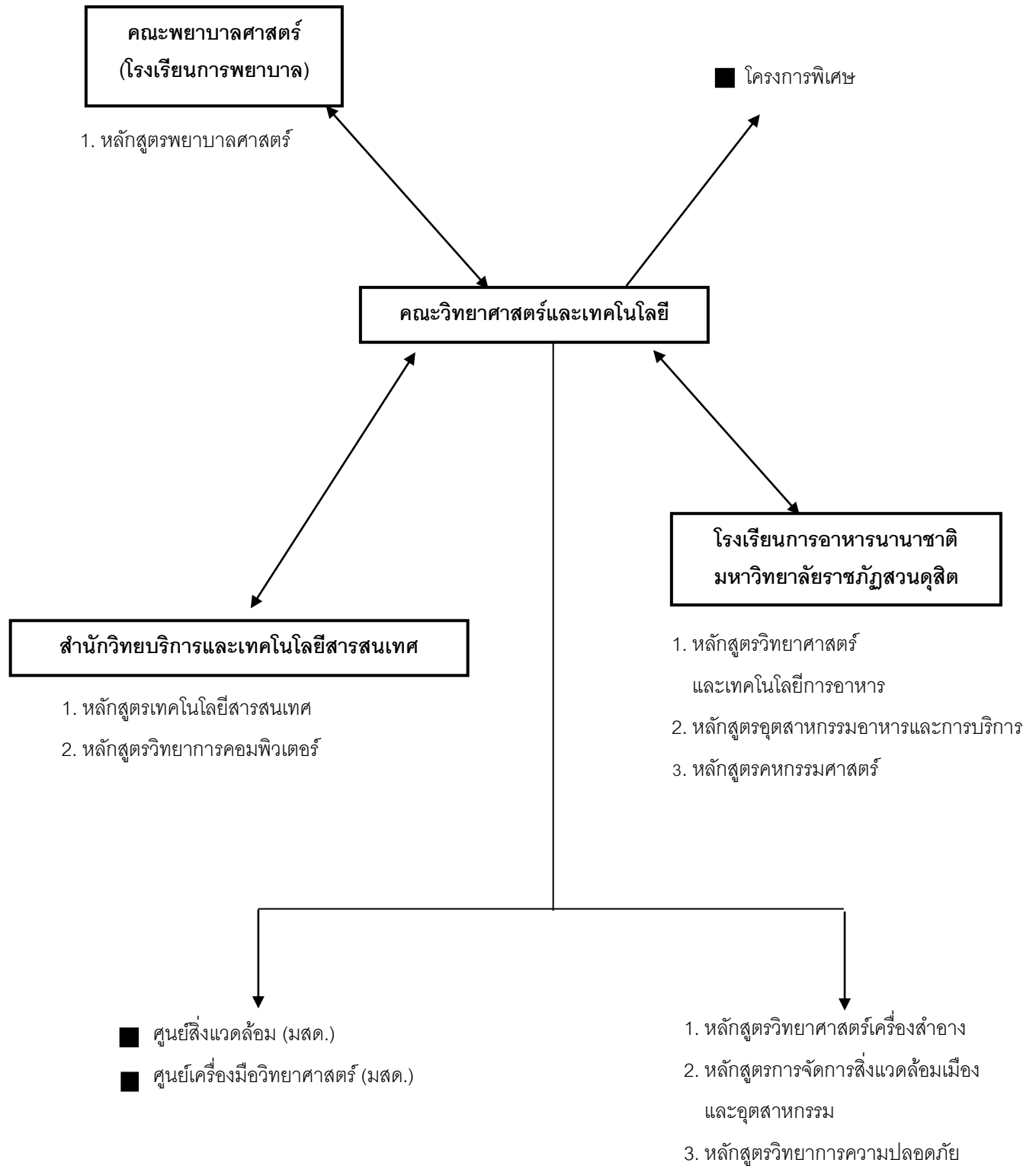
³⁵ (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (ฉ) (ช) (ณ) (ญ) เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศสภามหาวิทยาลัย

3.2 การสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของการปฏิบัติตามภารกิจระหว่างหน่วยงานระดับคณะ หรือเทียบเท่า

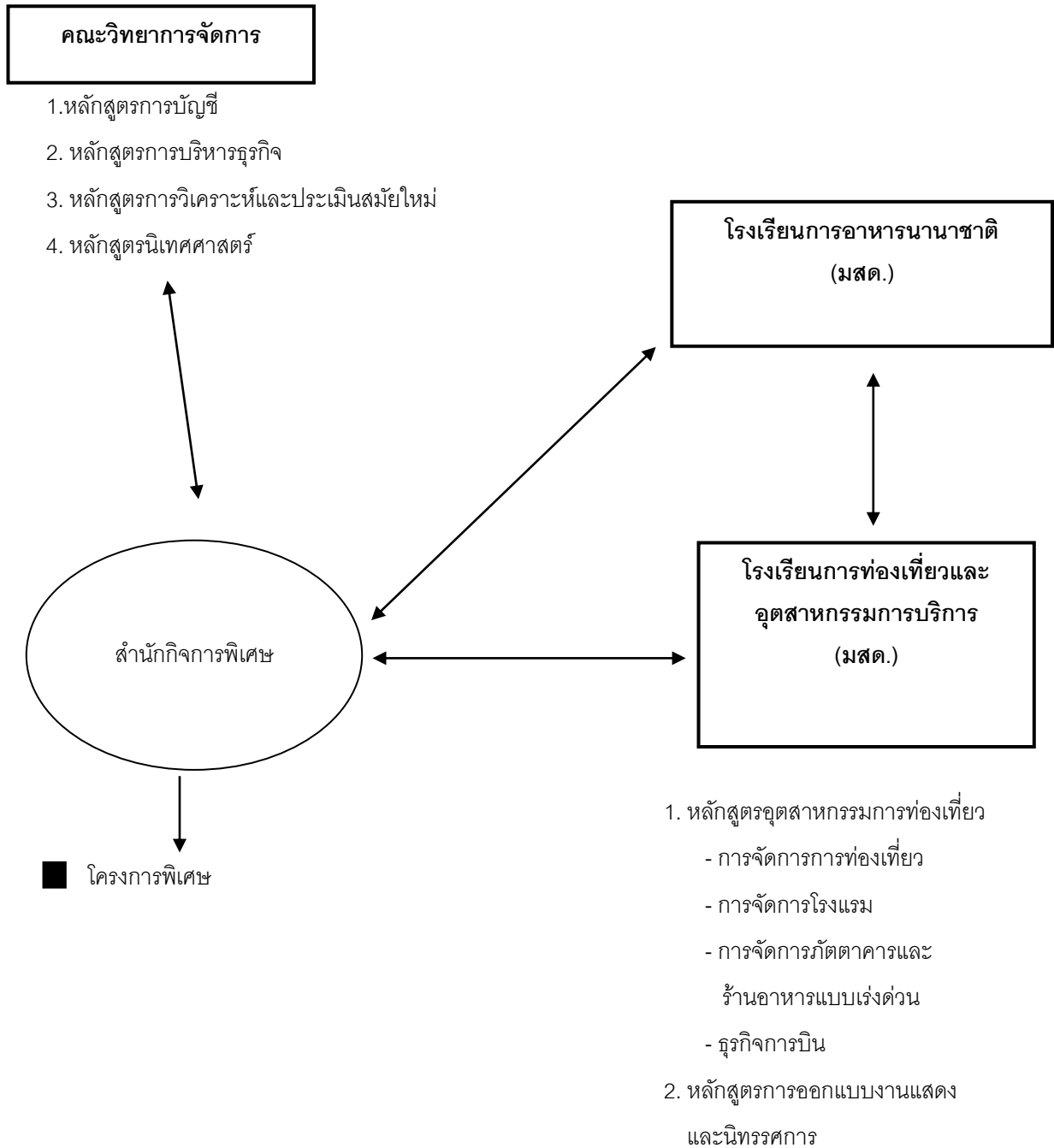
3.2.1

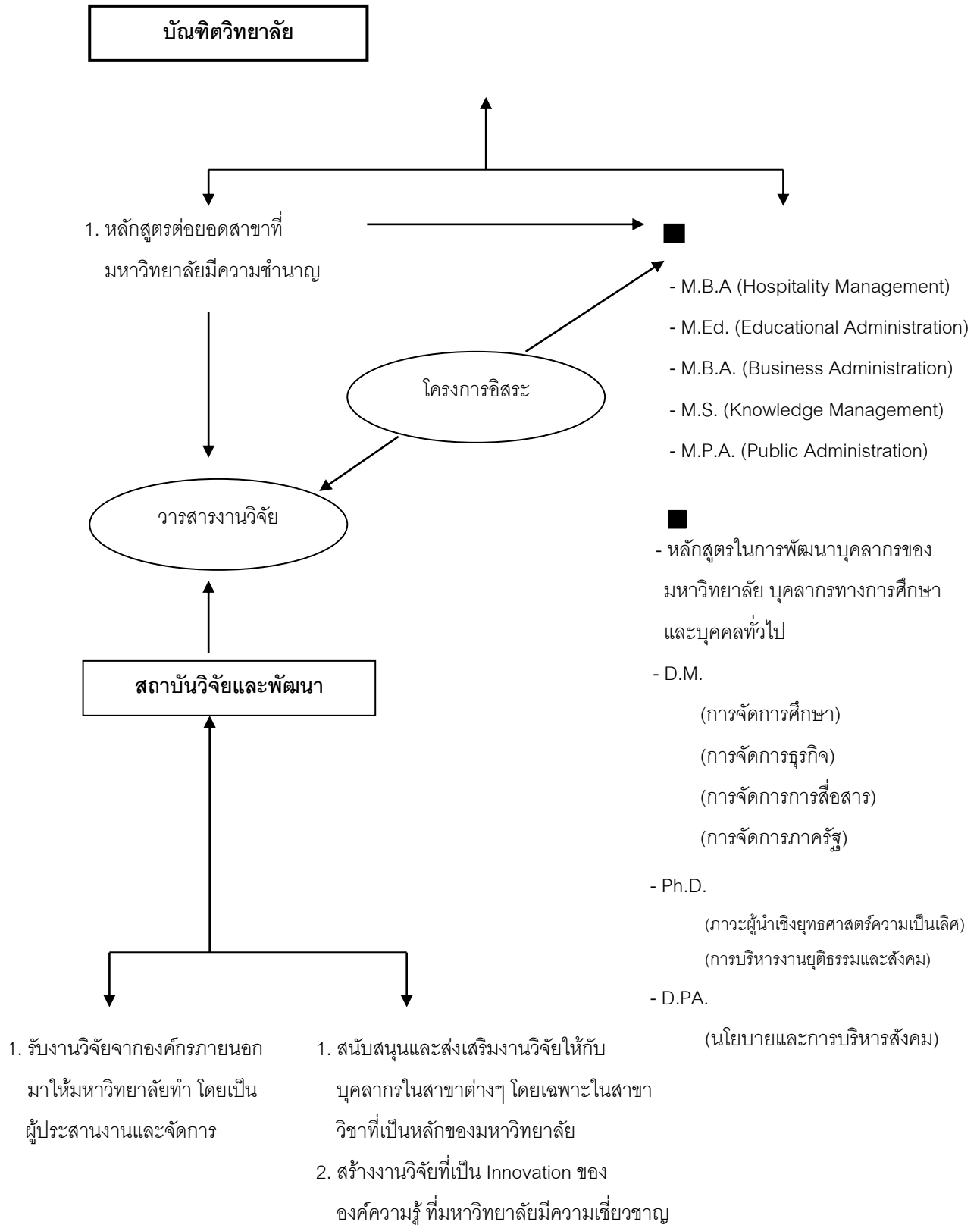
3.2.2

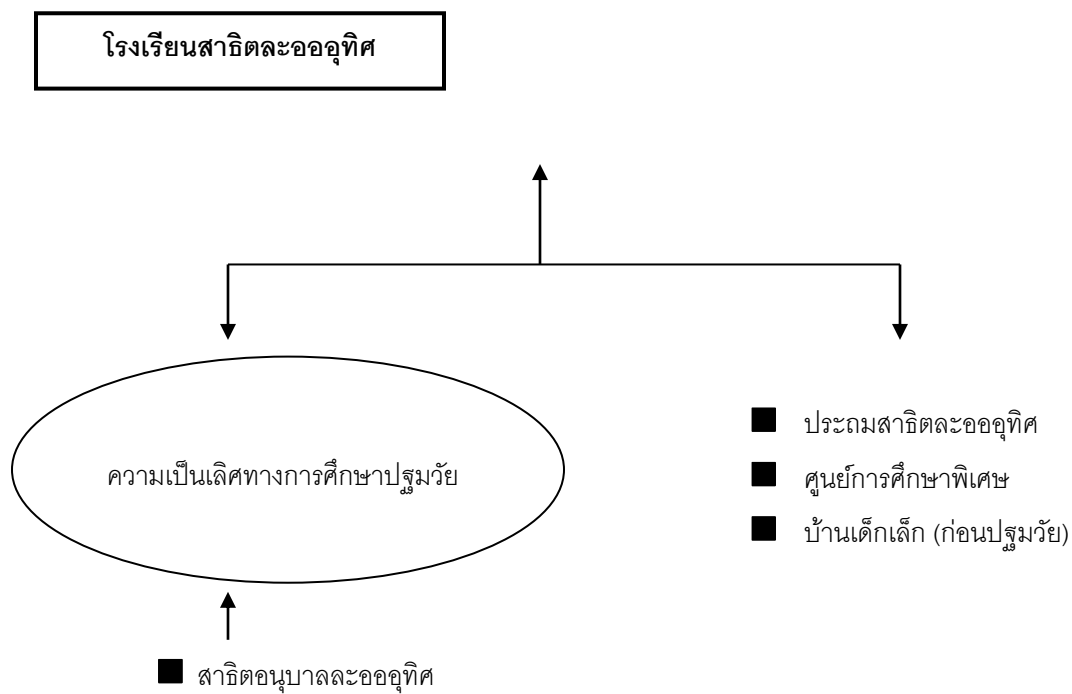
3.2.4

3.2.5

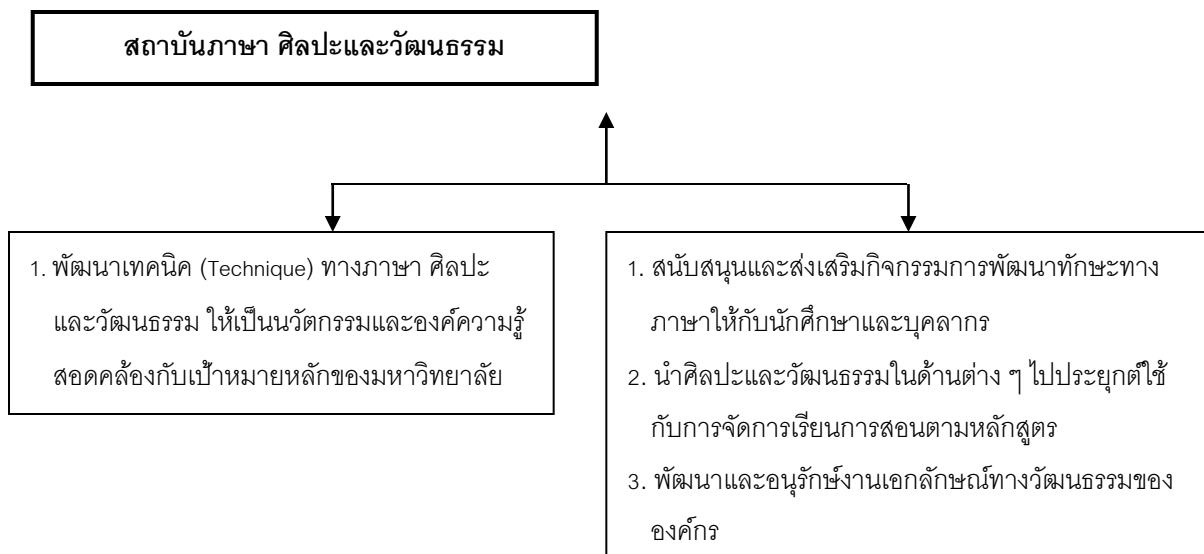

3.2.6

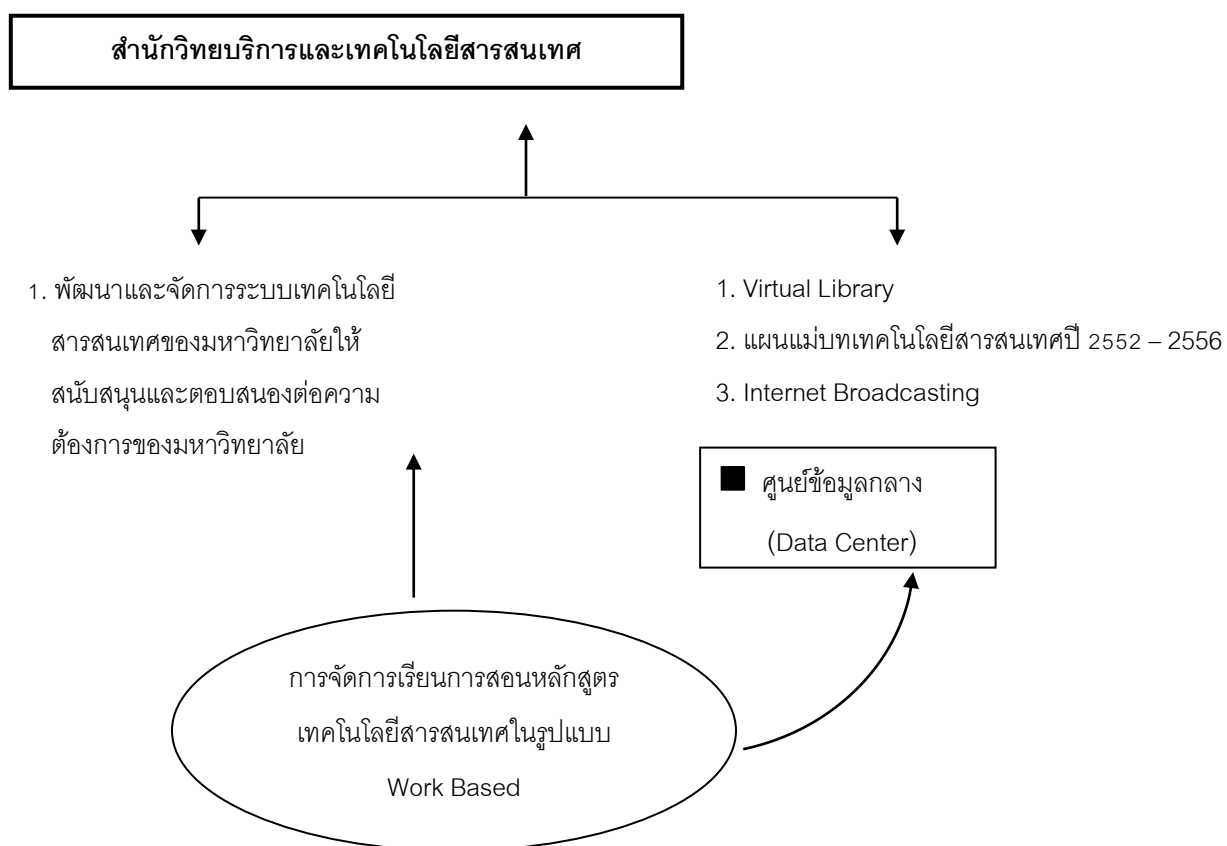
โครงการพิเศษ

- โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ
(สาขานครนายก)
- โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ
(สาขาสุพรรณบุรี)
- โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ
(สาขาอุดรธานี)
- โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ
(สาขาลำปาง)

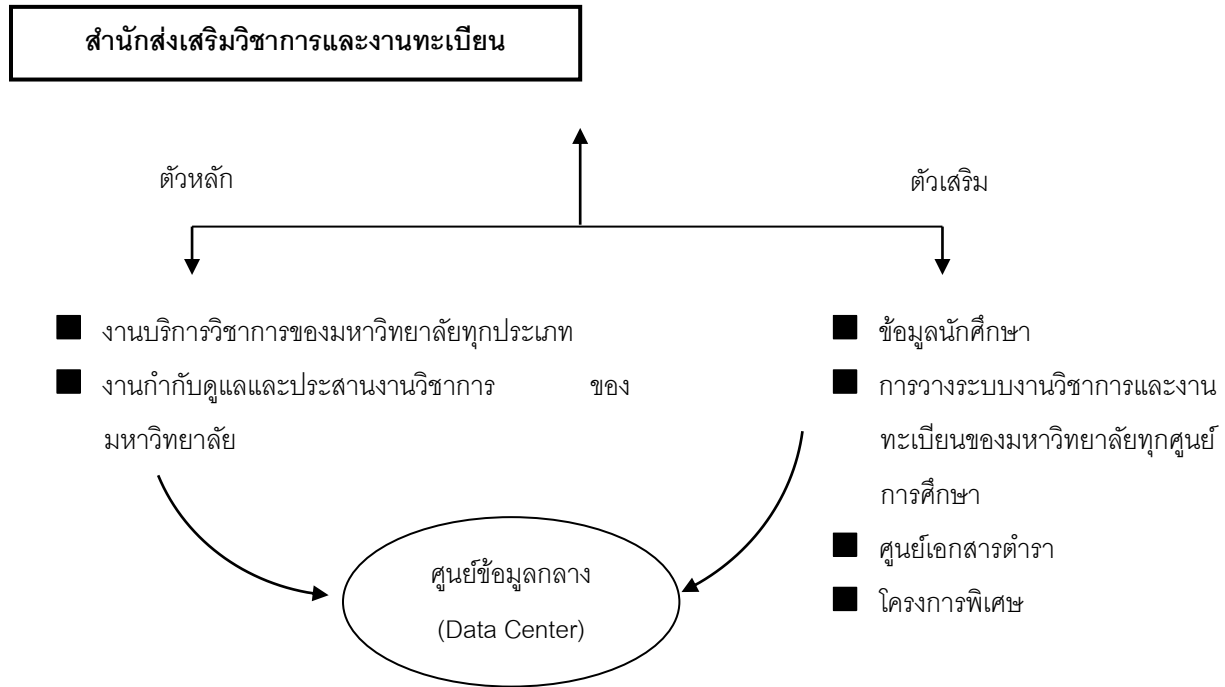
3.2.7

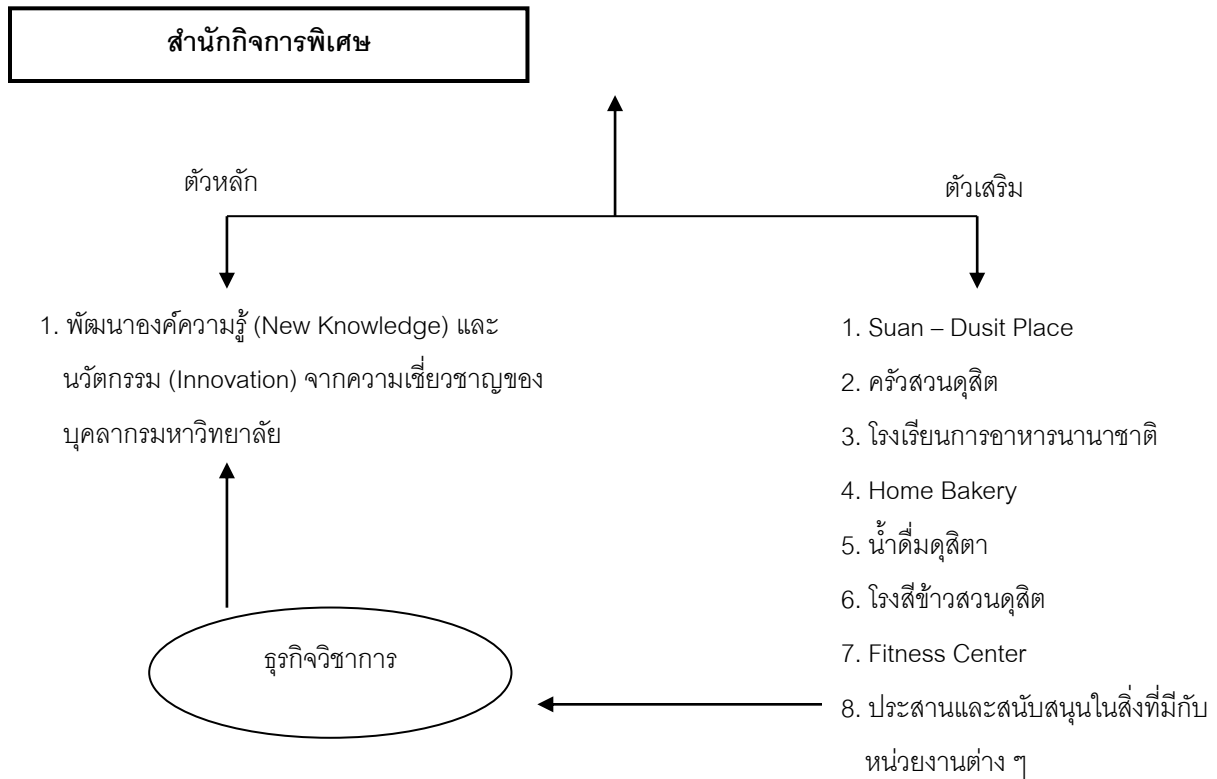
3.2.8

3.2.9

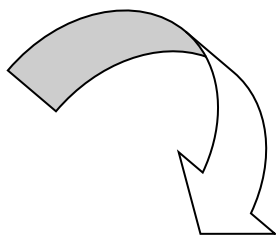
3.2.10

3.2.11

สำนักงานอธิการบดี

- กองกลาง
- กองคลัง
- กองนโยบายและแผน
- กองบริหารงานบุคคล
- กองกฎหมาย
- กองอาคารสถานที่
- กองพัฒนานักศึกษา

- สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
- สำนักงานวิเทศสัมพันธ์

4. การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา³⁶ นอกจากนี้ในส่วนของ มหาวิทยาลัยก็ต้องเพิ่มคุณสมบัติอื่นให้กับนักศึกษา คือ

- 1) ความเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม
- 2) มีบุคลิกภาพที่ดีและเหมาะสมกับวิชาชีพ
- 3) มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ
- 4) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน

³⁶ เพื่อให้ตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาของมหาวิทยาลัย ตามแนวทางของ Malcolm Baldrige National Quality Award (MBNQA) โดยใช้ Malcolm Baldrige Education Criteria for Performance Excellence ซึ่งมีกำหนดค่านิยมหลักและตัวชี้วัดคุณภาพออกเป็น 7 กลุ่ม ด้วยกัน (Education criteria for performance Excellence Performance)

Core values and concepts (ค่านิยมหลัก)

Category 1: Leadership (ภาวะผู้นำ)

Category 2: Strategic Planning (การวางแผนเชิงกลยุทธ์)

Category 3: Student, Stakeholder and Market Focus (การมุ่งเน้นผู้เรียน, ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาด)

Category 4: Measurement, Analysis and Knowledge Management (การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้)

Category 5: Faculty and Staff Focus (การมุ่งเน้นคณาจารย์และบุคลากร)

Category 6: Process Management (การจัดการกระบวนการ)

Category 7: Organizational Performance (ผลลัพธ์ด้านการดำเนินงานขององค์กร)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (Qualifications Framework) : ความหมาย องค์ประกอบ และการนำไปปฏิบัติ

กรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิคืออะไร

1. เป็นเอกสารที่กำหนดกรอบหรือโครงสร้าง และลักษณะสำคัญของคุณวุฒิ และมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังสำหรับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิ
2. เป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายในที่เน้นผลผลิตและผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของบัณฑิตเป็นสำคัญ
3. เป็นกรอบที่ไม่กำหนดรายละเอียดของหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา แต่อาจกำหนดเกณฑ์การใช้ชื่อปริญญาไว้ เพื่อให้ให้นักศึกษา สังคม และผู้จ้างงานได้เข้าใจถึงทักษะความรู้ความสามารถในการทำงานของบัณฑิต
4. การพัฒนาหลักสูตรจะเกิดขึ้นภายในกรอบนี้ ซึ่งเป็นกรอบแห่งหลักการและข้อกำหนดทั่วไปเกี่ยวกับมาตรฐานของผลการเรียนรู้ของบัณฑิต
5. กรอบคุณวุฒิเชื่อมโยงกับเอกสารอื่นที่กำหนดรายละเอียดของหลักสูตรทางด้านวิชาการ อาชีวศึกษา หรือวิชาชีพ เพื่อมีข้อกำหนดให้บัณฑิต สามารถเข้าสู่อาชีพหรือวิชาชีพขั้นสูงได้

องค์ประกอบของ
กรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิ
ประกอบด้วย

1. ระดับของคุณวุฒิ ได้แก่ อนุปริญญา ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ปริญญาเอก
2. ปริมาณการเรียนรู้ โดยใช้ระบบหน่วยกิตเพื่อระบุปริมาณการเรียนรู้
3. ขอบเขตของมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning) เพื่อกำหนดความคาดหวังที่จะให้ นักศึกษา เรียนรู้และสามารถทำได้หลังจากที่ได้ศึกษาแล้ว สำหรับประเทศไทยมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะ เชี่ยวชาญและความคิด ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านการวิเคราะห์และการสื่อสาร
4. เส้นทางการศึกษาและชื่อปริญญา เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงต่อเนื่องในการศึกษาทุกระดับ ทั้งในลักษณะวิชาการและวิชาชีพ
5. แนวทางการรับรองและเทียบผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อน (Recognition of Prior Learning) และการเทียบโอนหน่วยกิต (Credit Transfer)
6. ความเกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาการ และวิชาชีพ
7. เงื่อนไขสู่ความสำเร็จ (Conditions of Learning) เป็นการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุถึงขอบเขตของมาตรฐานผลการเรียนรู้ดังกล่าว ซึ่งจะต้องมีการทบทวนและจัดทำข้อกำหนดเฉพาะของหลักสูตรและรายวิชา ระบุทฤษฎีการสอนและการประเมินผล

การนำกรอบ
มาตรฐาน
คุณวุฒิไปสู่การ
ปฏิบัติ

1. การสร้างความเข้าใจให้ถูกต้องและตรงกันเกี่ยวกับขอบเขตของมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต
2. จัดทำประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
3. การประยุกต์กรอบมาตรฐานฯ กับสาขาวิชาโดยเฉพาะ เพื่อให้เกิดการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา
4. ประยุกต์กรอบมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชาในการทบทวน และพัฒนาหลักสูตร โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ แนวทาง วิธีการสอนและการวัดและประเมินผลลงในหลักสูตร
5. ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาและใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสม เพื่อหล่อหลอมให้บัณฑิตมีผลการเรียนรู้มาตรฐานตามที่คาดหวังใน Domains of Learning ของกรอบมาตรฐานฯ
6. หาวิธีการที่เหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาและการประเมินหลักสูตร ฯลฯ

4.1 แนวโน้มการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในอนาคต³⁷

กระทรวงศึกษาธิการได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อการจัดการศึกษาไทยใน 5 ปี ข้างหน้า เนื่องด้วยสภาพโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในอนาคต ซึ่งหากประเทศไทยสามารถตั้งรับได้เป็นอย่างดี ก็จะสามารถป้องกันปัญหาจากผลกระทบ และสามารถพัฒนาและแข่งขันกับนานาประเทศได้ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาเพื่อตั้งรับกับปัญหาผลกระทบ ก็คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้มีความสามารถ มีองค์ความรู้ที่จำเป็น มีทักษะการคิด มีทักษะการประกอบอาชีพ สามารถแก้ปัญหาตนเองและสังคม เพื่อรองรับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างเท่าทันและชาญฉลาด ขณะเดียวกันประเทศไทยก็ต้องมีการสร้างองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ

สำหรับผลการศึกษาจากงานวิจัยดังกล่าว พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออนาคตการศึกษาไทย ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยทางด้านสภาวะแวดล้อมโลกและไทยภายใต้สภาพโลกาภิวัตน์ เช่น สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ การแข่งขัน เศรษฐกิจเสรี เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานความรู้ การเกิดช่องว่างทางสังคม การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม การเมืองที่มีอิทธิพลของภาคธุรกิจและบรรษัทข้ามชาติ การคำนึงถึงอิทธิพลของกติการะหว่างประเทศ เป็นต้น 2) ปัจจัยทางด้านสถาบันการศึกษาไทย ได้แก่ ระดับ ประเภท และทรัพยากรของสถาบันการศึกษา ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ครู และการกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ของแต่ละสถาบันการศึกษา และ 3) ปัจจัยด้านรัฐต่อการจัดการศึกษาไทยภายใต้สภาพโลกาภิวัตน์ ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การศึกษาชาติ การกำหนดจุดยืนและแนวทางปฏิบัติต่อการเปิดเสรีทางการศึกษา การนำสู่ภาคปฏิบัติ การประเมินติดตามผล การกำหนดกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และการเชื่อมโยงด้านยุทธศาสตร์ แผนงานและทรัพยากรกับภาคีอื่น

ปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อแนวโน้มอนาคตการศึกษาไทยใน 5 ปีข้างหน้า ซึ่งคาดการณ์ได้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงใน 5 ด้าน คือ ด้านระบบการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา สำหรับภาพอนาคตที่จะเปลี่ยนแปลงในการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถสรุปได้ดังตาราง

³⁷ กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. รายงานวิจัยเรื่องผลกระทบโลกาภิวัตน์ต่อการจัดการศึกษาไทยใน 5 ปีข้างหน้า. กรุงเทพมหานคร: บริษัทออฟเซ็ท เพรส จำกัด.

ตารางแนวโน้มอนาคตการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐใน 5 ปีข้างหน้า

แนวโน้มอนาคต	แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน	แนวโน้มที่อาจจะเกิดหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้
1. ด้านระบบการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยสูงขึ้น - โอกาสรับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น - การเพิ่มช่องว่างด้านคุณภาพในการจัดการศึกษา - โอกาสการศึกษาในบางสาขาที่ไม่ใช่ความต้องการของตลาดถูกจำกัดอยู่ในเฉพาะบางมหาวิทยาลัย - การศึกษาสำหรับกลุ่มคนทำงานเพิ่มขึ้น - การผลิตบัณฑิตเกินความต้องการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษา
2. ด้านการจัดการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาที่เกิดหลักสูตรใหม่จำนวนมาก - การศึกษาที่มีความเป็นสากล - การเปิดหลักสูตรนานาชาติมากขึ้น - การศึกษาที่ผู้เรียนสำคัญ - การมุ่งสอนวิชาการแต่ยังไม่สามารถปลูกฝังรักการเรียนรู้ - การสอนทักษะการคิดและทักษะทางอารมณ์ยังไม่มีคุณภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - การสอนด้านภาษาต่างประเทศยังไม่มีคุณภาพ
3. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาบนฐานอิเล็กทรอนิกส์ - การศึกษาที่มุ่งแสวงหาเอกลักษณ์ด้านคุณภาพหรือความแตกต่าง - การศึกษาที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย - การก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมากขึ้น - การศึกษาที่ซื้อต้นแบบ (Franchise) - การขยายตลาดการศึกษาไทยไปต่างประเทศ - การพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง - การศึกษามุ่งเชิงพาณิชย์มากขึ้น - การวิจัยยังไม่พัฒนาก้าวหน้าเท่าที่ควร 	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยที่มุ่งผลิตงานวิจัย - สถาบันการศึกษาที่แข่งขันไม่ได้ต้องปิดตัวหรือควบรวมกิจการ - การศึกษาที่อาจจะเลยการบริการสังคม

แนวโน้มอนาคต	แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน	แนวโน้มที่อาจจะเกิดหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้
4. ด้านผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร ทางการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาสู่ผู้บริหารมืออาชีพ - การเกิดกลุ่มผู้บริหารรุ่นใหม่ - การเกิดกลุ่มผู้บริหารตกยุค - การที่ครูพัฒนาตนเองมากขึ้น - การเกิดครูเก่งไหลออกนอกระบบ - การเกิดกลุ่มครู part time มากขึ้น 	
5. ด้านทรัพยากรและ การลงทุนเพื่อ การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ยังคงพึ่งพิงการอุดหนุนจากรัฐสูง - เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร - การผลิตกำลังคนบางสาขายังไม่สอดคล้องกับความต้องการตลาด - การศึกษาที่สถานประกอบการมีบทบาทมากขึ้น 	- การศึกษาที่ภาคประชาสังคมมีบทบาทมากขึ้น

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, 2550.

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาไทยในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการเรียนรู้อาจจะเป็นการพัฒนาหลักสูตรใหม่ ๆ ที่มีหลากหลาย มีความเป็นสากล และมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น โดยในอนาคตหลักสูตรการเรียนรู้อาจจะพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองต่อกลุ่มคนทำงานมากขึ้น (Working student) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและความสามารถของตนเองโดดเด่น ขณะเดียวกัน หลักสูตรนานาชาติก็มีแนวโน้มจะได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจากตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศมากขึ้น

1) การศึกษาสำหรับกลุ่มคนทำงานมากขึ้น

การเปิดเสรีทางการค้าและการแข่งขันในระดับโลก มีส่วนในการกดดันให้สังคมไทยต้องเข้าสู่เวทีการแข่งขันระดับโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยสะท้อนในลักษณะการแก่งแย่งแข่งขันในการเข้าทำงาน การแข่งขันทางการศึกษา การแข่งขันระหว่างหน่วยธุรกิจต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนกลุ่มคนทำงานจำนวนมาก เข้าสู่ระบบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เพื่อรับการพัฒนาฝีมือแรงงาน (Retraining) อันจะมีส่วนยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยบางคนพยายามเรียนหลายปริญญา เพื่อยกระดับความสามารถของตนเองให้โดดเด่น และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ส่งผลให้สถาบันการศึกษาให้ความสำคัญกับตลาดกลุ่มคนทำงานมากขึ้น

2) การศึกษาที่เกิดหลักสูตรใหม่จำนวนมาก

สภาพเทคโนโลยีสารสนเทศเชื่อมโลกเข้าด้วยกัน การแข่งขันด้านต่าง ๆ และการเผยแพร่กระจายแนวคิดประชาธิปไตย ส่งผลให้คนในสังคมให้ความสนใจกับหลักสูตรที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นที่ต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มความสามารถการแข่งขันให้ตนเอง และเป็นการตอบสนองความชอบ ความต้องการของแต่ละบุคคลมากขึ้น ส่งผลให้สถาบันการศึกษามุ่งแข่งขันพัฒนาหลักสูตรใหม่ ๆ เช่น การพัฒนาและเปิดสอนหลักสูตรที่บูรณาการระหว่างสองศาสตร์ขึ้นไป โดยหลักสูตรที่เป็นศาสตร์ Pure science น้อยลง เช่น ในหลักสูตรเดียวจะมีหลายสาขาวิชา เรียนช่วงยนต์จะผนวกการตลาดและการบัญชีเข้าไปด้วย การเปิดหลักสูตรที่ให้ปริญญาบัตร 2 ใบ หรือการเปิดหลักสูตรที่นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้โดยตรง และพัฒนาปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา อาทิ การเปิดหลักสูตรสาขาสุขภาพ หลักสูตรสำหรับผู้สูงอายุ หรือความสวยความงาม การแก้ปัญหาจราจรในบริบทใหม่ เป็นต้น

3) การศึกษาที่มีความเป็นสากล

สภาพโลกาภิวัตน์ที่มีการเชื่อมโยงในทุกด้านร่วมกันทั่วโลก ประกอบกับปัจจัยกระตุ้นที่มาจาก การเปิดเสรีทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ กฎกติกา การดำเนินการด้านต่าง ๆ ทั้งการค้า การลงทุน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เชื่อมต่อถึงกัน มีการกำหนดมาตรฐานสินค้า การบริการ และกติกาต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ประกอบกับการหลั่งไหลหลักสูตรการเรียนการสอน บุคลากรด้านการสอน หลักสูตร องค์ความรู้ และเทคโนโลยีจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย มีผลให้เกิดการเปรียบเทียบ กระตุ้น และผลักดันให้สถาบันการศึกษาไทยต้องพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีความเป็นสากลที่เป็นที่ยอมรับ ขณะที่การเปิดเสรีทางการค้าจะส่งผลให้เกิดความต้องการรับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานทัดเทียมในระดับสากล

4) การเปิดหลักสูตรนานาชาติมากขึ้น

ตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ประกอบกับสภาพการณ์การท่องเที่ยวและการค้าเสรี ส่งผลให้ความต้องการการศึกษาที่เป็นภาษาสากลมีมากขึ้น นอกจากนั้นสภาพการเปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันลงทุนจัดการศึกษาและเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศได้มากขึ้น เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งมีส่วนกระตุ้นให้หลักสูตร การศึกษานานาชาติมีแนวโน้มได้รับความนิยมมากขึ้น แต่เนื่องจากหลักสูตรนานาชาติมีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น การเรียนในหลักสูตรนี้ยังคงจำกัดในกลุ่มผู้เรียนที่มีฐานะดี

5) การศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ โดยยึดหลักการปฏิรูปการจัดการศึกษาตามแนวทางที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีการปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาอย่างมาก ทั้งด้านนโยบาย แผน หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ การประเมินผล การบริหาร ครูและบุคลากร รวมถึงการมีส่วนร่วมของภาคีอื่นในการจัดการเรียนรู้ โดย ผู้เกี่ยวข้องเริ่มมีความเข้าใจและเห็นผลจากสภาพการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีแนวโน้มที่สภาพการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจะมีการดำเนินการต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นแนวทางพัฒนาผู้เรียนได้ตามศักยภาพและมีคุณภาพ

จากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาและการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต กระทรวงศึกษาธิการจึงเสนอแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยในสภาพโลกาภิวัตน์ โดย การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นควรมีการพัฒนาการศึกษาที่คำนึงถึงพื้นฐานของภารกิจและเป้าหมายของการจัดการศึกษา ตลอดทั้งปัจจัยด้านการแข่งขัน ซึ่งในส่วนของพัฒนาหลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้ควรพัฒนาให้มีความหลากหลาย สามารถตอบสนองของความต้องการของกลุ่มผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนในกลุ่มวัยทำงาน นอกจากนี้ยังควรพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพมาตรฐานและควรเป็นหลักสูตรที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ สำหรับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรควรมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการคิดมิติต่าง ๆ พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่ความรู้ทางวิชาการ พัฒนาการสอนด้านความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของผู้เรียน และควรมีการพัฒนาเนื้อหาการสอนที่ร่วมสมัยและเท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดยพัฒนาเนื้อหาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ

4.2 การพัฒนาหลักสูตรสำหรับกลุ่มวัยทำงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

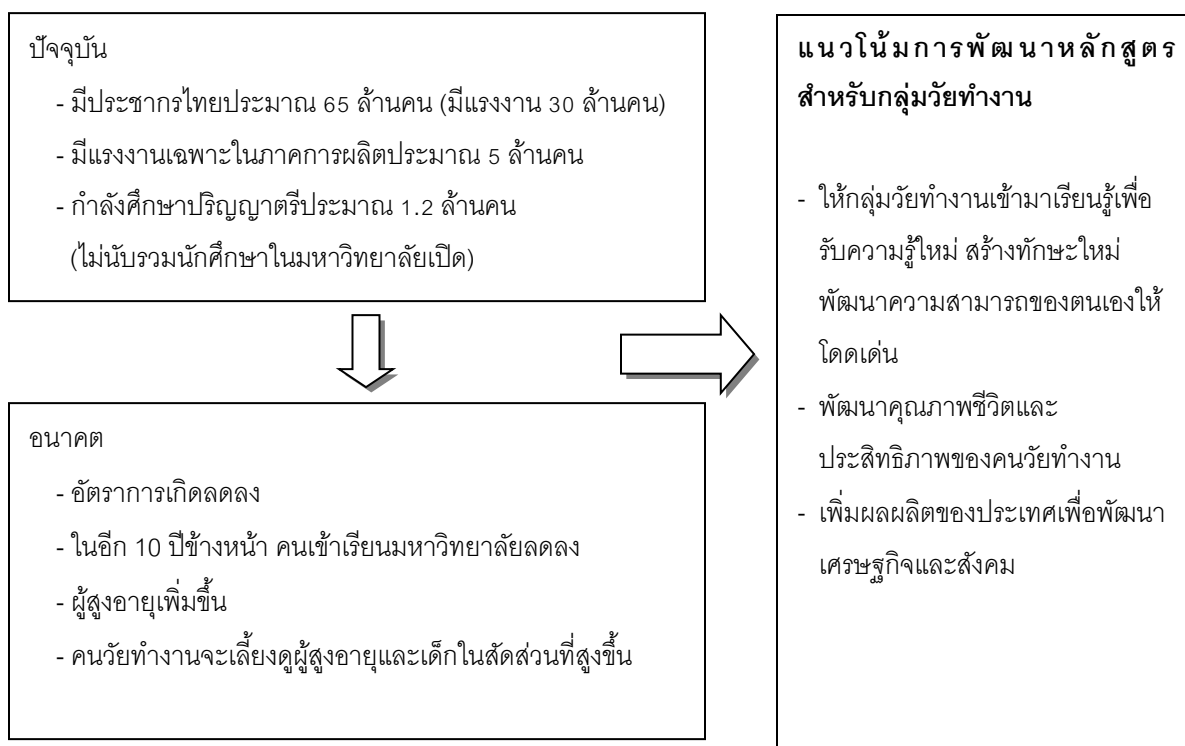
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีแนวทางส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มวัยทำงานมากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมหาวิทยาลัยทุ่มทรัพยากรและงบประมาณจำนวนมากให้กับผู้เรียนที่มาจากระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่มหาวิทยาลัยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับคนวัยทำงานที่มีอยู่ประมาณ 30 ล้านคน ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรหันมาดูแลและพัฒนาหลักสูตรเพื่อคนในวัยทำงานให้มากขึ้น เพื่อให้คนกลุ่มนี้ได้เพิ่มคุณภาพชีวิตและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งจะสามารเพิ่มผลผลิตของประเทศต่อไป³⁸

³⁸ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550. เลขที่ กกอ. คาทห้วงมหาวิทยาลัยเน้นหลักสูตรสำหรับคนวัยทำงาน. ข่าวประชาสัมพันธ์ เดือนมีนาคม 2550.

การพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นกลุ่มคนวัยทำงานเป็นความต้องการที่จะเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนไทย และเพิ่มผลผลิตของประเทศ เนื่องจากการคาดการณ์ถึงแนวโน้มในอนาคตของประเทศ โดยพิจารณาจากตัวเลขประชากรศาสตร์ ที่ปัจจุบันมีคนไทย 65 ล้านคน ใน 65 ล้านคน มีกลุ่มคนวัยทำงานที่อยู่เฉพาะในภาคการผลิตหรือภาคอุตสาหกรรมใหม่ (ไม่นับรวมภาคเกษตรกรรมและภาคบริการ) มีจำนวนประมาณ 5 ล้านคน และในจำนวน 5 ล้านคนนี้มีอยู่ประมาณ 3 ล้านคนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาและอนุปริญญา ขณะที่ตัวเลขของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในปัจจุบันมีอยู่ประมาณ 1.2 ล้านคน (ไม่นับรวมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด) ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยกว่ากลุ่มคนวัยทำงาน ขณะที่แนวโน้มทางการศึกษาในอนาคตกลับพบว่ามหาวิทยาลัยไทยอาจกลายเป็นมหาวิทยาลัยร้าง เนื่องจากไม่เกิน 10 ข้างหน้า คนที่เข้าเรียนระดับอุดมศึกษาจะลดลง และอัตราเด็กที่จะเรียนคงตัว เนื่องจากอัตราการเกิดของประชากรมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ แต่สัดส่วนการเรียนต่อจากชั้นประถมถึงมัธยมต้นและมัธยมปลายจะสูงขึ้น โดยเฉพาะการเรียนมัธยมปลาย แต่จำนวนคนที่เข้าเรียนมหาวิทยาลัยเป็นผลคูณของจำนวนคนที่เกิดและอัตราการเรียนต่อของคนที่จบ ม. 6 และเข้าอุดมศึกษาที่ลดลง

เพราะฉะนั้นหากต้องการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอีก 10 – 20 ปีข้างหน้า จึงต้องเร่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มวัยทำงานเพื่อให้สามารถเพิ่มผลผลิตของประเทศ เนื่องจากกลุ่มวัยทำงานเป็นกลุ่มคนที่มีจำนวนมากกว่ากลุ่มผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาปีละหลายสิบล้านตัว ซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มวัยทำงานจะต้องทำให้กลุ่มคนเหล่านี้เข้ามาเรียนมารับความรู้ สร้างทักษะใหม่ ทั้งนี้จากตัวเลขประชากรศาสตร์ระบุว่าไม่เกิน 10 ปีข้างหน้า ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น คนวัยทำงานจะเลี้ยงดูคนแก่และเด็กในสัดส่วนที่สูงขึ้น ถ้าหากจะรักษาคุณภาพชีวิตและจะเพิ่มกำลังทางเศรษฐกิจ ก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของคนวัยทำงาน ซึ่งในอนาคตผู้ประกอบการ ผู้จ้างงาน และมหาวิทยาลัยจะต้องร่วมกันจัดหลักสูตรเฉพาะขึ้นมาเพื่อพัฒนาคนทำงานเหล่านี้ หลักสูตรไม่จำเป็นต้องได้ปริญญาโทหรือเอก แต่อาจเป็นหลักสูตรระยะสั้น เรียนเป็นสัปดาห์หรือเป็นเดือนตามความเหมาะสม การจัดหลักสูตรทุกระดับต้องร่วมกับผู้ใช้บัณฑิตให้มากขึ้น ส่วนอาจารย์ ก็ต้องออกไปเรียนรู้นอกมหาวิทยาลัย ไปเอาใจพหุจริง หรืออาจเชิญคนที่มีประสบการณ์จริงจากภายนอกเข้ามาสอน³⁹

³⁹ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550. คุณภาพอุดมศึกษาไทย : บัญหา-อุปสรรค. วารสารอนุสารอุดมศึกษา ปีที่ 33 ฉบับที่ 346 เดือนเมษายน 2550.

แนวโน้มการพัฒนาหลักสูตรสำหรับกลุ่มวัยทำงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

4.3 แนวโน้มของมาตรฐานคุณภาพในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

ในอนาคตการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงความต้องการกำลังคนของสังคม เพราะหากพัฒนาและเปิดหลักสูตรที่ไม่ตรงกับความต้องการของสังคมจะทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ เกิดการว่างงาน การจ้างงานไม่ตรงวุฒิ การจ้างงานต่ำกว่าวุฒิ ซึ่งเป็นการสูญเสียเปล่าทางการศึกษา การลงทุนระบบโครงสร้างมหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึงจำนวนคนที่เข้ามาสู่ระบบ เนื่องจากปัจจุบันอัตราการเกิดของประชากรลดลง และในอนาคตจำนวนคนที่เข้าสู่ระบบอุดมศึกษาจะลดลงตามไปด้วย ซึ่งจะเกิดการแย่งชิงนักศึกษาและทรัพยากรทางการศึกษา เพราะจำนวนที่นั่งเรียนมีมากกว่าผู้เรียน⁴⁰ นอกจากนี้แล้วสภาพปัญหาของการจัดหลักสูตรและการใช้บัณฑิตในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

⁴⁰ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550. เลขฯ กกอ. คาคทวังมหาวิทยาลัยเน้นหลักสูตรสำหรับคนวัยทำงาน. ข่าวประชาสัมพันธ์ เดือนมีนาคม 2550.

ดังนั้นแนวโน้มของการพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษาในอนาคต มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ต้องพัฒนาหลักสูตรให้มีความหลากหลายมากขึ้น โดยเน้นทักษะภาษา ทักษะการสื่อสาร ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจะต้องเป็นหลักสูตรที่มีมิติของความเป็นอาชีพมากขึ้น และหลักสูตรนั้นจะต้องเชื่อมโยงกับมิติการทำงานในภาคอุตสาหกรรมให้ได้ ต้องปรับการเรียนการสอนให้ผู้เรียนไปสัมผัสกับอาชีพนั้นจริง เช่น นักศึกษาที่เรียนวิศวกรรมศาสตร์ต้องไปอยู่ในระบบอุตสาหกรรมให้เห็นว่ากระบวนการผลิตเป็นอย่างไร นักศึกษาที่เรียนคณะสังคมศาสตร์ก็ต้องลงไปปฏิบัติในชุมชน เรียนบนพื้นฐานของความเป็นจริง⁴¹

สำหรับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาให้มีมาตรฐานของคุณภาพ ผลผลิตทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของบัณฑิต ครอบครัวและสังคมได้นั้น ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย⁴² (National Qualifications Framework for Higher Education in Thailand: NQF)⁴³ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการเรียนการสอนไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการพัฒนาข้อกำหนดเฉพาะของหลักสูตร เป็นยุทธศาสตร์หลักของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ มุ่งเน้นกลุ่มมาตรฐานการเรียนรู้ (Domain of Learning) ของบัณฑิต และมีการกำหนดปัจจัยสู่ความสำเร็จเพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตจะมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้⁴⁴

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ เป็นกรอบสำคัญในการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในปริญญาในระดับและสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนให้สถาบันอุดมศึกษาและกลุ่มวิชาสาขาต่าง ๆ ได้ใช้เป็นหลักและแนวทางในการวางแผน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงกลวิธีการสอน แนวทางการเรียนรู้ และกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา เป็นต้น โดยกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตซึ่งก็คือความรู้ ทักษะ และ

⁴¹ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550. คุณภาพอุดมศึกษาไทย : ปัญหา-อุปสรรค. วารสารอนุสารอุดมศึกษา ปีที่ 33 ฉบับที่ 346 เดือนเมษายน 2550.

⁴² กรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ หมายถึง กรอบที่แสดงโครงสร้างและลักษณะสำคัญของคุณวุฒิและความต่อเนื่องเชื่อมโยงของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งมีหลักการและข้อกำหนดทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ เพื่อเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้บรรลุตามมาตรฐานดังกล่าวที่กำหนด

⁴³ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. [On-line]. Available. http://www.mua.go.th/users/bhes3/nqf_12_07_50/d2.pdf. [2550, สิงหาคม 20].

⁴⁴ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550. สกอ. จัดทำกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา เน้น ม/ส ผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์. จดหมายข่าวรายสัปดาห์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. ปีที่ 4 ฉบับที่ 142 ประจำวันที่ 22-28 กรกฎาคม 2550.

คุณลักษณะที่คาดหวังที่จะให้บัณฑิตเรียนรู้และสามารถปฏิบัติได้หลังจากสำเร็จการศึกษา อย่างน้อยจะต้องมีกลุ่มมาตรฐาน 5 ด้าน ได้แก่

- (1) การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
- (2) ความรู้
- (3) ทักษะทางเชาว์ปัญญา
- (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- (5) ทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสาร

นอกจากนี้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ยังเป็นการเชื่อมโยงระดับและจุดเน้นของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบ รวมทั้งเพื่อให้บุคคลได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และมีความหลากหลายตามหลักการศึกษาดลอดชีวิต ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการประกันมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งให้มีความเท่าเทียมกันและใช้เป็นประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานได้กับมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาที่ดีในต่างประเทศ

สำหรับการจัดทำข้อกำหนดจำเพาะของหลักสูตร (Program specifications) ข้อกำหนดจำเพาะรายวิชา (Course specifications) ข้อกำหนดจำเพาะของประสบการณ์ภาคสนาม (Field experience specifications) ซึ่งเป็นปัจจัยความสำเร็จของการนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิไปปฏิบัติ เนื่องจากในกระบวนการดำเนินการนั้น มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะต้องนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชานั้น ๆ ไปจัดทำข้อกำหนดจำเพาะของหลักสูตร ข้อกำหนดจำเพาะของรายวิชา ข้อกำหนดจำเพาะของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ซึ่งมหาวิทยาลัยจะสามารถอธิบายได้ถึงผลการเรียนรู้ที่นักศึกษาได้รับในสาขาวิชานั้น ๆ โดยมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่แสดงความสัมพันธ์กับกลวิธีการสอนของอาจารย์ วิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนแนวทางการประเมินผลเพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตได้บรรลุผลมาตรฐานการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา นอกจากนี้ยังระบุแนวทางการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งจะทำให้นักศึกษา ผู้ปกครอง เข้าใจและสามารถเลือกเรียนในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับรูปแบบวิธีการเรียนรู้ของตนเองและตรงกับความต้องการในการประกอบอาชีพ

ตารางภาพรวมความสัมพันธ์ของการจัดหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ

ระดับการศึกษา	หน่วยกิต ขั้นต่ำ	กลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้				
		การพัฒนา คุณธรรม จริยธรรม	ความรู้	ทักษะ เชาว์ ปัญญา	ความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคคลและ ความ รับผิดชอบ	การ วิเคราะห์ และการ สื่อสาร
อนุปริญญา	90	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx
ปริญญาตรี	120 150 180	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	24 หลัง ป.ตรี		xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx
ปริญญาโท	36 หลัง ป.ตรี	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx
ประกาศนียบัตรบัณฑิต ชั้นสูง	24 หลัง ป.โท		xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx
ปริญญาเอก	48 หลังป.โท/ 72 หลังป.ตรี		xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxx

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550.

ทั้งนี้ ผลผลิตสุดท้ายของการพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ คือ คุณภาพของบัณฑิตที่ต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของนายจ้าง และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศได้ในที่สุด ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ถูกพัฒนาขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามแนวทางที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จึงต้องมีการพัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างใหม่ โดยให้จัดกลุ่มหลักสูตรที่มีลักษณะและขอบข่ายเชิงวิชาการที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่จะถูกจัดตั้งใหม่หรือพัฒนาขึ้นจากหน่วยงานเดิมจะเป็น

(1) โรงเรียนการอาหาร (School of Culinary Arts) เป็นหน่วยงานโรงเรียนการอาหารนานาชาติ (School of International Culinary Arts) เดิม ที่เป็นหน่วยฝึกอบรมและจัดการเรียนการสอน

ภาคปฏิบัติให้กับบุคคลภายนอกและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยตามหลักสูตรที่มีรายวิชาเกี่ยวกับการปฏิบัติกรอาหาร จะถูกพัฒนาขึ้นเป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ โดยคงภารกิจเดิมที่เป็นหน่วยฝึกอบรมทางด้านอาหารไว้ และให้เพิ่มขอบข่ายความรับผิดชอบในภารกิจจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร หลักสูตรอุตสาหกรรมและบริการ และหลักสูตรครุศาสตรศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมทางด้านอาหารให้มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น

(2) โรงเรียนการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ (School of Tourism, Hospitality and Event Management) เป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะที่จะถูกพัฒนาขึ้นมาใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการทางวิชาชีพอุตสาหกรรมบริการ โดยรวมภารกิจจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันมาบริหารจัดการ ได้แก่ หลักสูตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (การจัดการการท่องเที่ยว, การจัดการโรงแรม, การจัดการภัตตาคารและร้านอาหารแบบเร่งด่วน และธุรกิจการบิน) และหลักสูตรการออกแบบงานแสดงและนิทรรศการ

5. การปรับเปลี่ยนปรัชญาและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยจากการเป็นมหาวิทยาลัยที่ตระหนักถึงความอยู่รอดขององค์กร (Survival)⁴⁵ มาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถในการสร้างความเข้มแข็งในการอยู่รอด (Survivability)⁴⁶

ความสามารถในการแข่งขันขององค์กรจะตัดสินกันด้วยผลิตภาพ (Productivity) ที่มีคุณภาพและคุณค่าสูง ซึ่งการที่องค์กรจะสร้างผลิตภาพให้มีคุณลักษณะดังกล่าว องค์กรต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ความไม่เหมือนใคร (Uniqueness) และสามารถใช้ทรัพยากรหรือทุนที่มีอยู่อย่างชาญฉลาด มีกระบวนการสร้างความฉลาด และดึงเอาพลังความสามารถเหล่านั้นมาแปรเป็นความโดดเด่นในการแข่งขัน จนสามารถเสนอสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ เพื่อให้องค์กรมีลักษณะดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาครัฐที่เป็นสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งขณะนี้มีสภาวะแวดล้อมด้านการแข่งขันไม่ต่างกับภาคธุรกิจ จึงต้องมีแนวทางการบริหารจัดการที่มีลักษณะเป็นพลวัต (Dynamic Governance) เพราะขณะนี้การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) คงไม่เป็นการเพียงพออีกต่อไป ความเป็น Dynamic Governance จะทำให้องค์กรไม่อาจอยู่นิ่ง

⁴⁵ Survival ความหมายทั่วไปจาก Oxford Dictionary หมายถึง สภาพ สถานะ, ช่องทางการดำรงชีวิตอยู่ต่อไป ทั้งๆ ที่ผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบาก หรือภัยอันตรายต่างๆ (The state of continuing to live or exist, often despite difficulty or danger)

⁴⁶ Survivability ความหมายทั่วไปจาก Oxford Dictionary หมายถึง ความสามารถในการอยู่รอด, ความสามารถในการมีชีวิตอยู่ (Able to be survived) ในชีวิต ไม่ว่าจะเกิดเรื่องร้ายอะไรขึ้นในชีวิตก็ตาม ความสามารถในการอยู่รอดนี้เป็นระบบการคิดที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นที่พึ่งแห่งตนและการรับมือกับความตกใจและความเจ็บปวด (Survivability, quite simply, it the ability to survive and thrive, no matter what life throws at you. It is mindset, a way of thinking based on self – reliance and resilience. – <http://www.survivability.net/what-is/index.htm> -)

ได้ เพราะจะต้องมีนโยบายที่ยืดหยุ่น ปรับตัวได้ (Adaptive Policies) เมื่อผนวกเข้ากับการตระหนักถึงความไม่แน่นอนของอนาคตแล้ว ความเป็นพลวัตขององค์กรจะเป็นแรงผลักดันให้มีการคิด 3 ลักษณะ คือ คิดล่วงหน้า (Thinking Ahead) คิดใหม่ (Thinking Again) และคิดร่วมกับผู้อื่น (Thinking Across) ระบบสนับสนุนที่จะช่วยส่งเสริมสิ่งเหล่านี้ ประกอบด้วย การมีบุคคลที่สามารถ (Able People)⁴⁷ และกรอบกระบวนการการทำงานที่เอื้อต่อการทำงาน (Agile Process)⁴⁸ ทั้งหมดนี้จะต้องมีวัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมเป็นปัจจัยเสริม

องค์กรต้องสร้างสมรรถนะของตนเอง โดยให้ความสำคัญกับทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Assets) ซึ่งประกอบไปด้วยทุนมนุษย์ (Human Capital) ความรู้ ข้อมูล สารสนเทศ ความสัมพันธ์ วัฒนธรรม และ Brands มากขึ้น⁴⁹

⁴⁷ “คน” เป็นองค์ประกอบหลักที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่องค์กรได้ การเปลี่ยนแปลงบางประการไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้า การที่องค์กรจะปรับตัวได้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารต้องให้อำนาจแก่ผู้ปฏิบัติการในการที่จะใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์และริเริ่ม ซึ่งจะทำได้ดีที่สุดในเมื่อมี 3 สิ่งประกอบกันของผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ Can do, Should do, และ Want to do

⁴⁸ ผู้บริหารมีหน้าที่ในการช่วยเหลือ สนับสนุน ผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้เขาได้ใช้ความรู้และทักษะของตนเองในการคิดสร้างสรรค์งาน โดยต้องมีส่วนต่างๆ เป็นปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ การทำงานร่วมกันเป็นทีม กระบวนการและระบบที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์งาน บรรยากาศการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลง

⁴⁹ สำนักงาน ก.พ. และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์, การประชุมนานาชาติเรื่อง “How to best the coming shortage of skills and talent” ณ โรงแรม Conrad, 12 พฤษภาคม 2551.

Professor Neo Boon Siong, Director of the Asia Competitiveness Institute in the Lee Kuna Yew School of Public Policy, The National University of Singapore โดย การบรรยายช่วงเช้าเป็นหัวข้อ “How to Develop talent as driving force in ensuring National Competitiveness” และช่วงบ่ายเป็นการบรรยายในหัวข้อ “Building capacity through empowerment”

ส่วนที่ 6

แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556

ปรัชญา

เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถในการสร้างความเข้มแข็งในการอยู่รอด (Survivability)⁵⁰

ค่านิยมร่วม (Shared Value)

<u>S</u> pecialization	ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของมหาวิทยาลัย
<u>U</u> niqueness	การมีเอกลักษณ์ที่พัฒนาการมารากรากฐานที่มีมาแต่เดิม
<u>R</u> elationship	สัมพันธภาพภายในและความร่วมมือกับภายนอก
<u>V</u> alue	ความมีคุณค่าในความรู้สึกร่วมกันของประชาคมและสังคม
<u>I</u> dentify	อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย อุตสาหกรรมอาหาร การศึกษา ปฐมนิเทศ อุตสาหกรรมบริการ และพยาบาลศาสตร์
<u>V</u> ariation	การผันแปร การเปลี่ยนแปลงที่มหาวิทยาลัยต้องพร้อมรับ
<u>A</u> ttraction	ความมีเสน่ห์จากบุคลิกเฉพาะทั้งด้านวิชาการและความมีสุนทรียศาสตร์ของ บุคลากรและนักศึกษา
<u>B</u> alance	ความสมดุลระหว่างชีวิตงานและชีวิตส่วนตัวของบุคลากร
<u>I</u> nnovation	นวัตกรรม
<u>L</u> earning	การเรียนรู้ขององค์กรและบุคลากร
<u>I</u> nitiation	การเริ่มต้น
<u>T</u> otal Quality	คุณภาพองค์กรรวม
<u>Y</u> oung Blood	คนรุ่นใหม่

⁵⁰ Survivability ความหมายทั่วไปจาก Oxford Dictionary หมายถึง ความสามารถในการอยู่รอด ความสามารถในการมีชีวิตอยู่ (Able to be survived) ในชีวิต ไม่ว่าจะเกิดเรื่องร้ายอะไรขึ้นในชีวิตก็ตาม ความสามารถในการอยู่รอดนี้เป็นระบบการคิดที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นที่พึ่งแห่งตนและการรับมือกับความตกใจและความเจ็บปวด (Survivability, quite simply, is the ability to survive and thrive, no matter what life throws at you. It is mindset, a way of thinking based on self-reliance and resilience.) (Available on <http://www.survivability.net/what-is/index.htm>)

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นด้านอุตสาหกรรม อาหาร การศึกษาปฐมวัย อุตสาหกรรมการบริการ และพยาบาลศาสตร์ ภายใต้การบริหารจัดการที่มีลักษณะเป็นพลวัต เป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียน และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

พันธกิจ

ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ต้องการของสังคม โดยมีจุดเด่นด้านบุคลิกภาพเฉพาะตามวัฒนธรรมสวนดุสิต สร้าง พัฒนา และเผยแพร่องค์ความรู้ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และการพัฒนาความเข้มแข็งชุมชน สังคม และประเทศในลักษณะการให้บริการวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ยั่งยืน เผยแพร่และส่งเสริมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างและพัฒนาความเข้มแข็งวิชาชีพครู โดยยึดหลักการบริหารจัดการที่คำนึงถึงการปรับตัวล่วงหน้าเพื่อพร้อมรับแนวโน้มบริบทที่จะเปลี่ยนแปลงและสามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การให้บริการวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาด้านสังคมศาสตร์
3. การสร้างความรู้ความเข้าใจและความภูมิใจในคุณค่าวัฒนธรรมองค์กร
4. การจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นฐานการพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ
5. การพัฒนาผลงานวิจัย นวัตกรรม และการนำไปใช้ประโยชน์
6. การบริหารจัดการแบบพลวัต

เป้าประสงค์

1. ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาตลอดชีวิตตามศักยภาพ
2. บัณฑิตในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียน
3. นักศึกษาและประชาชนตระหนักเห็นคุณค่าวัฒนธรรมไทย
4. กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
5. มหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม ได้ใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ที่สร้างขึ้น
6. มหาวิทยาลัยสามารถสร้างความเข้มแข็งในการอยู่รอดได้

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 การบริการวิชาการเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- กลยุทธ์ที่ 2 มหาวิทยาลัยที่มีอัตลักษณ์ (Identity)โดดเด่นเป็นของตนเอง
- กลยุทธ์ที่ 3 สร้างคุณค่าวัฒนธรรมไทย
- กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาความเข้มแข็งของการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์
- กลยุทธ์ที่ 5 การสร้างและนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์
- กลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการเชิงพลวัต

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การให้บริการวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ที่ 1 ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาตลอดชีวิตตามศักยภาพ

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาตลอดชีวิตตามศักยภาพ	(รายละเอียดตามภาคผนวก)

กลยุทธ์ที่ 1 การบริการวิชาการเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรการที่ 1.1 การจัดการความรู้ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสู่ประชาคมและสังคม

แนวทางปฏิบัติที่ 1.1.1 พัฒนาระบบงานบริการวิชาการโดยกำหนดแผนบริการวิชาการที่มีความชัดเจนในเรื่องทิศทางการบริการวิชาการที่เป็นอัตลักษณ์และการบูรณาการศาสตร์อื่นเข้ากับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งแนวทางการบริการวิชาการที่เกิดจากการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมนำไปสู่ผลิตภัณฑ์และการบริการ

แนวทางปฏิบัติที่ 1.1.2 วิจัย สร้าง ประมวล และเผยแพร่ความรู้และจัดทำสื่อการเรียนรู้ (Open Courseware) ด้านการศึกษาปฐมวัย อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการ

บริการ และพยาบาลศาสตร์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่ออื่นๆ เพื่อแสดงศักยภาพทางวิชาการที่นำไปสู่การได้รับการยอมรับ

แนวทางปฏิบัติที่ 1.1.3 จัดเวทีวิชาการเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

แนวทางปฏิบัติที่ 1.1.4 สร้างความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนในการจัดการศึกษาและกิจกรรมบริการวิชาการในระดับประเทศ และระดับภูมิภาค ทั้งในสาขาตามอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยและสาขาอื่น ผนวกกับการดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การประหยัด และการใช้พลังงานทางเลือก

มาตรการที่ 1.2 การบริการวิชาการเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย

แนวทางปฏิบัติที่ 1.2.1 จัดกิจกรรมบริการวิชาการตามจุดเน้นของแต่ละหลักสูตรในรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา เด็กพิเศษและผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา กลุ่มเด็กด้อยโอกาส และกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งอาจจัดเป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ เป็นต้น

แนวทางปฏิบัติที่ 1.2.2 จัดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองแก่สังคมผ่านระบบสวนดุสิตอินเทอร์เน็ต บรอดคาสติ้ง (Suan Dusit Internet Broadcasting – SDIB) เพื่อนำเสนอศักยภาพทางวิชาการของบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้โดยการนำความรู้สู่การปฏิบัติจริง

แนวทางปฏิบัติที่ 1.2.3 ส่งเสริมกิจกรรมบริการวิชาการทุกรูปแบบที่ดำเนินการโดยคณาจารย์ นักศึกษา และปราชญ์ชาวบ้าน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสำนึกรักแผ่นดินและการมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility – CSR)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาด้านสังคมศาสตร์

เป้าประสงค์ที่ 2 บัณฑิตในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียน

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ระดับความสำเร็จของการได้รับการยอมรับทางวิชาการของสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ในระดับภูมิภาคอาเซียน	(รายละเอียดตามภาคผนวก)
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ระดับความสำเร็จของการได้รับการยอมรับทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ในระดับภูมิภาคอาเซียน	

กลยุทธ์ที่ 2 มหาวิทยาลัยที่มีอัตลักษณ์ (Identity) โดดเด่นเป็นของตนเอง

มาตรการที่ 2.1 กำหนดอัตลักษณ์ที่ชัดเจนโดยคำนึงถึงรากฐานความเป็นมาเพื่อสร้างความแตกต่างบนความเชี่ยวชาญในความหลากหลายของอุดมศึกษา

แนวทางปฏิบัติที่ 2.1.1 ดำเนินการในสามระดับเพื่อผลักดันอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยสู่การยอมรับในระดับภูมิภาค คือ การสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับอัตลักษณ์ (Identity Claims) การสร้างความเชื่อร่วมกันของบุคลากร (Identity Beliefs) และความปรารถนา ร่วมกันเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Identity Aspirations)

แนวทางปฏิบัติที่ 2.1.2 จัดกิจกรรมหรือเผยแพร่เอกสารเพื่อสื่อสารอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้รับรู้ในวงกว้าง

แนวทางปฏิบัติที่ 2.1.3 สร้างความมั่นใจแก่ประชาชนในฐานะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นแหล่งความรู้ระดับสากล พัฒนาคนให้มีคุณภาพสูง มีใจรับใช้สังคม โดยการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานระดับภูมิภาคในการจัดการศึกษาและการให้บริการสังคมในสาขาตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพื่อเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้สู่ระดับสากล

แนวทางปฏิบัติที่ 2.1.4 จัดทำแผนและดำเนินการตามแผนเพื่อสร้างความเป็นนานาชาติ (Internationalization) ในอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนงานวิชาการทั้งในด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา การวิจัย

การบริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานในระดับภูมิภาคเพื่อมุ่งสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีอัตลักษณ์เฉพาะที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาค

มาตรการที่ 2.2 จัดการศึกษาด้านสังคมศาสตร์ทั้งในศาสตร์ที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและศาสตร์อื่นให้ได้มาตรฐาน

แนวทางปฏิบัติที่ 2.2.1 จัดทำแผนพัฒนาวิชาการโดยอิงมาตรฐานสากล มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

แนวทางปฏิบัติที่ 2.2.2 จัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างศักยภาพทางวิชาการที่ทันสมัยควบคู่กับการสร้างบุคลิกที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะในเรื่องความเป็นผู้มีคุณธรรมนำความรู้ มีจริยธรรม มีบุคลิกภาพที่ดี มีภาวะผู้นำ⁵¹ มีวินัย มีน้ำใจ กล้าแสดงออก ซื่อสัตย์ มีจิตบริการ มีความชำนาญในหน้าที่ที่เหมาะสมกับวิชาชีพ รู้ทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำเนินชีวิตภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยทั้งพูด อ่าน เขียน ภาษาธุรกิจที่เป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาคณิตศาสตร์ที่ประมวลตัวเลขจากภารกิจหน้าที่แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ รวมทั้งมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน

แนวทางปฏิบัติที่ 2.2.3 ส่งเสริมการบูรณาการศาสตร์ระหว่างศาสตร์ที่เป็นอัตลักษณ์ด้วยกัน และศาสตร์ที่ไม่เป็นอัตลักษณ์กับศาสตร์ที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อการจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

แนวทางปฏิบัติที่ 2.2.4 ปลุกฝังบัณฑิตให้มีคุณธรรมจริยธรรมโดยการจัดทำแผนพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมระยะยาว 5 ปี เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

⁵¹ ภาวะผู้นำเป็นคุณลักษณะของผู้นำที่ต้องการ ได้แก่ มีความจริงใจ ไม่คึกคินา ใช้ปิยวาจา ไม่หลงอำนาจ เป็นแบบอย่างที่ดี มีความยุติธรรม ให้ความเมตตา และกล้าตัดสินใจ อารมณ์สงบ บ่มเพาะคนดี และมีใจเปิดกว้าง

มาตรการที่ 2.3 พัฒนาระบบสนับสนุนเพื่อส่งเสริม รักษามาตรฐานการจัดการศึกษา

- แนวทางปฏิบัติที่ 2.3.1** ปรับระบบการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาเพื่อสร้างสมรรถนะการประกอบอาชีพได้จริง เช่น จัดทำโครงการความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะบัณฑิตในการประกอบธุรกิจ
- แนวทางปฏิบัติที่ 2.3.2** พัฒนาความเข้มแข็งของระบบที่ปรึกษาทั้งรูปแบบอาจารย์กับศิษย์ พี่ช่วยน้อง เพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการ และสร้างภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิตแก่นักศึกษาเพื่อให้ความอดทน อดกลั้นต่อสิ่งเร้าที่ไม่พึงประสงค์ มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมแก่วัยเยาวชน
- แนวทางปฏิบัติที่ 2.3.3** สนับสนุนการจัดตั้งชมรมนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถตามความสนใจและการทำประโยชน์แก่สังคม เช่น การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค่ายอาสาพัฒนา ดนตรี กีฬา ร้องเพลง เต้นรำ
- แนวทางปฏิบัติที่ 2.3.4** สนับสนุนเวทีวิชาการของนักศึกษาและอาจารย์เพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถด้านวิชาการและการนำเสนอ
- แนวทางปฏิบัติที่ 2.3.5** พัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการ ภาคธุรกิจ เพื่อการฝึกประสบการณ์ของคณาจารย์และผู้บริหาร
- แนวทางปฏิบัติที่ 2.3.6** จัดระบบสนับสนุนเพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่นักศึกษา เช่น การจัดหาทุนการศึกษา การส่งเสริมการทำงานระหว่างการศึกษา
- แนวทางปฏิบัติที่ 2.3.7** ปรับโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้โดยปรับหลักสูตรพื้นฐานเพื่อเน้นสร้างสุนทรียศาสตร์แก่นักศึกษา
- แนวทางปฏิบัติที่ 2.3.8** สร้างกลไกการเปิดและปิดหลักสูตรเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการรักษาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย และพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความรู้ความเข้าใจและความภูมิใจในคุณค่าวัฒนธรรมองค์กร

เป้าประสงค์ที่ 3 นักศึกษาและประชาชนตระหนักเห็นคุณค่าวัฒนธรรมไทย

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
ตัวชี้วัดที่ 3 ระดับความสำเร็จของการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนความเป็นไทย	(รายละเอียดตามภาคผนวก)

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างคุณค่าวัฒนธรรมไทย

มาตรการที่ 3.1 สร้างระบบกลไกในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

แนวทางปฏิบัติที่ 3.1.1 พัฒนาเทคนิค (Technique) ทางภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม ให้เป็นนวัตกรรมองค์ความรู้สอดคล้องกับเป้าหมายมหาวิทยาลัย

แนวทางปฏิบัติที่ 3.1.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์จากการเชื่อมโยงอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยเข้ากับเอกลักษณ์ความเป็นไทยเพื่อการเผยแพร่วัฒนธรรมและการจัดจำหน่าย

แนวทางปฏิบัติที่ 3.1.3 การสร้างบรรยากาศความเป็นไทย เช่น การตกแต่งสถานที่ การส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโอกาสต่างๆ เป็นประจำ จนนำไปสู่วัฒนธรรมองค์กรที่ช่วยการซึมซับวัฒนธรรมไทยในหมู่ประชาคม

แนวทางปฏิบัติที่ 3.1.4 ส่งเสริมกิจกรรมการสร้างบุคลิกของนักศึกษาตามวัฒนธรรมสวนดุสิตโดยการสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับนักศึกษาและบุคลากร

แนวทางปฏิบัติที่ 3.1.5 พัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรระดับภูมิภาคทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

มาตรการที่ 3.2 เผยแพร่วัฒนธรรม

แนวทางปฏิบัติที่ 3.2.1 เผยแพร่ผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทยภายใต้อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในระดับภูมิภาคอาเซียน

แนวทางปฏิบัติที่ 3.2.2 จัดทำฐานข้อมูลทางวัฒนธรรมไทยโดยเน้นการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในเบื้องต้น ก่อนขยายผลต่อไปถึงวัฒนธรรมโดยรวม

แนวทางปฏิบัติที่ 3.2.3 ศึกษา รวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับรากฐานความเป็นมา พัฒนาการที่สั่งสมมาเป็นวัฒนธรรมองค์กร และกำหนดระบบกลไกในการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่สำคัญนี้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัยในปัจจุบันและอนาคต

แนวทางปฏิบัติที่ 3.2.4 นำศิลปวัฒนธรรมในด้านต่างๆ ไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นฐานการพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ

เป้าประสงค์ที่ 4 กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
ตัวชี้วัดที่ 4 ระดับความสำเร็จของการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์	(รายละเอียดตามภาคผนวก)

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาความเข้มแข็งของการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์

มาตรการที่ 4.1 พัฒนาการจัดการศึกษาในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

แนวทางปฏิบัติที่ 4.1.1 ศึกษาทิศทางแนวโน้มการขยายตัวและการชะลอตัวของภาคอุตสาหกรรมด้านอาหารและด้านอื่นที่เกี่ยวข้องตามวงจรเกษตรกรรมแนวใหม่ที่เริ่มตั้งแต่การผลิต การถนอมอาหาร การประกอบอาหาร การจัดจำหน่าย การแปรรูป และการพัฒนา เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนทั้งการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และผลิตภัณฑ์อย่างถูกต้องและทันเวลา

แนวทางปฏิบัติที่ 4.1.2 ประสาน บูรณาการการดำเนินงานทั้งแนวดิ่ง (ระหว่างหน่วยงานคือคณะวิทยาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ โรงเรียนการอาหารนานาชาติ โครงการพิเศษ และสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ) และแนวนอน (ระหว่างอุตสาหกรรมอาหารและพยาบาลศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ) เพื่อหารูปแบบการจัดการศึกษา การวิจัย และการให้บริการวิชาการที่แสดงถึงอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของมหาวิทยาลัย

- แนวทางปฏิบัติที่ 4.1.3** ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการสนับสนุนการสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อม และเผยแพร่เพื่อสร้างความตระหนักและเตือนภัยแก่สังคมทั้งภายในมหาวิทยาลัยและในชุมชน สังคมทั่วไป
- แนวทางปฏิบัติที่ 4.1.4** สร้างสัมพันธ์ ช่วยเหลือ เกื้อกูล โครงการต้นน้ำซึ่งเป็นรอยต่อระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา โดยการพัฒนาอาจารย์ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาวิชาการด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ของนักเรียน
- แนวทางปฏิบัติที่ 4.1.5** สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่น่าเสนอได้ในระดับภูมิภาค

มาตรการที่ 4.2 การพัฒนานักศึกษาสาขาทางวิทยาศาสตร์

- แนวทางปฏิบัติที่ 4.2.1** เสริมสร้างคุณลักษณะที่จำเป็นตามแนวทางการปฏิบัติที่ 2.2.2 โดยเน้นการสร้างคุณลักษณะทางด้านสังคมศาสตร์และสุนทรียศาสตร์แก่นักศึกษาสาขาทางวิทยาศาสตร์ และจัดกระบวนการกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าว เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณลักษณะสมบูรณ์เพื่อให้สามารถอยู่ในโลกของชีวิตและโลกของงานได้อย่างดี
- แนวทางปฏิบัติที่ 4.2.2** ส่งเสริมการแสดงผลออกด้านศักยภาพวิชาการและด้านสังคมโดยการจัดเวทีประกวด แข่งขัน หรือการแสดงผลสำหรับนักศึกษา
- แนวทางปฏิบัติที่ 4.2.3** สนับสนุนการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาและคณาจารย์โดยการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการสร้างประสบการณ์จากการฝึกงานจากการทำงาน และเรียนรู้จากการทำงาน (Work Based Learning)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาผลงานวิจัย นวัตกรรม และการนำไปใช้ประโยชน์

เป้าประสงค์ที่ 5 มหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม ได้ใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ที่สร้างขึ้น

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
ตัวชี้วัดที่ 5 ระดับความสำเร็จของการจัดการความรู้จากงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์	(รายละเอียดตามภาคผนวก)

กลยุทธ์ที่ 5 การสร้างและนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

มาตรการที่ 5.1 กำหนดทิศทางการวิจัยเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยและเพื่อสังคม

แนวทางปฏิบัติที่ 5.1.1 ปรับทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อให้มีการวิจัย งานสร้างสรรค์วิชาการ และการสร้างนวัตกรรมในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น โดยกำหนดสัดส่วนงานวิจัยที่ใช้เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยต้องเป็นงานวิจัยในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยและสาขาที่เกี่ยวข้องร้อยละ 70

แนวทางปฏิบัติที่ 5.1.2 สนับสนุนให้สวนดุสิตโพลเป็นหน่วยงานในการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้จากการค้นหาคำถามที่เป็นที่สนใจของสังคมมาเป็นหน่วยงานวิจัยสร้างองค์ความรู้ระดับประเทศเพื่อตอบคำถาม เตือนภัยแก่สังคมส่วนรวม และนำไปสู่การกำหนดนโยบายสาธารณะ

แนวทางปฏิบัติที่ 5.1.3 ส่งเสริมให้สำนักกิจการพิเศษ และศูนย์พัฒนาทุนมนุษย์ทำวิจัยมากขึ้น ผนึกกำลังร่วมกันทั้งในมหาวิทยาลัยและศูนย์การศึกษา ทั้งบุคลากร สหศาสตร์ที่เป็นนักวิชาการและบุคลากรที่ไม่ได้เป็นนักวิชาการแต่มาช่วยประสบการณ์ในการค้นหาความจริงที่สามารถตอบโจทย์วิจัยชุมชนทั้งในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญาพื้นบ้าน เทคโนโลยีพื้นบ้านซึ่งเป็นที่สนใจบูรณาการได้

แนวทางปฏิบัติที่ 5.1.4 ส่งเสริมให้บุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานวิจัยสถาบันที่เกี่ยวข้องกับงานของตนเองได้

แนวทางปฏิบัติที่ 5.1.5 จัดทำระบบสนับสนุนการทำวิจัยในประเด็นที่ทันสมัยที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยอย่างครบวงจรจากการเริ่มต้นตั้งแต่การประสานงาน

รับงานวิจัยจากภายนอก แสวงหาผู้มีศักยภาพการทำงานวิจัยในแต่ละสาขา
สนับสนุนการดำเนินงานตามกระบวนการ จนถึงการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานใน
ระดับภูมิภาค

แนวทางปฏิบัติที่ 5.1.6 วางระบบการสื่อสารที่ดีเพื่ออำนวยความสะดวกในการรับรู้ข้อมูลที่จำเป็น
สำหรับการทำวิจัยให้แก่บุคลากรมหาวิทยาลัยในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้คน
ส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึง

มาตรการที่ 5.2 การเผยแพร่และนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

แนวทางปฏิบัติที่ 5.2.1 สร้างบรรยากาศการแบ่งปันการเรียนรู้จากการทำวิจัยและการเรียนรู้เกี่ยวกับ
ผลงานวิจัยในมหาวิทยาลัย เพื่อกระตุ้นให้มีผู้สนใจทำและนำประโยชน์จาก
ผลงานวิจัยไปใช้มากขึ้น

แนวทางปฏิบัติที่ 5.2.2 พัฒนาระบบการบริหารงานวิจัยที่เข้มแข็งเพื่อสนับสนุนกระบวนการทัศน์ใหม่ของ
มหาวิทยาลัยในการใช้การสร้างสรรค์ความรู้ งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม เป็น
ธงนำในการก้าวสู่การยอมรับในระดับภูมิภาค

แนวทางปฏิบัติที่ 5.2.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในประเทศและระดับภูมิภาคเพื่อประโยชน์
ในการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา และผลงานวิจัยของ
บุคลากรมหาวิทยาลัยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

แนวทางปฏิบัติที่ 5.2.4 พัฒนาฐานข้อมูลผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยอย่างครบถ้วนเป็นระบบ
โดยเฉพาะข้อมูลผลงานวิจัยในเรื่องที่ทันสมัยและจำเป็นต่อมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการแบบพลวัต

เป้าประสงค์ที่ 6 มหาวิทยาลัยสามารถสร้างความเข้มแข็งในการอยู่รอดได้

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
ตัวชี้วัดที่ 6 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรคุณภาพ	(รายละเอียด ตามภาคผนวก)

กลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการเชิงพลวัต

มาตรการที่ 6.1 สร้างระบบกลไกสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน

- แนวทางปฏิบัติที่ 6.1.1** ปรับวัฒนธรรมการทำงานเพื่อนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้โดยจัดการความรู้ เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Innovation) โดยการรวบรวม สร้าง จัดระเบียบ แลกเปลี่ยน และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงแก่ผู้บริหารและบุคลากรอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.1.2** พัฒนาผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับให้คิดนอกกรอบ (Out of Box) คิดล่วงหน้า (Thinking Ahead) คิดใหม่ (Thinking Again) และคิดร่วมกับผู้อื่น (Thinking Across) เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้มีเสรีภาพทางปัญญา และสร้างค่านิยมทางวิชาการ
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.1.3** สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวาภายในมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมการใฝ่รู้และเสริมสร้างความภาคภูมิใจต่อองค์กรของบุคลากรในลักษณะการเรียนรู้โดยการปฏิบัติงาน (Work Based Learning)
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.1.4** สนับสนุนการทำงานเป็นทีมข้ามสายงานที่รวบรวมบุคลากรที่มีศักยภาพหลากหลายจากหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อร่วมกันปฏิบัติงานเชิงยุทธศาสตร์ที่เร่งด่วนและสำคัญ
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.1.5** จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรระยะยาว 5 ปี สนับสนุนให้หน่วยงานภายในทุกหน่วยงานบริหารงานบุคคลโดยใช้สมรรถนะเป็นฐาน (Competency Based Management-CBM) โดยกำหนดให้มีแผนพัฒนารายบุคคล (Individual Development Plan-IDP) ทั้งบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน และให้การปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงเป็นสมรรถนะหลักประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.1.6** จัดให้มีระบบการเตรียมคนเพื่อสืบทอดตำแหน่ง เพื่อให้สามารถบริหารงานของมหาวิทยาลัยได้ต่อเนื่องเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.1.7** ส่งเสริมคุณภาพชีวิตเพื่อสอดคล้องประสานความสมดุลระหว่างชีวิตงานและชีวิตส่วนตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร โดยจัดกิจกรรมรูปแบบ

ต่างๆ เช่น การส่งเสริมสุขภาพ การกีฬา เสริมสร้างการยืดหยุ่นในการทำงาน การสันตนาการ

แนวทางปฏิบัติที่ 6.1.8 กำหนดมาตรการและแผนการดำเนินงานตลอดจนการดำเนินงานตามแผนที่ชัดเจนเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานเพื่อมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเฉพาะของประเทศและสร้างจิตสำนึกแก่บุคลากรในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มาตรการที่ 6.2 ปรับระบบและโครงสร้างภายในเพื่อพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวทางปฏิบัติที่ 6.2.1 ปรับโครงสร้างและภารกิจของหน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งทางวิชาการ พร้อมทั้งกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าอย่างชัดเจนเพื่อหน่วยงานแต่ละแห่งจะได้ยึดเป็นแนวในการบริหารและการปฏิบัติการ

แนวทางปฏิบัติที่ 6.2.2 ส่งเสริมระบบการทำงานที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมจากประชาคมมหาวิทยาลัยและภาคีภายนอกทุกภาคส่วน

แนวทางปฏิบัติที่ 6.2.3 ปรับปรุงประสิทธิภาพการสื่อสารภายในโดยอาศัยความเชื่อมโยงระหว่างภาวะผู้นำระดับสูง ผู้ระดับกลาง และระดับแนวหน้าเพื่อให้การดำเนินงานในระดับปฏิบัติการมีความทันสมัย บุคลากรในสังกัดเข้าใจชัดเจนถึงทิศทางและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในภาพรวมและตอบสนองการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

แนวทางปฏิบัติที่ 6.2.4 จัดทำแผนงบประมาณให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงานตามแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัย และจัดหารายได้โดยการรณรงค์หาทุนจากแหล่งต่างๆ

มาตรการที่ 6.3 มุ่งเน้นคุณภาพในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน

แนวทางปฏิบัติที่ 6.3.1 ส่งเสริมการวางแผนและการบริหารงานตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับหน่วยงาน โดยให้มีหน่วยงานนำร่องเพื่อเป็นตัวอย่างแก่หน่วยงานอื่นๆ และดำเนินการจนครบทุกหน่วยงาน

- แนวทางปฏิบัติที่ 6.3.2** ทุกหน่วยงานต้องจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีโดยเน้นการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการบูรณาการแผนปรับปรุงงาน (Improvement Plan) ที่มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกมาเป็นแนวทาง เข้ากับแผนปฏิบัติการประจำปี และกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.3.3** ส่งเสริมให้หน่วยงานจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงควบคู่ไปกับแผนปฏิบัติการ โดยให้ครอบคลุมความเสี่ยงด้านการเงิน ด้านการดำเนินการ ด้านกฎหมาย ภาวะฉุกเฉินวิชาการ จรรยาบรรณ และสถานการณ์ฉุกเฉิน พร้อมทั้งมีการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.3.4** หน่วยงานในมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อการกำหนดตัวชี้วัดและการกำหนดกระบวนการดำเนินงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.3.5** จัดให้คณะ สำนัก สถาบัน และหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการกับมหาวิทยาลัย และจัดให้มีการติดตามประเมินผลในเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นระบบ

มาตรการที่ 6.4 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความเป็นพลวัต

- แนวทางปฏิบัติที่ 6.4.1** จัดเก็บข้อมูลของมหาวิทยาลัยที่ทันสมัยอยู่เสมอโดยแปลงเอกสารให้เป็นดิจิทัล (Digitisation) เพื่อสนับสนุนการค้นหาและการใช้ข้อมูลที่รวดเร็วทั้งทางด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.4.2** พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology-IT) เพื่อสนับสนุนมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบของอุตสาหกรรมอาหารและบริการในภูมิภาคเอเชียโดยใช้ IT สนับสนุนการเรียนการสอน การบริหาร การศึกษา การบริหารจัดการ โดยการดำเนินการตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2550-2554
- แนวทางปฏิบัติที่ 6.4.3** จัดให้มีระบบการคุ้มครองผู้บริโภคจากการให้บริการข้อมูลสารสนเทศ

มาตรการที่ 6.5 การทบทวนทิศทางการกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง

แนวทางปฏิบัติที่ 6.5.1 ฝ่ายบริหารโดยที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมีการสนทนา (Dialogue) เพื่อพิจารณาประเด็นสำคัญ (Issues) ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการยุทธ์การบริหารงานมหาวิทยาลัยสู่นาคต และเสนอทางเลือกต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Decision) ที่เหมาะสม

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551 — 2554 (คณะรัฐมนตรีเห็นชอบเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551) ประเด็นยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ และกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย แสดงได้ดังนี้

ส่วนที่ 7

การแปลงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติและการประเมินผล

การแปลงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยจะดำเนินงานเป็นขั้นตอนเพื่อแปลงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติดังนี้

1. สื่อสารทิศทางที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลักดันอัตลักษณ์ มหาวิทยาลัยสู่การยอมรับในระดับภูมิภาคให้ประชาคมได้รับทราบ โดยจะมีการจัดทำรายละเอียดเพื่อสร้างความเข้าใจในอัตลักษณ์ (Identity Claims) อย่างชัดเจน แล้วจึงสร้างความเชื่อในอัตลักษณ์ในหมู่ประชาคม (Identity Beliefs) และสร้างความปรารถนาในการเปลี่ยนแปลงไปสู่ทิศทางใหม่ (Identity Aspirations) ต่อไป
2. กำหนดเป้าหมายผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย แล้วถ่ายทอดเป้าหมายตามลำดับสำหรับรองอธิการบดี และสำหรับหน่วยงานระดับคณะหรือเทียบเท่า
3. ถ่ายทอดเป้าหมายสู่ระดับบุคคลโดยจัดให้มีการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการสำหรับผู้บริหารหน่วยงานระดับคณะ สถาบัน ศูนย์ สำนักทุกแห่ง และศูนย์การศึกษาที่มีความพร้อม โดยสร้างกลไกในการติดตามผลการปฏิบัติงาน

การควบคุมคุณภาพและการประเมินผล

การควบคุมคุณภาพ

มหาวิทยาลัยจะวางระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นของมหาวิทยาลัยเอง ในขณะเดียวกันจะควบคุมคุณภาพภายในตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยได้ทำคำรับรองตามแนวทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เพื่อเตรียมพร้อมรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

การประเมินผล

มหาวิทยาลัยจะมีระบบการติดตามประเมินผลต่อเนืองทุกปีเพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงปีงบประมาณกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแต่ละปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลสะท้อนกลับ

ให้มหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนางาน รวมทั้งเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการ ทบทวนทิศทาง นโยบาย และแนวทางในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ผู้รับบริการ ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

การติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติการทำโดย

1. ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยและของหน่วยงานภายใน รวมทั้งการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนการใช้จ่ายเงินในแต่ละไตรมาส ดำเนินการ โดยกองนโยบายและแผน

2. ประเมินผลระดับความสำเร็จของการดำเนินงานจากการใช้จ่ายงบประมาณ (Performance Assessment Rating Tool- PART) โดยกองนโยบายและแผนเป็นเจ้าภาพ

3. ประเมินความก้าวหน้าเพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและเป้าหมาย ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของผู้บริหารหน่วยงานภายในระดับคณะ สถาบัน/สำนัก และศูนย์การศึกษา ดำเนินการโดยคณะกรรมการซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

4. ประเมินภายในโดยคณะกรรมการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานมหาวิทยาลัย ซึ่ง แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย โดยสำนักงานอธิการบดีเป็นเจ้าภาพ

5. ประเมินคุณภาพภายในโดยคณะกรรมการตรวจประเมินภายในซึ่งแต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัย โดยกลุ่มงานพัฒนาระบบบริหารเป็นเจ้าภาพ

ผลการประเมินตามแนวทางการติดตามประเมินผลดังกล่าวจะรองรับการประเมินโดย หน่วยงานภายนอก ได้แก่

1. การประเมินตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณแต่ละ ปี จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

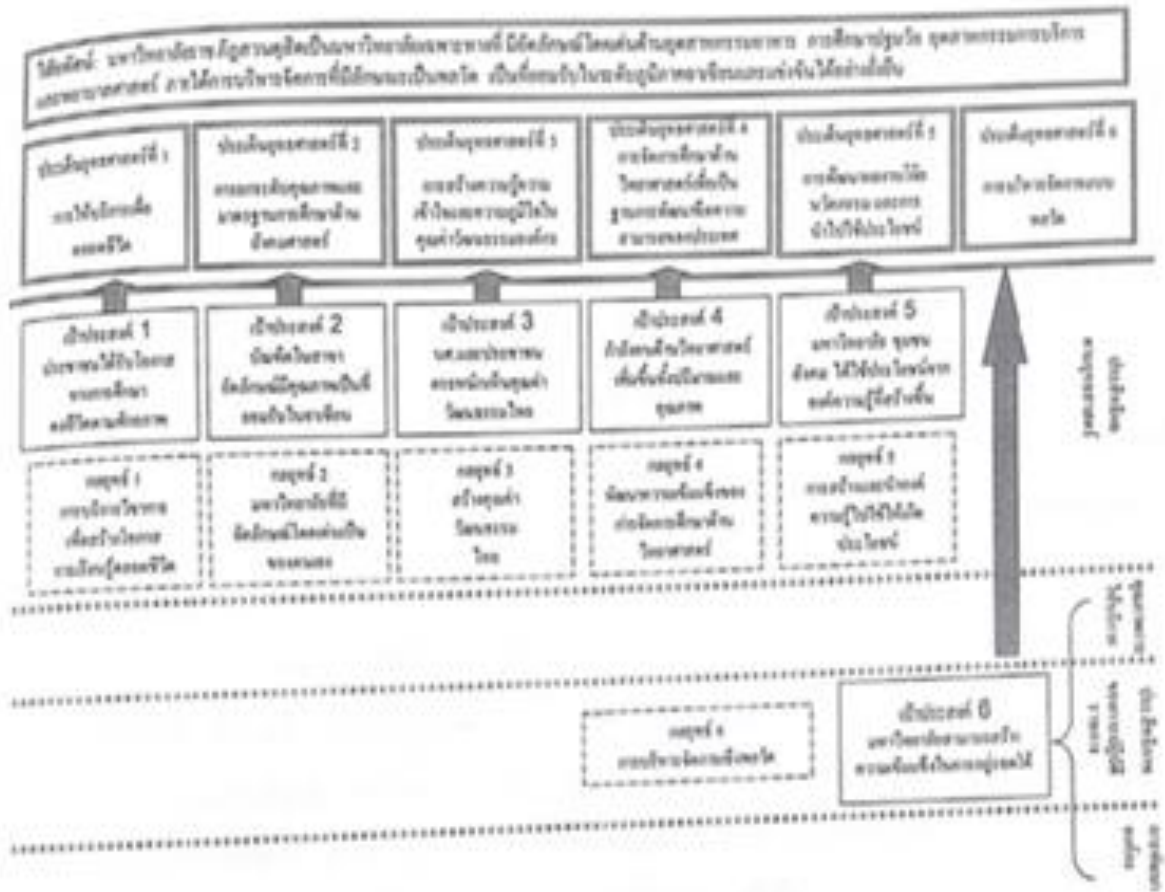
2. การประเมินผลคุณภาพภายในโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

3. การประเมินผลคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (สมศ.)

4. การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการใช้จ่ายงบประมาณของสำนักงบประมาณ

ภาคผนวก

ความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์

คำอธิบาย เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ ค่าเป้าหมาย
และผู้รับผิดชอบเป้าหมาย
ของตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ 1 ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาตลอดชีวิตตามศักยภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาตลอดชีวิตตามศักยภาพ

คำอธิบาย

แผนการส่งเสริมการมีส่วนร่วม หมายถึง แผนที่ประกอบด้วยแนวทาง วิธีการ และกิจกรรม การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการในรูปแบบต่างๆ โดยมีการจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และแผนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจะต้องได้รับการเห็นชอบจากผู้มีอำนาจ

ระบบและกลไก หมายถึง มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ มีฐานข้อมูลสนับสนุน การบริการวิชาการ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริการวิชาการ ตลอดจนมีการติดตาม วิเคราะห์ประเมินผล และปรับปรุงระบบการบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง

เครือข่าย หมายถึง เครือข่ายความร่วมมือในการบริการวิชาการที่มีการลงนามความร่วมมือ และมีการดำเนินกิจกรรมทางวิชาการร่วมกันในรูปแบบที่หลากหลาย

ศูนย์บริการวิชาการ หมายถึง ศูนย์ที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการและได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจ และมีการเปิดดำเนินการให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชนทั่วไป

ศูนย์ความเป็นเลิศ หมายถึง ศูนย์ที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการและได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจ และมีการดำเนินกิจกรรมทางวิชาการในรูปแบบที่หลากหลาย มีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ จะต้องเป็นแหล่งศึกษาดูงานและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในรูปแบบที่หลากหลาย

คณะกรรมการระดับชาติ หมายถึง คณะกรรมการที่มีการแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง

เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ

ระดับ 1 มีแผนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ

ระดับ 2 มีระบบและกลไกการส่งเสริมและสนับสนุนการบริการวิชาการระดับชาติที่เป็นอัตลักษณ์

ระดับ 3 มีเครือข่ายความร่วมมือการบริการวิชาการที่เป็นอัตลักษณ์

ระดับ 4 มีศูนย์บริการวิชาการแก่ประชาชนที่เป็นอัตลักษณ์

ระดับ 5 มีศูนย์ความเป็นเลิศที่เป็นอัตลักษณ์ และมีบุคลากรของมหาวิทยาลัยร่วมเป็น

คณะกรรมการระดับชาติในด้านที่เป็นอัตลักษณ์

ค่าเป้าหมาย

ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระดับ 3	ระดับ 4 อย่างน้อย 1 ศูนย์ ที่เป็นอัตลักษณ์	ระดับ 4 ครบทั้ง 4 ด้าน ที่เป็นอัตลักษณ์	ระดับ 5	ระดับ 5

ผู้รับผิดชอบเป้าหมาย

1. คณะครุศาสตร์
2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. คณะวิทยาการจัดการ
4. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
5. คณะพยาบาลศาสตร์
6. บัณฑิตวิทยาลัย
7. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
8. สถาบันวิจัยและพัฒนา

เป้าประสงค์ที่ 2 บัณฑิตในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับ
ภูมิภาคอาเซียน

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ระดับความสำเร็จของการได้รับการยอมรับทางวิชาการของสาขาที่เป็นอัตลักษณ์
ในระดับภูมิภาคอาเซียน

คำอธิบาย

แผนพัฒนาวิชาการ หมายถึง แผนที่ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนาวิชาการในรูปแบบต่างๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการ

ระบบและกลไก หมายถึง มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ มีฐานข้อมูลสนับสนุน มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ และมีการติดตามและวิเคราะห์

เครือข่าย หมายถึง เครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการ ที่มีการลงนามความร่วมมือ มีเครือข่ายในรูปแบบที่มีการทำกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน

รางวัล หมายถึง รางวัลที่ได้รับจากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ผลงานทางวิชาการของนักศึกษา หมายถึง ผลงานที่ไปนำเสนอในลักษณะที่เป็นการแสดงผลงานหรือนิทรรศการ จากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่จากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำทุกระดับ ได้แก่ ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมถึงอาจารย์พิเศษที่มีสัญญาจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

การจัดลำดับทางวิชาการในอาเซียน หมายถึง การได้รับการจัดลำดับจากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วย ประเทศไทย บรูไนดารุสซาลาม สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย กัมพูชา สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ

- ระดับ 1** มีแผนพัฒนาวิชาการที่เป็นนานาชาติตามความพร้อมของสาขาที่เป็นอัตลักษณ์
- ระดับ 2** มีระบบและกลไกส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาวิชาการของสาขาที่เป็นอัตลักษณ์
- ระดับ 3** มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่นของสาขาที่เป็นอัตลักษณ์
- ระดับ 4**
- 4.1 จำนวนของรางวัลหรือผลงานทางวิชาการในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ของนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น
- 4.2 ร้อยละของรางวัลที่ได้รับหรือผลงานทางวิชาการในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่นของอาจารย์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.3 ร้อยละของบัณฑิตในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ที่ได้งานทำตรงตามสาขาและมีอัตราเงินเดือนตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น
- ระดับ 5** การได้รับการจัดลำดับทางวิชาการของสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ในระดับภูมิภาคอาเซียน

คำเป้าหมาย

ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 5
		4.1 จำนวน 4 รางวัล หรือผลงาน	4.1 จำนวน 6 รางวัล หรือผลงาน	
		4.2 ร้อยละ 10	4.2 ร้อยละ 15	
		4.3 ร้อยละ 0.2	4.3 ร้อยละ 0.5	

ผู้รับผิดชอบเป้าหมาย

1. คณะครุศาสตร์
2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. คณะวิทยาการจัดการ
4. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
5. คณะพยาบาลศาสตร์
6. บัณฑิตวิทยาลัย
7. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
8. สำนักวิเทศสัมพันธ์
9. สถาบันวิจัยและพัฒนา
10. กองพัฒนานักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ระดับความสำเร็จของการได้รับการยอมรับทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ในระดับภูมิภาคอาเซียน

คำอธิบาย

แผนพัฒนาวิชาการ หมายถึง แผนที่ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนาวิชาการในรูปแบบต่างๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการ

ระบบและกลไก หมายถึง มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ มีฐานข้อมูลสนับสนุน มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ และมีการติดตามและวิเคราะห์

เครือข่าย หมายถึง เครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการ ที่มีการลงนามความร่วมมือ มีเครือข่ายในรูปแบบที่มีการทำกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน

รางวัล หมายถึง รางวัลที่ได้รับจากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ผลงานทางวิชาการของนักศึกษา หมายถึง ผลงานที่ไปนำเสนอในลักษณะที่เป็นการแสดงผลงานหรือนิทรรศการ จากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ จากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำทุกระดับ ได้แก่ ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมถึงอาจารย์พิเศษที่มีสัญญาจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

การจัดลำดับทางวิชาการในอาเซียน หมายถึง การได้รับการจัดลำดับจากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วย ประเทศไทย บรูไนดารุสซาลาม สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย กัมพูชา สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ

- ระดับ 1** มีแผนพัฒนาวิชาการที่เป็นนานาชาติด้านสังคมศาสตร์
- ระดับ 2** มีระบบและกลไกส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาวิชาการด้านสังคมศาสตร์
- ระดับ 3** มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่นด้านสังคมศาสตร์
- ระดับ 4**
- 4.1 จำนวนของรางวัลหรือผลงานทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ของนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น
- 4.2 ร้อยละของรางวัลที่ได้รับหรือผลงานทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่นของอาจารย์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.3 ร้อยละของบัณฑิตด้านสังคมศาสตร์ที่ทำงานทำตรงตามสาขาและมีอัตราเงินเดือนตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น
- ระดับ 5** การได้รับการจัดลำดับทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ในระดับภูมิภาคอาเซียน

ค่าเป้าหมาย

ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 5
		4.1 จำนวน 2 รางวัล หรือผลงาน	4.1 จำนวน 4 รางวัล หรือผลงาน	
		4.2 ร้อยละ 5	4.2 ร้อยละ 10	
		4.3 ร้อยละ 0.1	4.3 ร้อยละ 0.2	

ผู้รับผิดชอบเป้าหมาย

1. คณะครุศาสตร์
2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. คณะวิทยาการจัดการ
4. บัณฑิตวิทยาลัย
5. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
6. สำนักวิเทศสัมพันธ์
7. สถาบันวิจัยและพัฒนา
8. กองพัฒนานักศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 3 นักศึกษาและประชาชนตระหนักเห็นคุณค่าวัฒนธรรมไทย
ตัวชี้วัดที่ 3 ระดับความสำเร็จของการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนความเป็นไทย

คำอธิบาย

การสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนความเป็นไทย หมายถึง การสร้างเอกลักษณ์ให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีการแสดงออกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนความเป็นไทย

วัฒนธรรมที่สะท้อนความเป็นไทย หมายถึง สิ่งที่คนไทยกำหนดหรือสร้างขึ้น มีการเรียนรู้และปฏิบัติต่อกันมา มีลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวและการมีศีลธรรมอันดีของประชาชน ได้แก่ การมีกิริยามารยาทเรียบร้อย การรู้จักเคารพครูอาจารย์และผู้อาวุโามีมารยาทในการพูดจาสุภาพ รวมทั้งการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อยถูกต้องตามกาลเทศะ เหมาะสมกับฐานะและวัย

เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ

ระดับ 1 มีแผนหรือโครงการเพื่อสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของนักศึกษาที่สะท้อนความเป็นไทย

ระดับ 2 มีการดำเนินการตามแผนหรือโครงการเพื่อสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของนักศึกษาที่สะท้อนความเป็นไทย

ระดับ 3 มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การบูรณาการ และการสร้างสรรค์นวัตกรรม/องค์ความรู้ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนความเป็นไทย

ระดับ 4 มีการเผยแพร่นวัตกรรม/องค์ความรู้ทางวัฒนธรรมไทยสู่ระดับอาเซียน

ระดับ 5 มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนหรือโครงการ

ค่าเป้าหมาย

ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5	ระดับ 5

ผู้รับผิดชอบเป้าหมาย

1. สถาบันภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม
2. คณะครุศาสตร์
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. คณะวิทยาการจัดการ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะพยาบาลศาสตร์
7. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
8. กองพัฒนานักศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 4 กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ตัวชี้วัดที่ 4 ระดับความสำเร็จของการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์

คำอธิบาย

แผนผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ หมายถึง แผนที่ประกอบด้วย แนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ ที่กำหนดโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม ในรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการ และการฝึกประสบการณ์

ระบบและกลไก หมายถึง มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ มีฐานข้อมูลสนับสนุน มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ และมีการติดตามและวิเคราะห์

เครือข่าย หมายถึง เครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการ ที่มีการลงนามความร่วมมือ มีเครือข่ายในรูปแบบที่มีการทำกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน

รางวัล หมายถึง รางวัลที่ได้รับจากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ผลงานทางวิชาการของนักศึกษา หมายถึง ผลงานที่ไปนำเสนอในลักษณะที่เป็นการแสดงผลงานหรือนวัตกรรม จากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ จากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำทุกระดับ ได้แก่ ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมถึงอาจารย์พิเศษที่มีสัญญาจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

การจัดลำดับทางวิชาการ หมายถึง การได้รับการจัดลำดับจากหน่วยงานหรือองค์กรทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วย ประเทศไทย บรูไนดารุสซาลาม สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย กัมพูชา สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ

ระดับ 1 มีแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์

ระดับ 2 มีระบบและกลไกส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์

ระดับ 3 มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ระดับ 4

4.1 จำนวนของรางวัลหรือผลงานทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

4.2 ร้อยละของรางวัลที่ได้รับหรือผลงานทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่นของอาจารย์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

4.3 ร้อยละของบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์ที่ทำงานทำตรงตามสาขาและมีอัตราเงินเดือนตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น

ระดับ 5 การได้รับการจัดลำดับทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ในระดับภูมิภาคอาเซียน

ค่าเป้าหมาย

ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 5
		4.1 จำนวน 2 รางวัล หรือผลงาน	4.1 จำนวน 4 รางวัล หรือผลงาน	
		4.2 ร้อยละ 5	4.2 ร้อยละ 10	
		4.3 ร้อยละ 0.1	4.3 ร้อยละ 0.2	

ผู้รับผิดชอบเป้าหมาย

1. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. คณะพยาบาลศาสตร์
3. บัณฑิตวิทยาลัย
4. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
5. สำนักวิเทศสัมพันธ์
6. สถาบันวิจัยและพัฒนา
7. กองพัฒนานักศึกษา

**เป้าประสงค์ที่ 5 มหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม ได้ใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ที่สร้างขึ้น
ตัวชี้วัดที่ 5 ระดับความสำเร็จของการจัดการความรู้จากงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์**

คำอธิบาย

ระบบและกลไก หมายถึง มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ มีฐานข้อมูลสนับสนุน มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ และมีการติดตามและวิเคราะห์

การจัดการความรู้ หมายถึง มีระบบการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

การตีพิมพ์เผยแพร่ หมายถึง งานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติที่มี Impact Factor และอยู่ในฐานข้อมูลสากล (อ้างอิงตามเกณฑ์ของสำนักงาน ก.พ.ร.)

การนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่ถูกนำไปใช้อย่างเด่นชัดเป็นรูปธรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เช่น การนำไปใช้ในการแก้ปัญหาของประเทศ งานวิจัยที่ก่อให้เกิดรายได้ งานวิจัยที่เป็นองค์ความรู้และถูกนำไปต่อยอด

ทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง สิทธิทางกฎหมายที่มีอยู่เหนือสิ่งที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ทางปัญญาของมนุษย์ โดยอาจแบ่งทรัพย์สินทางปัญญาได้หลายประเภท เช่น ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ความลับทางการค้า เครื่องหมายการค้า

เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ

ระดับ 1 มีระบบและกลไกสนับสนุนการจัดการความรู้ การเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์

ระดับ 2 มีการสร้างเครือข่าย การเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์

ระดับ 3

3.1 ร้อยละของงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

3.2 ร้อยละของงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

3.3 จำนวนงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ระดับ 4 ร้อยละของงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่มีความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่นต่ออาจารย์ประจำ

ระดับ 5 มีมูลค่าจากทรัพย์สินทางปัญญา

คำเป้าหมาย

ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระดับ 3	ระดับ 3	ระดับ 3	ระดับ 5	ระดับ 5
3.1 ร้อยละ 16	3.1 ร้อยละ 18	3.1 ร้อยละ 20	ร้อยละ 5 ของ งบประมาณแผ่นดิน ของมหาวิทยาลัย	ร้อยละ 10 ของ งบประมาณแผ่นดิน ของมหาวิทยาลัย
3.2 ร้อยละ 14	3.2 ร้อยละ 16	3.2 ร้อยละ 18		
3.3 จำนวน 5 ชิ้น	3.3 จำนวน 10 ชิ้น	3.3 จำนวน 15 ชิ้น		
		ระดับ 4 ร้อยละ 1		

ผู้รับผิดชอบเป้าหมาย

1. สถาบันวิจัยและพัฒนา
2. คณะครุศาสตร์
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. คณะวิทยาการจัดการ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะพยาบาลศาสตร์
7. บัณฑิตวิทยาลัย
8. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
9. หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
10. หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ

เป้าประสงค์ที่ 6 มหาวิทยาลัยสามารถสร้างความเข้มแข็งในการอยู่รอดได้ ตัวชี้วัดที่ 6 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรคุณภาพ

คำอธิบาย

การบริหารองค์กรคุณภาพ หมายถึง ระบบการบริหารงานที่เน้นคุณภาพในทุกด้าน และทุกกิจกรรมขององค์กร โดยผู้บริหารระดับสูงมองเห็นความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมเหล่านั้น การปรับปรุงคุณภาพเป็นหน้าที่ของทุกคนในองค์กรที่จะให้ความร่วมมือและความรับผิดชอบ ตลอดจนการปรับปรุงการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ

ระบบและกลไก หมายถึง มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ มีฐานข้อมูลสนับสนุน มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ และมีการติดตามและวิเคราะห์

แผนปฏิบัติการการพัฒนาองค์กรคุณภาพ หมายถึง การจัดทำแผนปฏิบัติการโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน และมีการเผยแพร่ให้ประชาคมรับทราบโดยทั่วกัน

การพัฒนาองค์กรคุณภาพ หมายถึง การดำเนินงานที่ทุกคนในองค์กรต้องเข้ามามีส่วนร่วมในทุกด้าน และทุกกิจกรรมขององค์กร มีการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ มีการวิเคราะห์ ทบทวนการดำเนินงาน การติดตาม ตรวจสอบประเมินผลงานอย่างเป็นระบบ การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการรายงานผลการดำเนินการต่อผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการการพัฒนาองค์กรคุณภาพ หมายถึง การดำเนินการจัดทำ การประเมินผลการดำเนินงานและจัดทำแผนปรับปรุงการดำเนินงาน รวมทั้งรายงานการวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรคุณภาพ

รางวัลคุณภาพองค์กร หมายถึง รางวัลที่ได้รับการยอมรับ เช่น รางวัลคุณภาพ TQA

เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ

- ระดับ 1 มีระบบและกลไกสนับสนุนการพัฒนาองค์กรคุณภาพ
- ระดับ 2 มีแผนปฏิบัติการการพัฒนาองค์กรคุณภาพ
- ระดับ 3 มีการดำเนินการการพัฒนาองค์กรคุณภาพ
- ระดับ 4 มีการประเมินและปรับปรุงการดำเนินการการพัฒนาองค์กรคุณภาพ
- ระดับ 5 รางวัลคุณภาพขององค์กร

ค่าเป้าหมาย

ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระดับ 3 และผ่านเกณฑ์ ประเมินคุณภาพ ร้อยละ 20	ระดับ 3 และผ่านเกณฑ์ ประเมินคุณภาพ ร้อยละ 40	ระดับ 3 และผ่านเกณฑ์ ประเมินคุณภาพ ร้อยละ 60	ระดับ 3 และผ่านเกณฑ์ ประเมินคุณภาพ ร้อยละ 80	ระดับ 5
ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 4	

ผู้รับผิดชอบเป้าหมาย

1. กลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร
2. หน่วยงานนำร่อง